

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentaria in octo libros physicorum Aristotelis - Cod. Ettenheim-Münster 192

Aristoteles

[S.l.], 1629-1630

Liber primus physicorum

[urn:nbn:de:bsz:31-116321](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-116321)

1. Primus liber agit de principiis entis mobilis vel
natis maa. sc. et forma atq. privatione.
2. Secundus tractat de naa, et de causis entis nati.
3. Tertius de motu, et infinito.
4. Quartus de loco, vacuo, et tempore.
5. Quintus de unitate, contraritate, et oppositis motu.
6. Sextus de duobus motu in partibus et proprio ex q. b. g.
componitur.
7. Septimus et Octavus de eo motore cuius est
progenitatio. Et haec de praemissibus phi.
sophia dicta sufficiant quidie festi diei s.
francisci.

LIBER^{us} PRIMI
PHYSICORUM
ROMANORUM

Continet

Continet hic Liber Nonem Capita
 ta primum caput e proximum totiq opus
 in quo Artes proponit modum sine methodum
 servandam in traditione ptra natis, eamq
 duobz p nuntiatis declarat.

Primum e in tradenda cognoe cuiuslibet rei haberi,
 tis principia, causas, et elementa, incipiendum
 e ab ipsis, qd ex eoru notitia pendet cognitio notitia
 rei cognoscenda; cum qd res natis, vel ens mobile
 habeat principia, causas, et elementa, ab illis
 oio erit incipiendum.

Secundum Pronuntiatum e in tradenda
 cognoe rerum naturalium, ab uniuersaliori,
 bus ad magis uniuersalia; a confusis, ad diu
 stincta procedendum; et pbat hoc factum dictum ex eo
 quod nobis notissimum sit a nra, ut in tradendis dis
 ciplinis ab his qd magis p sunt nobis notiora, ut
 per hanc possumy asequi cognoem aliorum, qd magis
 pua nobis sunt nota, sed uniuersaliora et qd
 sunt notiora nobis, qd ab his erit incipiendum.
 min: pbat Artes tribz exptis. 1o in toto sensibili q
 nobis notig e quam illig partes. 2o in toto
 intelligibili qe ptra unte q nobis primo occurrit

mobilis vel
 re
 to notis natis
 pntis qd
 pntis ex qd
 quis qd
 ad huc pntis
 qd huc dicitur

Ri=
 O=

Conti

in p[ro]p[ri]um cognis. 30 p[ro]bat ex[em]plo p[ro]p[ri]um q[ue] p[ro]p[ri]a
vaga et confusa mentis notitia eas vires p[ro]p[ri]as ap[er]t[ur]
pellant. Deinde cum p[ro]p[ri]um h[ab]eat q[ue]o ratio vis
magis obiect ad d[ist]in[ct]am p[ro]cedunt cognitionem resq[ue]
p[ro]p[ri]alium signoscunt.

Circa hac duo p[ro]natiata Artes in hoc p[ro] cap[itu]lo multa
ta h[ab]ent ab q[ui]sdam agitant, sed q[uo]d illa tria alibi
p[ro]p[ri]am s[er]iem h[ab]ent, ideo de illis nihil p[ro] nunc si
rem[an]et. Tamen ut spe aliquali dubium q[uo]d Artes
intellegerit per illa tria relata sc[ilicet] p[ro]p[ri]a; ca[us]a, et
elementa; an sc[ilicet] s[er]iem illum s[er]ies unum et idem,
an vero diversa? Hinc Julio B. ex S. thonia
hinc supra istum locum tria h[ab]ent se sicut su-
p[er] et inferi, ita ut p[ro]p[ri]um sit s[er]ies q[ue]d ca[us]a.
ca[us]a vero s[er]ies elementis; p[ro]p[ri]um itaq[ue] nihil aliud
sicut, quam est à quo res p[ro]p[ri]um, incipit
spe, sine h[ab]eat à ca[us]a, sine h[ab]eat à termino à
quo; unde p[ro]p[ri]a et comprehendit sub no[m]i[n]e p[ro]p[ri]i,
cipij; ca[us]a vero, supra r[ati]o[n]em p[ro]p[ri]i, addit in
fluxu[m] quendam in s[er]iem, ita, ut ca[us]a sit p[ro]p[ri]um à
quo res h[ab]et spe per influxu[m], qualem influxu[m]
h[ab]ent quatuor genera causam, unde à r[ati]o[n]e ca[us]a
excludit p[ro]p[ri]a q[uo]d nullu[m] h[ab]et influxu[m], neq[ue] in ge-
neralem rei, neq[ue] in spe ipsij; elementum au-
tem h[ab]et sicut ca[us]am materiam qua rei composi-
tionem ingreditur h[ab]eat ipsij s[er]iem; sicut literae
sunt elementa orationis aut sermonis alicuius;
et hinc nomine p[ro]p[ri]i non intelligit[ur]

bellij

Lethargia propria formam q' necant dignitates
 de q'by agimus in lib. posteriori om. sed in l'ki,
 q'ring propria entis natus de q'by in sequentibus.
 In 2o et 3o capite refert Artes sententiam Parme,
 natus et aliorum plurimorum antiquorum a parentum
 aia esse unum et imobilia. Et hanc sententiam q'fubel
 In 4o capite aperit fabras quendam opinionem
 ones uellem de principis.
 In 5o. ait propria rei natus esse contraria.
 In 6o ait Jan 2a propria. suo grania et uon
 fulicatum.
 In 7o explicat illa propria q' nati sunt. et esse
 ferit esse forma et materiam abij' principem.
 In 8o adducit et q'fubel sentas antiquorum
 negantur ortu et in totu rem.
 In ultimo rei ut opinionem Platonis non si
 hui' generis materiam a principem. Hanc uice
 tractu Artis.

QVAESTIO SECUNDA
 DE PRINCIPIIS EN-
 TIS MOBILIS IN
 COMMUNI ♪. Dub:

orum q'ring
 res p'ri ap
 to r'is uis
 q'ringem res
 Jo capi mul
 a r'ia ali' bi
 l' q' nunc u
 um q' d' h'it
 r'ia; caar, et
 in et idem
 ex d. thoma
 se ficul' su
 q' d' caa.
 q' m' h'it ali
 q' m' i' p'it
 ormino a
 sub r'ie p'ri
 acclit m.
 h'it p'ri a
 a m'fluam
 q'ae cae
 neg' m' ge.
 eatum au.
 comp'osi
 eud' l'it'ra
 ali' cuiq;
 h'it q' m'g
 h'it h'it

Dubium Primum

Quid et quot sint Principia entis mobilis?

Principia entis mobilis vel naturae definiuntur ab Aristotele in hoc libro: cap: 5. hoc modo.

Definitio Principiorum.

Principia sunt quae nec fiunt ex aliis, nec ex alterutris, sed erant fiunt ex ipsis.

Pro his Definitio intelligenda est, quod illa parata, ex his aliquid designat habitudinem causae efficientis et finalis, hinc in hinc designat habitudinem principij essentis et intrinsici scilicet materiae, formae et principij sive termini a quo generatur substantia, ex quo colligitur quod licet principia entis naturae habeant causam efficientem et finalem in qua inquam in principij sive terminum a quo generatur, nec tamen habent causam finalem et materiam ex quibus fiunt et coalescunt. propterea materia non fit ex alia materia et forma. Si similiter forma non fit ex alia materia et forma inquam ex propriis essentibus ipsam intrinsicis componentibus. haec praenotata sicut.

Conclusio Prima.

Definitio

Definitio principiorum ex his natis ab Arte apig.
nata legitima e. sc. Principia sunt q. nec
fiunt ex aliis nec ex alterutris, sed omnia
fiunt ex ipsis.

Hoc Constat eas inter autores q. unanimi consen.
In hunc Definem Artes Intra bonam et legitima
recipiunt; cuius bonitas magis constat in fra
quo Scholam arista q. tra ipsam fieri solent.

Solum hic notum e. nec lex de istis principis q.
concurrunt ad composita. Productionem vel exis
substantialis, licet n. in quavis mutue tam
substanti, qua accidentali tria concurrant prin.
cipia sicut sc. forma et privata forma p. ducente
de his tamen lex non, sed de primis principis
substanti compositi sc. materia q. in substanti com.
posito e. primum sicut, et de forma substanti q. e.
primus actus materia; et de privata talis forma sub.
stanti q. privata prae intelligit esse in materia, ante
qua forma substanti introduceat; et hanc privata
vocari sicut terminum, a quo; sicut et abiter notum q.
terminum, a quo, productionis substanti sicut duplex;
primus e. pura negatio multum p. supponens formam, con.
notando aptitudinem ad formam, qualem terminum
e. primum nihil; et hinc e. terminum creatus, de quo in
presenti non e. forma. Alius e. terminum, a quo, q. e.
privata forma in sicut apto nato hinc illam, et
de isto termino a quo lex non in presentia.

Term: a quo
duplex.

Alius pura ne.
gatio.

Alius privata
formae.

Conclusio Secunda.

Prim

Principia entis natis in fieri sunt tria, ita ut nec plura nec pauciora astringi debeant. Et sunt haec. Materia, forma, et Primitio.

Ante primum certis finibus ens natus per se, plures gradus in fieri se: et in facto esse. ens natus in fieri nihil aliud quam generari, ens vero natus in facto esse et ipsum ens natus a utraque genitum et compositum ex suis partibus, hoc pronotante Petr. Cantu. se. rae D. Thomae.

In tria mutae quatenus talis, tria tunc vero respiciunt, et respiciunt, se: terminum a quo, et terminum, ad quem, et subiectum utriusque esse, sed generatio entis natis a quodam modo mutae substantialis, quod illa tria tunc ad illa respiciunt; sicut se: transiens a non esse, ad esse, quod est sicut materia prima. et terminum a quo vel principium, quod consistit in non esse forma connotando apti, huiusmodi ad illa. et tandem quod terminum: ad quem forma se: substantialis ad quam accedendam mutae, sicut, materia: patet ex mutae de se: loquendo de illa sicut ordinem rem quae transiens sicut de non esse, ad esse. minus: sicut ex generatio substantialis et transiens primi et substantialis sicut nempe materia prima, a non esse sicut haec forma substantialis u. g. ignis ad esse substantiali forma, ut quod generalis ignis, hinc materia ligni transiens a non esse forma ignis ad quam huiusmodi aptitudinem ad esse substantiali forma ignis. quaeque vero eadem in se.

Petr. Cantu. 20. Principia entis natis sunt tria modo infra explicanda, sed transiens ad minus

Ht

Hic spe natus duo, qd iam conat duo propria, sed
ultra, contraria et perturbant alii qd sunt in quo sunt,
et a quo se mutuo expellunt, qd iam dabitur
hinc, primum ex his natus si: sicut qd a materia.

Conclusio Tertia.

Principia entis natus in facto spe sunt
tuo duo. materia si: et forma.

Hae Conditio et hinc et hinc: aliorum qd spiritum
apparentia propria entis natus spe qd totum. Duo
qd qd tria loquentes de ente nati in facto spe,
et in fieri. Sed pro conito unica ratione.

Ita sunt propria rationis natus in facto spe qd ma-
neat in eo transacto genere sed tuo duo mea,
neut in ente nati facta genere qd duo tuo
sunt propria entis natus in facto spe.

Haec quae ultima Conditio non sunt in intelligendis
de qd cumq; propriis, certum e n. qd sunt plura quae
tuo si spiritum sumat in tota sui latitudine, nam
aut supra dictu e, qd caa e primum, et rae primum
e qd supus ad caam et elementu, et cum sunt
q. caam genera sex qd sunt q. propria, et si istis
q. volueris addere propria habetis 5. sunt qd
intelligendae conditio procedentes de primis et intrinse,
eis propriis, et haec tuo sunt tria in fieri, duo
a in facto spe resp: entis natus.

Obicitur qd contra statem primum ab hinc
apignat, hae statem nullu hinc definitu. qd
nunc bona. qd prae patet, pro ans, vel n. statem

miunt

Justi
Materia
ate p...
ubi spe...
ing gener...
nas nati...
partib...
te D. Thom...
nto resp...
mi...
o entis...
ia tu...
ad spe...
ad p...
laudo...
ad qu...
dam me...
loquendo...
de rea...
e trans...
pri ma...
u. q. i. g...
at ignis...
forma...
forma...
aut qd...
ad m...

in una propria entis natus p ut ens nate su &
corruptibile, vel p ut abstractit a corruptibili
et incorruptibili, sed neutrum pt dici, qd hoc
Letro caret in definito. m pto. in primis non
pt dici qd pta defini aut propria entis natus
corruptibilis qd alius nra definirent qdna ens
natus in ea qd tunc qd pta intentione hinc opus
in quo agit de ente motali in cor, et sic p pms.
neq; secundum pt dici, qd pto. Si definiend pta,
pna entis natus p ut abstractit a corruptibili
et incorruptibili sequeret qd sub traie d pna
non comprehenderet privas hac a. fatm e. p
d id ex quo seq. m. pto. secundum pto. entia
natura incorruptibilia quonia sunt corpa cal.
stra non fiunt ex privas forma cum cor
nata nunquam fuerit nec d pto. ope privata
ea forma qua hnt. qd sic definirent et propria
entis natus incorruptibilis et, non comprehen
deret privas.

B. Verum ope qd Artes agunt hinc de propriis
entis natus in cor, vel p ut abstractit a corrupti
bili et incorruptibili, sed non multo qd dicit illa
propria quoniam in entis nati, sed qd quoniam aliq;
by, alia vero aliter accommodari debeant. sic qd
mao d forma et privas sublunari by, p pto. non
sola mao d forma quoniam unde illa ultima parte
d dicit (ora fiunt ex ipis) intelligenda e p pto. hinc
stributionem accommodare, ita ut sensus sit, cor
ruptibilia ex ipis fiunt, incorruptibilia ex
ipis

spiritus gestant sine compositione qualia sunt materia
 et forma; et huius fundamentum sunt ex habitu
 generis in quo huius generata, fiunt, respiciunt
 aliquid verbum, quod habet latam figuram, ita ut idem
 significet quod fiunt vel constent. unde deducit
 quod ordine hanc de se quentia et propriis ontis natis
 in corruptibilibus. Quare in auctore A. N. gto ans.
 ad platem concepta materia negatis nati. quo ad
 alteram partem et dices hic definitio principia
 ontis natis sunt abstracta a corrupt. dicitur ad huius nati
 natiem. Si huius sequelam sequeretur quod non com-
 prehenditur sub hac de se priuata sumpta de se
 ptem distributionem accomodam nega sequelam.
 ptem distributionem absolutam, quod sequelam.
 Ab non sunt ptem ista distributionem, et ratio huius
 et ad huius est ex eo quod hic definitio propria est,
 his natis in fieri et in facto esse, unde nisi
 se per distributionem accomodam in illis non
 potest in definito competere. Sunt nonnulli qui
 priuata forma in materia caeli admittunt,
 saltem in aliquo priori nati in genere materia,
 non tamen in aliquo in presenti huius. Sed hanc solutio
 non aliter probatur nisi desit licet quodammodo ad huius
 liba, ipsam plane solueret.

Obicitur et contra dictam de se. Si forma
 ptem est ptem et propriis ontis natis, sed forma
 huius materia sit ex materia immo et ex priuata priuata
 forma existens in illa, ergo propria ontis natis
 fiunt ex alterutris. m. e. certa. m. quo ad iam par-
 tem ptem intra gto agens de forma ubi dicitur,

7

q. q. dam formas materies sed educantur de materia
matia quo ad alteram partem et q. stat q. alia
non opus gravitas si forma introducentia non
fieri ex materia prioris forma existens in
matia.
R. Ex istis et hinc solum compositum hinc
sunt et simpliciter fieri, partes vero minime
q. partes non sunt esse q. sive et simpliciter,
sed solum compositum. eo a. modo comprehendit
aliam fieri, quo hinc esse, partes vero cum
non habeant esse, sed hinc compositum et q. esse
compositum habeant et sive esse partes, sed
manifeste q. partes non sunt hinc fieri ex aliis
quo q. in se esse et q. propria nec fiunt ex
aliis nec alterutris hinc fieri vel sive sive
simpliciter et sive ad hinc, unde et sive q. propria
vel partes sive materies non fiunt ex aliis nec
ex alterutris q. m. nec hinc simpliciter non est
et ex aliis aut ex alterutris simpliciter fieri.
trahendum tunc q. hinc ista propria non fiunt simplici-
ter eo q. non existant simpliciter sive hinc
fieri aut educi quo, sive comprehendit q. eo
modo sive hinc fieri quo hinc esse, sed hinc esse
vel quo, q. sive et fieri vel quo, et in hinc sive
sive ad hinc forma fieri ex materia sive propria
de materia illis, imo et ex materia prioris forma,
vel quo tunc, nec vel q.; et hinc vel q. hinc, nam
q. hinc dicitur propria non fieri ex aliis aut
ex alterutris solum voluit q. nec debet aut
fieri vel q., nec tunc negavit q. sive fieri vel quo,

hinc

proprio aqua non sunt sua sed sunt propria
aqua. Similiter de igne. quia illa particula
nulli proprio particulari generat quae nec pro-
prio in eis.

Hoc arguitur per explicatum de his supra dictis.
quod dicitur quod in hac parte primario de
sua aut propria causa, secundario vero propria
particulari, ita ut illa particula, sua sunt ex ip-
sio intelligenda sit et sua distributionem acco-
modam in hoc sensu quod sua in eis sunt
ex proprio in eis acceptis. Et quod sua particu-
laria vel quod sunt in aliqua certa specie aut quod
sunt ex proprio particularibus structis ad
aliquod genus vel speciem, et sic ea materia et forma
in eis sunt omnes res in eis, et ex materia et forma
ignis, res ignis, et ex materia et forma aquae,
res aquae et sic de reliquis. Ex quo patet ut
arguitur negatum etiam quod haec particula non sunt
sua proprio particularibus si tamen in solis ad
sua modo facta sunt explicata factam.

Obiicitur 50. Primario negat esse proprio generatis
sua omnis natus in fieri, quia tamen duo sunt propria
materia scilicet materia et forma; quae patet, pro materia; ens ratio
non potest esse proprio ens realis, sed primario et ens ratio
vel patet enim nihil, quia negat esse proprio generatis
vel ens natus in fieri, quod est verum ens reale. ma-
teriam, inter proprio et principium. Sed esse proprio,
sed inter ens reale et ratio nulla est oppositio,
cum.

cum alterum sit tunc ens apparet, ergo ens tunc existit
esse proprium entis realis.

R. Negotio autem, ad probationem, conclusio mea: distinctio
generis minus: sub primario et ens tunc, scilicet quatenus
ab inchoatione generis ad modum alicuius formae in hoc,
rebus, quibus minus: fundamentabiliter, nego minus:
si non est ens reale amotivum, sine carentia quodam
realis quod respicit ab ente nati in fieri, tunc
terminus a quo; ad hanc rationem a non rebus quod
sit ens reale positivum.

Obiicit 69. In eo instanti quo generatur ens
nate, tunc non est primario forma, alius eadem
numerus materia spectat in eodem instanti sub forma,
et sub primario illius, quod manifeste implicat. ergo
primario existit esse proprium generans.

R. Verum esse quod in illo instanti, quo generatur
ens nate, non adfit amplius realiter primario,
sed manifestat, et in illo instanti definit esse, quod
sufficit, minus et rebus, quia non est proprium generans
utrumque, sed huius terminus a quo illius, de unius
ratione et quod desinit, ergo ad est terminus ad quem.

Obiicit 70. forma existit esse proprium entis na-
tis; ergo tunc duo erunt propria illius in fieri.
quoniam patet, patet autem; si forma spectat proprium
generans, materia quod est a termini ad quem illius,
sed hanc rationem non quinuit, forma esse proprium.
ergo autem non. m. extra in def. patet m. quia alias
tota composita et spectat proprium generans, cum

et sic termino ad quem illi, hoc a. falsum e, qd ali,
as opent q. propria q. supra negatu e.

R. Negto aut. ad ptaem dices, ratem ob qua
forma dtr pnyum, non epe utuany, terminare,
vel epe terminu ad quem, sed ita terminare, ut
terminando det fructus epe ipsi composito, hoc
a. modo non terminat compositu generans entis
natis, ut patet, sed terminat act principiatu
et habens epe a forma, ideoq. non terminat ad
pnyum, et ex his patet diffantia inter forma
et compositu.

Omnis aut. qd generatur natam gener,
runt ma, forma, pnyu et agens. qd erunt
q. propria entis natis in fieri. pto aut. quo
ad ultimu se. q. agens sit pnyu natu seu
generans, illud e. alienu intrinsecu q. q. est
definit, sed generans definit eptor per agens, qd
agens e. intrinsecu pnyu generans. ma. patet
pto min: generans eptor e. actio et groy neuter
mody ab agente q. drens; sed actio impertat
eptor ordinem ad agens, qd et ipsa generat.

R. Negto aut. quo ad ultima partem. ad
ptaem distingues omnia sed generans definit q.
eptor per agens, si q. drens agens generans forma
lis, ut actio est, quod min: sic n. intrinsece respic
ad agens, si q. drens ut fructus e. mutab. nego
min: sic n. fructus tra. drens mutab. seu trans
sita tra. de non epe, ad epe, in qua epe non

afert

afertur intrinsece agens, nec intrinsece aut opter
 illud respicit. qd go hinc assignamus tria prima
 ontis rectis in fieri, nem loquimur de eo ut e
 actio finit, sed ut mutatio. Tri ces gra, si go.
 nerius non respicit agens aut generans, sed q
 non sit ens creatur, aut productus? atq hec e fal.
 In go et id ex ymo sequit.

P. Quid sequatur, ad hec n. ut sit ens
 creatur vel productus justificat q mater et idem,
 hinc respiciat agens aut generans, et hec hnt
 generat, non tu petit q sita q ceptu explicitu
 talem dicat respectu.

Obi cis qd. Ideo p. n. a. e. p. n. g. n. e.
 raris go e termino illis a quo sed forma p. c. e. l. e. n. s.
 q. e. r. o. m. u. n. i. t. u. s. e. s. t. e. t. t. e. r. m. i. a. q. u. o. g. o. e. t. f. o. r. m. a. g. e. n. s.
 dem erit p. n. g. n. e. r. a. n. s. i. p. t. e. r. m. a. n. a. m. a. n. g. n. a. p. t.
 q. s. i. n. e. f. o. r. m. a. s. e. d. s. e. p. e. s. u. b. a. l. i. q. u. a. f. o. r. m. a. g. o. n. o. n.
 p. t. t. r. a. n. s. i. r. e. i. n. n. e. n. t. i. a. f. o. r. m. a. n. i. s. i. a. b. a. l. i. a. f. o. r. m. a.
 q. u. a. n. i. s. h. a. b. u. i. t.

P. Quid forma p. c. e. l. e. n. s. q. a. c. c. i. d. e. n. s. s. e. h. a. b. e. a. t.
 ad forma, vel ad forma involucenta, et opter non ens p. n. g. n. e. r. a. n. s.
 generans, q. h. i. c. l. o. q. u. i. m. u. r. d. e. i. s. t. i. s. q. p. r. e. s. t. a. n. t. i. n. h. o. n. s. i. e.
 et q. e. a. d. g. e. n. e. r. a. t. i. o. n. e. f. i. n. e. a. d. e. n. s. n. a. t. e. i. n. f. i. e. r. i. s. t.
 h. a. c. t. u. s. i. n. t. h. r. i. a. q. u. a. n. t. u. s. n. e. n. t. s. i. t. q. m. a. n. s. e. p. s. i. t.
 s. u. b. a. l. i. q. u. a. f. o. r. m. a. t. u. h. e. c. n. o. n. p. e. t. i. t. u. l. q. s. e.

infecta ut nequeat esse sine forma ut in alio loco
 videtur unde q. acc. d. e. n. s. s. e. h. a. b. e. t. p. c. e. l. e. n. s.
 forma p. e. n. t. e. c. a. p. s. q. n. o. n. n. u. l. l. a. h. a. b. e. t. f. o. r. m. a.
 a. h. u. c. p. e. t. m. u. t. a. r. i. a. d. f. i. e. r. i. n. e. c. e. g. e. n. e. r. a. n. s. s. e. d.

falsu...
 ram...
 terminau...
 terminau...
 composit...
 generans...
 principia...
 terminat...
 in h...
 rationem...
 as go...
 ter...
 n...
 u...
 m...
 p...
 q...
 p...
 m...
 p...
 s...
 n...
 o...
 m...
 s...
 n...

Ad argtu go in forma dices distinguendo mai:
idea p[ri]ncipal[is] a p[ri]ncipal[is] q[ui]a e terminy a quo p[er] se p[er]tinet
tunc ad generat[io]nem, & accidens neg[ati]v[um] ma. tunc ad min[or].
Ius forme q[ui] cadens q[ui] corrumpit[ur] et terminy a quo
per accidens p[er]tinet q[ui] d[omi]n[us] n[on] p[er] se et in h[is] p[ar]te
nego min[or]: go a p[ri]ncipal[is] negat q[ui] p[er]tinet. h[ic] n[on] t[ame]n
fermo e de i[st]is in h[is] p[ar]te p[ri]ncipal[is] aut[em] nates
Contra forma q[ui] cadens q[ui] se p[er]tinet ad generat[io]nem
go solus nulla p[ro]p[ter] aut[em] forma cadaveris non
ut intraduci in mat[er]iam nisi q[ui] capere forma viv[en]s,
h[ic] h[ab]et terminy a quo i[st]is, imo calid[us] h[ab]et p[er] se
et frigide ut docet h[ic] de s[ub]t[il]it[ate] mutabil[itate] accid[en]s,
h[ab]it[us], go forma q[ui] cadens non h[ab]et p[er] se accidens
Ius q[ui] se ad generat[io]nem, h[ic] replicat q[ui] negat
aut[em] ad p[ri]ncipal[is] negat q[ui] forma p[er]tinet ea,
daveris p[er]tinet p[er] se forma viv[en]s, h[ic] n[on] p[er] se
t[ame]n h[ab]et p[er] se accidens ad illam, go p[er] se p[er]tinet
p[er]tinet in mat[er]iam intraducere forma cadaveris et
si non q[ui] p[er]tinet forma viv[en]s tale t[ame]n comp[ar]at,
p[er]tinet h[ic] non d[omi]n[us] comp[ar]at[ur], go h[ic] d[omi]n[us],
mixta ad n[on] p[er]tinet forma p[re]dentem viv[en]s,
ga et cadaveris h[ic], et forma cadaveris ex, non
differunt p[er] se, sed s[ed] numero, ut in lib[ro] de gene[si],
v[er]o videtur. Different a[ut]e[m] p[er] se si q[ui] se p[er]tinet
formas q[ui] cadentes. Ad illud q[ui] dicitur de mutabil[itate]
accid[en]s h[ic], q[ui] mutuo accid[en]s
non p[er]tinet p[er] se forma accid[en]s alium q[ui] cadens,
tunc in q[ui] mutuo a, sed in q[ui] a motu
p[er]tinet p[er]tinet ut in s[ec]und[um] p[ar]te lib[ro] d[omi]n[us].
deinde forma accid[en]s alium non h[ab]et p[er]tinet ex alio

Ger

sed tunc matter quatenus se: in eodem sibi introducta
 sit caliditate sit frigida non in sibi frigida sit
 tunc, sed in sibi frigida est non caliditate. et y frigi,
 dicitur qd aliter dicitur se habeat ad caliditate in sibi
 remota potest esse hoc si sibi modo producat sibi
 quare, sed caliditate nec frigida potest tunc esse caliditate
 sicut tunc illud sibi matter potest recipere caliditate
 ad quem tunc non gauderet frigiditate sicut
 privatio caloris.

Olii cibus ultimo prater omniam d forma regit
 et unio in ente nati in facto esse, qd iam unio
 tunc propria entis nati in facto esse, qd a sibi.
 quatenus. ante pto. qd composita nate nihil aliud
 dicitur qd omniam d forma vel unio. qd illi
 regit unio.

Concedendo in composita nate in materia d
 forma regit in quare unio nem, illa tunc non d sibi,
 quare ab istis sibi sibi reducitur ad materiam d for-
 ma tunc nate aliis illam per que exercet
 rationem propriam sibi: tunc nate. certum a a. y. ea,
 certum proprium aut motu sibi sibi auti non
 d sibi ad illa, sed tenet se ex parte illi
 et quamvis unio sibi ad in sibi sibi rationem
 composita tunc tunc non sibi vel pars sibi illi
 sed tunc nate partem sibi sibi; d sibi enim
 se tenet ex parte sibi sibi sibi sibi illa
 qd tenendo, non sibi tenet non sibi sibi et sibi sibi
 tunc sibi reducitur ad illa certum qd sibi sibi sibi.
 Unde in forma d sibi sibi ante sibi sibi sibi
 nate vel nate partem composita tunc sibi sibi.
 tunc pars sibi sibi sibi sibi.

Eodem

Eodem modo solus alius arguit de distinctio precedentibus forma, illon
petant vero ad generationem cum teneant se ex parte
materiae habeantque eundem generandi modum non
distinguentur à materia, nec tunc ex hoc licet inferre
quod prius non sit distinctio primum et quod ipsa sit
teneant ex parte materiae, quoniam n. hoc non sit
tunc licet distinctio generandi modum et effectus distinctio
hunc erit primum primum. /.

Dubium Secundum. Vtrum Principia Entis naturalis sint inter se contraria ?

Renocanda sunt in memoria ea quae in logica
diximus agentis de oppositis ubi diximus quod quatuor
plex sit oppositio scilicet: gradativa, gradativa, privativa
et relativa. Oppositio contraria est quae versatur in his
duas formas positivas sub eodem genere maxime substantiae
his est contraria se se ab eodem sunt oppositae. et
oppositio oppositae tunc versatur inter formas accidentales
subsistentiales energiae et omnia quibus oppositae versatur
inter frigus et calorem. Oppositio gradativa est quae
versatur inter affirmativam et negativam eisdem de

eodem s^{to} vel inter eundem et eij negati.
 Oppositio privativa est q^{ue} dicitur inter privativam et formam
 positivam qua rati opponuntur calitas et nigritas et
 vita, Oppositio relativa est q^{ue} versatur inter duas reles
 in eodem s^{to} minime se patientes recipi. eijdem
 feruntur. qualis oppositio est inter prerogative et
 privativam de qua oppositio habet exemplum in logica.

CONCLUSIO PRIMA

Principia quae recipiuntur in ente naturali illud
 in facto esse constituta non sunt contra,
 nam nec opponuntur privativae nec contra,
 si bene.

Ita contra quo ad singulas partes. Principia entis
 naturalis q^{ui} illud in facto esse constitutum sunt materia
 et forma sed materia et forma non sunt contraria
 nec opponuntur privativae nec generi. Item, q^{ui}
 principia entis naturalis illud in facto esse constitutum
 non sunt contraria. m. generis ab entis naturalis, p^{er}
 m. generis sunt q^{ui} se mutuo ab eodem s^{to} excludunt
 sicut materia et forma substantiae non excludunt
 sicut se mutuo ab eodem s^{to} immo sunt simul
 in eodem substantiae compositae, et materia forma
 in fine sunt formae; q^{ui} materia et forma non sunt
 contra se generis sicut in s^{to} s^{ed} in s^{to} s^{ed} in s^{to} s^{ed} in s^{to}
 q^{ui}dem complete sunt in complete in s^{to} s^{ed} in s^{to}
 hinc patet constituta una inter se compositum
 substantiae. Confirmat haec ratio. Vera sunt generis
 recipiuntur formas accidentales q^{uae} suscipiunt
 magis et minus quales forma sunt qualitates
 sed materia et forma non sunt formas accidentales
 vel

vel qualitatis sunt a facta quamvis incompleta
quod inter materiam et formam non datur vera opposi-
tio. Quod vero nec opponuntur privationi opposi-
tionibus nec inter duas substantias seu formas
positivas, sicut inter formam positivam et eam pri-
vativam, atque materiam et formam sunt substantias positivae
non. Quod inter illas non est oppositio privativa. Quod haec
et probatur quod nec opponuntur oppositae sicut quod oppositae et haec
si bene veniat inter substantiam et eam negativam
et nec inter duas res positivas, sicut materiam et formam
sunt substantias positivae. Quod non opponuntur privationi
sicut. Quod hic an materiam et formam op-
ponantur solum relative, quia materiam respicit formam
materiam, et forma materiam. Quod si loquamur
de oppositio relative rigore accepta prosequitur
relatives potestates de qua in logica in propriis
egimus hunc dicendum quod non opponantur relative.
quod per. Quia haec oppositio tunc datur inter relatives potestates
quod se respectu eiusdem termini in eodem ter-
mine comparantur. Sed inter materiam et formam
non sunt relatives potestates, quia non opponuntur relative
nec sicut de hoc oppositio loquendo. Si vero formam
sunt de oppositio relative contra accepta pro ut et
responsum in relative transparentibus, sicut dicendum quod
materiam et formam opponantur relative eo quod se mutuo
respiciant nec respectu transparentibus potestati
quia forma respicit materiam huiusmodi actibus. Materiam
vero respicit formam huiusmodi actibus sicut actum.
quod certe nec inter respiciunt ut pure terminum et quod
quod nec sunt relatives potestates sed transparentibus
satis.

Con:

Conclusio Secunda.

Principia entis natis in fieri sunt inter se con-
traria non p[ro]p[ri]a contrarietate, sed p[ri]ma,
sive opposuntur.

Hoc tenet e[ss]e con- p[ro]p[ri]e contriter hae rae. P[ro]p[ri]a
entis natis in fieri sunt forma et vig[or] p[ri]ncipal[is]
et forma et p[ri]ncipal[is] opposunt p[ri]ncipal[is]
et p[ro]p[ri]a entis natis in fieri sunt opposita
p[ri]ncipal[is]. Et hae tenet non e[ss]e intelligenda
de act[us] p[ro]p[ri]is natis natis in fieri, ita ut
era[nt] sint g[ra]tia in p[ro]p[ri]a g[ra]nitate, aut q[ui]
opponant p[ri]ncipal[is], hae n[on] falsu[m] e[st], q[uo]d ma[gn]a
p[ro]p[ri]a se non g[ra]tia nec opponit p[ri]ncipal[is] cum
seip[s]e illam in se habeat, ea vero q[ui] p[ri]ncipal[is],
sive opponunt non comparantur se in se, ita
ita q[uo]d una respicit aliam, ut patet in r[ati]o[n]e et
causitate, nunquam n[on] in se respicit causitatem,
et intelligenda e[st] conito de iustis h[uius] p[ro]p[ri]is
entis natis in fieri, sc[ilicet] de p[ri]ncipal[is] et de forma
in ma[gn]a introducenda.

Conclusio Tertia.

Principia entis natis in fieri non solum
sunt contraria sed sunt et p[ri]ma con-
traria, h[uius] rae

Hoc tenet e[ss]e Actus h[uius] c. 5. et de th[ese] et in p[ro]p[ri]a
p[ro]p[ri]a hae rae. Prima g[ra]tia sunt p[ri]ma p[ro]p[ri]a,
et p[ro]p[ri]a sunt p[ri]ma g[ra]tia g[ra]tia in p[ro]p[ri]a
p[ro]p[ri]a g[ra]tia g[ra]tia in p[ro]p[ri]a, p[ro]p[ri]a aut[em] p[ri]ma
sunt q[ui] nec sunt ex alio nec ex alio sed etia
sunt

fiunt ex ipsis, sed in ghrana nec fiunt ex aliis
 sed ex ipsis ex ipsis. go in ghrana sunt in p
 pna. ma. uidet ex d'p'te p'm'p'm' m'm: p'tr quo ut, in
 si n. in ghrana fiunt ex aliis aut ex allenentis, non
 sp'ent in ghrana, demide q' oia fiunt ex ipsis p
 t'it q' oia q' per se generantur fiunt ex suis ghr
 nis, go m'm' uera. q' h'm'y d'cut et q' c'culentur
 C'cut: m'ch'ic' n'it'it'ig' n'it'ur go ghranidul'm
 d'p'liciter sumi in p'icte q' o'p'te e'om q' sub
 eodem g're n'ice d'ist'inguntur et h' m'ubus ut
 eodem p'to ex p'ol'it' et h'nc ghranitas t'm' rep'it
 p'p'ie in p'rimis q' g'ualitatib' q' sunt calor et fr'ig'g'
 humer' et s'ic'itas, et r'ae h'anc p'rimam g'ualitatem
 rep'it et in aliis g'ualitatib'; r'o sumit' ghranitas
 n'ing' p'p'ie q' o'p'te simili e'om q' h'ic' act'ine
 et p'ast'ine n'ic' h' exp'et' aut a' p'to, h'nt' r'ae
 opp'ositas et rep'ugnant' aut ord'io ad p'to, p'
 q' uas non p'ut' spe' simul in illo p'to; et h'ec modo
 ghran'it'it' s'ibi inuicem forma d' p'riuat' in o'p'i
 ni ad m'iam in g're simul g'istere rep'entur,
 et ad hanc ghranidul'm redunt illa opp'os' q' uas,
 s'ed n'iter d'uas formas subst'ates h'nc d'ist'inctas
 q' rep'entur simul in p'to eadem comput'it' q'
 p'tes in p'riuat'it', uti aut' q' in quolibet g're rep'ent'
 una ghranitas, et in uno p'te, q' rep'it' ghranitas q'
 t'm' h'alt'it' et p'riuat'it', et p'at' p'riuat'it' h'ec modo h'ic'
 g'ualit'el' g'ens d'ividit' et d'uas d'ist'inctas opp'ositas ma,
 g'ualit' et p'fect'iois et q' h' m' p'fect'io' u'ic'it' p'riuat'
 q' uas p'fect'io' et h'alt'it' forma n. eo ip'so q' p'
 alia m' p'fect'io' h'ic' annexam p'riuat'it' g'ualit'iois

jomelai h'oc' 23

op''

opposita forma, ut uig. bon aut dicitur dicitur & ratio et
 uitate. Quod uae forma substantia opposita privati-
 ue uel sunt genera in ppe, eoz uitate hinc
 qd in pfectu adferat seculu privatum privatis qre
 pnt in rati, Nt m 20 qd hae granatus uel
 oppio privatis dicitur qd p d uas rati, qd e, qd
 includit in qnauing, alia granitate et pme sine
 pumpta, nam illo qd sunt oppio granata illa se hnt,
 ut una sit pfectu altero, et ysciter bene pnt dicitur ops
 pnta privatis, qd in pfectu hnt fili annea am
 privatum pfectu tuis ut altero rati. ra rati ob qua
 dicitur qd e, qd uerat uia pntam, pnta a. pnta
 rati accidentibus et ideo merito ab hnt uocat gra,
 uitas prima. et ysciter et ea qd baliter sunt granata
 merito pnt uerati prima granata, quata sunt
 pnta uitis natis. Ex his colligit qd oppio qd
 pnta forma accidentalem et eoz privatum de,
 ual dicitur granatus ra p pntam qd granata.
 unde uel pnta qd qualitates sunt pnta gra,
 rati, qd qd sunt accidentibus qd pntam sub-
 stantiam granitatem in pnta accepta, ideo non
 debent dicitur qd granata pntam, quamuis rati
 pnta granitatis bene pnt qd pnta pnta
 hnt qualitates resp. aliam qualitate ops
 pnta et pnta granata in suo tra. qd non absolute.
 rati a. ob qua forma substantia et eoz privatum non
 sunt pnta granata e rati, qd granata pnta debent
 se mutuo excludere ab eodem tra, hae a. mu,
 tra ea pnta pnta actionem uera et realem

Q

¶ neque quædam præterea cum sit vera carentia
et non fortitudo aliqua ostendat ab e. præterea
ostendit. ut patet, et est ratio inter has duas vera
granitas inter se esse conflat.

Obicies 10. Substantia nihil est granitum sed præ-
terea ostendit nihil ut materia et forma sunt substantia,
et ipsa nihil est granitum et forma et præterea non
granitum sibi et granitate in se sumpta.

R. Distinguedo mai: substantia nihil est granitum
præterea granitate quædam materia: granitate in se sumpta
vel sumpta nego Mariem; et quædam materia: eodem
modo distinguens quædam quædam. ut deant ea et in se,
quia ultimo dicitur de præterea substantia sunt
dicta.

Obicies 20. Contraria se mutuo ut eodem
suo existunt sine suis præterea sine in præterea
granitum sed materia et forma sunt sumpta in eo
dem sicut quædam sunt granitum et si quædam sunt
arbitrio et dicitur illud in præterea materia et forma
non esse granitum et nec quædam in se, quia quædam sunt
sicut præterea ostendit nihil esse granitum non in se,
cuius et substantie et unitatis, sed in se sumpta
unde ad veritatem huius substantie præterea ostendit
nihil sunt granitum substantie et altera habeant
granitatem inter se. Contra et præterea
tra præterea ostendit nihil recipiunt simul in se,
habetur illis, et multum præterea altera granitum
nihil. præterea est granitum et in se sumpta
neque

negantur se congruati in eodem gto. aut pto
in generati ontis natis repit maā forma spri-
natio, qā hanc tria petit generatio in suo gceptu esse
fcti, et unū generatio fiat in instanti scilicet clare
q hanc tria propria repiunt si mult in eodem
instanti in maā.

R. Solutionem inter argumentum Dabam, ope
bonam; ad replicam *R.* Nem ope q ad gene-
ratem ista 3. concurrat non tu ita concurrunt ut
simul sint in eodem instanti in principio generati-
onis. Et in instanti generatio intrinseca ad eum mo-
tu quo disponit forma substantiam procedentes sunt igne
quedam et definiunt ope in isto instanti in quo
generata forma, ita et generatio forma de novo exiit
et tunc ista igne immediate quedam forma substanti-
a et definiunt ope in isto instanti in quo incipit
ope formae qua tunc est propria, concurrunt ad
generatorem ontis natis et sufficienter salvant
oppo inter primam et formam substantiam qā nō
sunt in eodem instanti generatis et licet vera
sit q propria emanans et physice influens in
simpliciter existat qto principit, hoc tū aenē
necōm in proprio a quo, qā hoc proprio careret
vel principit per sui definitionem ideo q, tū a quo
idē quo destructo incipit aliud ope.

Obi oēs 3e. qā contrarietas quoniam primis q.
qualitabilis qō licet propria ontis natis fiat ghuaria
tu non omni qā ghuaria. ghuaria potest pto aut. ita
q. prima qualit abes non sunt ea q misione
aliā

ahant sed etas calereu qualitates sunt ipsi
denide ipsi pprii gremu ghanitas. go ja gha
nitas gremu primus q. qualitatib.

Rx. Distincto ans. prima ghanitas gremu pri
mo q. qualitatib loquendo de ghanitate stric
te, gredo ans. gremu ipsi prima ghanitas latig
accepta, nego ans. gto go de q. prima propria
fuit prima ghanitas, non e. sensu q. ipsa inter
se ghanit stricte eo modo quo caler el freg,
sed a habent ghanitatem fumentis illa p qua
libet in comprehensibilitate sine q. opprii pmanua
et hac ghanitas primo gremu primis propriis, et
et inter eos ghanitatis prima est eo notabili
partel. Contra hanc solucem e. argum. Si n.
sermo sit de hac in comprehensibilitate sine op,
prie pmanua sech q. non sit pculare aliq
propriis q. fuit in ghanis, atq. hec ghanitas
pntes, q. primis propriis supra aliq. pculi,
are ad. eribud qam ghanitatem pte loquendo
ex hte dicente in qua libet gte dani ali qua
qam ghanitatem, et q. pter dani ali qua
ghanis, sed non oia prima ghanis origin
genis sunt prima entis nalis. go propriis on,
hi natis non ent pculare vel pprii q. fuit
prima ghanis. Rx. Solucem Data e. ptona
fca q. prima ghanitatis late accepta vel opprii
pmanua gremu primis propriis, non e. primis
q. qualitatib; Sed nton q. non loquamur
de ghanis, opprii pmanua, aut in com
prehensibilitate, sed de ea pculiter. q. e.
inter

inter forma substantiam et eius primam quia hic
 sermo est de una generis simpliciter qualiter
 com generibus et radia et ergo aliam gen.
 notam unum quod hinc dicitur quia generis est
 in generis, hinc hinc oncompo hinc substantiam
 et oppositum primam hinc de in composit.
 substantia illa quae inter forma et substantiam
 et eius primam et hinc in generis simpliciter
 uter, quia generibus acci dentur et est substantia
 sustinet ante sine qua non potest subsistere. sub.
 sta a. fil ex illa generis quae inter forma
 substantiam et primam. ad hoc hinc generibus
 est radia est generis, et quod inter prima
 simpliciter unum ad repli cum negativis se=
 quae ad primam hinc hinc. In generis quae repli prima
 generis aliqua primam simpliciter et causam
 hinc nego ma. primam hinc in certo quod
 et primam quod, oculis hinc: hinc quod hinc: eodem modo
 distingues hinc hinc argum de in generis simpliciter et ca=
 ter, negativis hinc, hinc de generis hinc primam in certo
 quia hinc oppositum includit in quolibet generis ut
 3. ita et notabili patet, non tamen potest vocari prima
 simpliciter, quia cum sit generis acci dentur non
 supponit substantiam, quod fil ex generis quae inter
 forma substantiam et eius primam et quod inter hinc
 est prima simpliciter.

Obiicit quod generis ratione per ult. vobis allata.
 sequitur non ex illa materia et forma quae in generis sub.
 hoc est falsum, quod est id ex quo sequitur per secundam hinc ma. et
 forma competat hinc primam hinc quod et quod primis
 generis quod hinc et hinc sub in prima erunt et in generis
 confirmat argum.

Syllogus

generis et primam quod quod sequitur, ut tamen ista generis quae
 inter primas qualitates sunt in generibus acci dentur hinc
 quia hinc de. 3.

Syllogismus per rationem allatus probat Dubio affirmativis et
in 2a figura, hoc a. e. nihil opus. go. Confirmatio 2a.
quia neminem neminem et sic fructus ex suis generibus,
nam quod ex hoc pallido sit cadaver pallidum, hinc
generaliter pallidum, et sic non sit ex nem pallido, hinc
ex suo generibus. go.

R. Negato secundum. Ad probandum dicitur, quod deinde
primum primum definiunt et prima generibus, si tunc
subintelligatur illa generibus, opposita; ita ut scilicet
sit prima generibus sunt opposita et nec fructus ex
aliis de. et ex hoc clare manifestum, quod non comprehendit
maior, sed tunc forma et privatio. Ad primum generibus
in dicitur, syllogismus in 2a figura probandum dicitur
affirmativis tunc spe nihil opus probat termini,
nisi magis qualiter, bonum a. si aequaliter ut patet in
hoc syllogismo. hoc est rati, nihil est rati, go nihil est
homo. et talis syllogismus est iste in conchis allatus.

Ad eam confirmationem R. In illo casu pallidum
non fieri per se primum sed tunc secundum et
oppositum unde neminem et nec fructus ex suo
generibus. go a. dicitur. ita fieri ex suis generibus
loquuntur de istis quod per se ipso fructus et aliquam
mutatam physicam.

Aliud arguitur ut fieri de creatura corporum celestium
utrumque fieri: ceteri habuerunt primum generibus, illi et
quodammodo privationem formam in materia eorum subiectam
in quo dicitur in substantia materia, quod dicitur et per primum
illorum fuerunt generibus. R. tunc quod nulla illi fuerunt
generibus, quia nulla fuerunt privatio, quare probat hoc
ter. Sicut primum omnis natus spe generibus, loquitur de
primum omnis natus, subiectum natus vel corruptibile
non natus de primum corporum celestium.

Dub: 3.

Dubium Tertium.

Utrum ratio principii
dicatur Uniuoce uel Ana-
logice de tribus princi-
piis entis naturalis?

Notandum qd primum et caetera differre in hoc qd
primum fit illud in quo aliqd generatur, quod dicitur
d' h'bt spe, et fit inter primum et primum primum
aliqua conuexio sicut inter p'cedens, et id a quo
p'cedit; caetera uero p'ter rationem principii deest in
fluxu mediata uel mediata in op'ra, unde qd
primum licet sit generans primum, tamen non e' caetera
illud qd non in fluxu in illa. patet et ostendit licet
sit primum filij ut dicunt theologi non tunc o'g
caetera. punctum et licet sit primum licet non tunc
o'g caetera.

Notandum et aliqd aliquos p'ntes non spe id
primum et initium; initium n. denotat nouitatem
apendi in illo q' e' ab initio, primum uero non de-
notat nouitatem apendi, unde in diuinitate uel
omnibus q' p' fit primum filij, non tunc e' orig' initium
filij

filij n. in divinis magna caput opa de novo
falsi sunt ab otavio.

Notandum 30. quod ista 30 propria supra dicitur,
nata etiam regitur in suo modo in generali vel
mutae accidentali, qd se: p. dicitur alij accidenti
unde pms lex de rae p. dicitur dupliciter. 30 ubi
cetero p. dicitur tam mutae substantialis quam accidenti,
his cas; 30 qd ut tunc a cetero p. dicitur mutae subst,
tio sine generali. His praenotatis sit,

Conclusio Prima.

Ratio principij non sicut univoce de prin-
cipijs substantiae et accidentis sed analogice.
P. dicitur, substantiae et accidenti ut p. dicitur in analogia
non dat aliqua realis rae univoce, sed rae principij
e rae qd dicitur realis, sicut ad minus respectu
principij qd in totum sine compositione constituit. 30
rae principij non est univoce de principijs substantiae et
accidentis. Hinc rae dicitur alij qd licet substantiae et
accidenti in rae analogice non desit aliqua rae cas
univoce, qd hinc dicitur in modo operandi. bene tunc
rae principij illis esse univoce, qd hinc eundem modo
principij dicitur sicut n. materia in mutae substantiae
formae, et forma substantiae e terminus ad quem sic in
mutae accidentali totum compositione nata e sicut
et forma accidentalis e terminus ad quem. 30 licet
in rae analogice substantiae et accidentis non univoce
univoceantur in rae principij. Sed haec dicitur ut
Solus non invenit nisi rae rae, et contra ea
sic

sic arguitur. Substantia et accidens diverso modo
 habent non solum rationem entis, sed et rationem finem
 propriam, ergo non tunc ratio entis, sed et ratio propria
 erit ipsius analogica et non univoca. quod patet,
 quia habet aliquam rationem de analogica, et non magis
 et dicitur si modo participat ab in se ipsis ita
 quod in eis fita bene aliter ex parte rationis participat
 pro eis. nam ratio est propria entis autem substantia,
 his principiis patet illud quod modo dicitur solum nullum aliud
 supponitur forma et substantia principalis et modo
 primi actus, nullum aliud actum ex parte rationis supponitur
 nec. Item prius non in mutatur substantia principalis
 hinc term: ad quo incipit actus substantia, sed hanc
 rationem primi principii non habet propria mutatur acci-
 dentalis ergo substantia et accidens in ratione principii
 dicitur si habent. nam quod stat. pro prius: propria ac-
 cidentum vero supponitur propria substantia a
 quibus dependent. qua ratione dicitur propria supra
 ab hinc designata non invenit propriis compositi
 acci dentalis eo quod supponatur habita si substantia
 solum in mutatur acci dentalis quod est substantia compositi,
 tunc ratio quod supponit materiam et formam. Item forma
 acci dentalis quod est term: ad que supponit formam
 substantiam hinc solum. prius et in mutatur acci-
 dentali non est term: in quo incipit forma substantia
 sed acci dentalis ergo materia in mutatur acci dentali
 non principii patet ut in solum, nec forma ut proprius actus,
 ergo forma substantia et accidens habentur diversi
 modo primi principii et et ratio propria erit illis
 analogica.
 Maior distans de propriis entis rationis, de substantia
 si: de materia et forma et prius. an si: ratio propria
 sit ipsius univoca, vel analogica, et per hoc dicitur

in sup:

in Supra & eodem form. 70 de maō et forma
tm. 70 de maō forma et p̄nate, ita ut ita 70
formal & comprehendat. & unig solvūt f̄d.

Conclusio Secunda.

R̄as p̄nate de maō et forma tm univoce.
P̄r Concl. r̄as p̄nate dicit f̄ctū ut a quo aliq̄d
r̄cipit spe seu p̄dit f̄d hac r̄as f̄ndit̄er
ḡnuit tam maō quā forma subst̄ali in de.
pendent̄er ab aliā in suo genere, 70 r̄as p̄nate
ent̄ ip̄is univoce. hoc t̄e h̄c n̄t̄m, q̄ licet
r̄as p̄nate p̄m̄i p̄at̄is ḡnuit forma p̄m̄i maō
p̄h̄ce loquēdo r̄e p̄m̄i d̄st̄a q̄ p̄f̄ct̄o
in forma quā in maō, non t̄e ḡnuit p̄m̄i p̄a,
h̄c forma quam maō loq̄ce t̄e loquēdo, quod p̄t̄,
nam hac p̄m̄i p̄at̄is f̄re p̄f̄ct̄o in forma tm
derivāt̄ ex ōnt̄ate illiū ḡnuit̄ d̄st̄a in maō
non a. ex r̄as p̄nate, 70 r̄as p̄nate ent̄ ip̄is
univoce. ḡnuit p̄at̄is. p̄t̄r̄ un̄o. ideo a. t̄e q̄ for.
ma f̄d p̄m̄i p̄at̄is p̄m̄i quā maō, q̄ for.
ma est act̄o et maō est p̄t̄a. non t̄e t̄e ḡnuit
n̄t̄is magis in̄p̄t̄ a forma quā maō cum
n̄t̄is. p̄t̄er p̄t̄a ad ens n̄t̄e f̄d h̄c t̄e n̄t̄is,
cat̄ forma spe p̄m̄i p̄at̄is p̄m̄i p̄h̄ce et in
r̄as ent̄is non a. in r̄as p̄nate f̄ct̄o, 70 r̄as
p̄nate ent̄ ip̄is univoce.

Conclusio Tertia.

R̄as p̄nate non ḡnuit univoce 3ty p̄nate ent̄is
n̄t̄is p̄nate f̄: et aliis. Sed tm analogice.
P̄r Concl. ent̄ et non ent̄ ḡnuit̄ non ens & n̄t̄
d̄n̄ aliq̄d ēre univoce f̄d p̄nate a non ens
maō

man u. d. forma sunt vera eubia paribilia reubia
 qd rae pmpij non gremid ipis univore. pte
 min: pntio e pmpij entis ralis in fieri q mdu h
 min a que, ful term: a que generata e non epe
 ga generat e trauply pti a non epe ad epe qd
 pntioe gnubly pntipual e non ent. pnt ad em
 partem pte mi: man e pmpij q mdu pti, forma
 q mdu termi ad que, ful hanc in rae pmpij
 sunt aliqd reale positum. qd m. vera d ego
 rae pmpij non e ipis univora qum pntioe
 in rae pmpij formaliter sumpti pntat epe non ent
 man vera d forma rae rae rae rae rae rae
 fura.

Hanc certe pte alio multo. entis reali d rae
 non snt aliqd univore, ful pntioe e ent rae
 man a. d forma sunt entia realia. qd rae
 pmpij neq epe ipis univora. nem hanc
 pte non efficax. licet n. pntioe pnter ful
 ent rae fundamentaliter ha e ent reale,
 d nec snt a parte nulli intellectui pnter
 pte rae pnter rae pmpij gremid ipis univore qd
 pte de illis, ful non gremid illis univore ut pte
 e, neq d univore, qd non hnt snt nomen
 epe ut rae rae ful d aliqua rae. qd analogi,
 e. pnter rae rae univore nulli aliqd epe
 gremid pnt rae. Sed gremid qum analogi,
 qd id hnt ad tributioms se. nec pnter rae
 hnt. P. Quid snt analogi pnter rae rae
 hnt qd pnter rae pmpij gremid ipis univore

simphii

simpliciter q. certe in hac analogia, et ita qd
 haec 2a habet nomen esse et rationem q. nomen sig.
 significata sunt q. quodammodo eandem, sicut a materia
 et forma q. materia incipit q. sicut et a materia
 servata in q. questione.

Conclusio Quarta.

Ratio propria materiae sicut univocae de actibus propriis
 materialibus, et ratio propria formae, univocae conveniunt
 actibus formis in eo et ratio propria materiae principalis univocae
 nota est resp. omni principiis omnium.

P. 1a pars. Ratio propria materiae existit in hoc
 q. q. currat ad formam substantialem et eius principia
 q. ens est autem complete sub eis quibus omnia sunt
 haec nota q. currunt, sicut ratio propria materiae sicut univocae
 nota de actibus propriis materialibus mai. Et tertia pars est
 minor p. 1a. quia quodammodo materia non participat
 ut terminus ad quem neque etiam terminus a quo
 q. principia sunt ut sicut ut dicitur, terminus q. nulla
 alia ratio principia principalis. Similiter nota q. sicut
 univocae de actibus propriis omnibus una et eorum partici-
 pes sunt subdupliciter sunt eisdem p. 1a. q. m.
 nota.

P. 2a pars. Ratio propria formae existit in hoc q. currat
 ad ens nature huius terminus ad quem, et actibus
 propriis illis, sed hanc rationem principalem omnes formae
 substantiales aequaliter participant, q. ratio propria formae
 his est ipsa univocae. mai. Et tertia pars minor: licet n.
 formae substantiales sicut propriam substantiam consideratae
 sint diversae speciei, et una sit altera per se factior
 omnes tamen habent eundem concurrendi modum
 sicut enim forma hominis aliter, est terminus.

Et tunc

de term: ad quem, generatio humana et actualitatem
 hanc et ita etiam forma equi et termini generatio
 ad ym, et actualitatem equi, nec n. forma hanc
 magis actualitatem hanc quam forma equi, cum omnis
 forma substantia ita actualitatem ut nulla alia
 indigeat ad existendum. imo et nulla aliam com-
 pati possit, ut in delinim infra. go ratiom propriam
 fructus, omnes formas aequaliter participavit, q. si
 materia effectus repit in una forma, quam in alia
 hanc in materia effectus non causalitatem aequalitatem
 tenem logicam, sed physicam, sicut logici solent
 dicere de aiti q. p. hanc in aequaliter participavit
 ab hanc, et bruto, et tra non tamen logice.

P. 2a pars. Licet n. privates hanc distinguant p. hanc
 formas q. hanc privavit, tu omnes generant aut in ratiom p. hanc
 p. hanc ad ens nate; eodem modo et in ratiom termini a
 quo, sed hanc et ratiom fructus propriis privavit, go
 erit omnes privavit omibz univoca.

Obicies go. contra 3am Constatem Ratio substantia
 de univoca de ente nate et casu q. et tu non ens
 go et ratiom propriis p. hanc univoca de privavit, materia et
 forma, licet privavit sit non ens. q. signa patet a paritate
 ratiom. p. hanc omnes logica quoniam univoca in ratiom forma cum
 aliis formis, go et omnes omnes, q. ens ratiom quoniam univoca
 in ratiom formis cum forma ab omnes in ratiom formis p. hanc
 est etur.

R. Admittendo omnes. et negato quodvis disparitas e,
 q. ad ratiom formis mater se hnt plane in ente ratiom
 q. sit non ens p. hanc et p. hanc, ratiom in formis q. sit
 in hoc p. hanc habeat p. hanc demonstrabiles, et ideo
 ratiom formis non e omnes univoca enti, et non enti,

in

in quantum non ens e. sed in qtu hnt passio,
 nes demonstrabiles, qua suo modo in ente rati
 reperuntur ut pndat in rae pmpij frutter, ut
 pmpij e, hnt rati sui, q fil non ens, qa maly
 ille principiauli per modum termini a quo m,
 potat frutter carentiam entitatis; e contra ven
 ma et forma frutter in rae pmpij m potat
 entitatem realem positivam; et ex hoc patet
 disparitas.

Contra hanc solutionem videt se Artes q s. Moh.
 textu 14. pnam vocat ens reale, qo habet entitate
 realem, et qpter univoce quoniet in rae pmpij cum aliis
 q ta e qtu dita. R. jo ens reale dupliciter dicit, jo
 stricte et oppie q nra et spia reali positiva. jo miny
 oppie q ut se: a parte rae fundamentu realis veritatis,

fiat n. nre si cum hntem esse aut a parte rei, se et nre
 possumy dicere hntem esse casu a parte rei, qa a parte
 rei e fundamentu huius veritatis, nempe carentia illa
 nre pnam, qo hoc jo modo qd dicit ens reale non jo.

R. jo. Quid Artes vocarent entia realia si sumunt
 q carentia sine pro non esse forma non q a parte
 rei habeant aliquam entitatem, sine spiam, sed qa a
 parte rei sunt remotiones seu carentia entitatis aut
 forma et hae rae vocant Artes pnam entia realia.

Obi dicit qd oppie dicitur in eor univoca de q. oppie qd
 in oppie qtradietoria unu eoru e non ens, sicut et in oppie
 pnam, qo et rae pmpij erit univoca ma, forma et pnam.
 licet pnam sit non ens.

R. Noto aut oppie n. in eor analogice hnt quoniet q. oppie qd
 et rae oppie per pmpij quoniet unu qra alteri, q mody que,
 memli pmpij e analogis; et ultra et huius rae q, quare op,
 pno sit in eor analogice resp: q. oppie, qa in oppie qtradietoria,
 nra et pnam pnt hntem fonte aliqd q unu eoru sit no ens
 sicut et supra de rae pmpij pnam dixerim, et sic non
 pt

potest ab ipis abstracti ratio aliqua uniuoca.

Obiicies 30. contra id q dicitur qd ista proportio est analogia proportionalitatis contra hoc q arguitur. Analogia proportionalitatis proprie participat rationem analogam, sed prius non participat proprie et intrinsece rationem propriam; ergo ratio propria non est analogia proportionalitatis resp. prius, ratio. ma: patet ex dictis in logica circa analogiam proportionalitatis, ubi diximus, q in analogia proportionalitatis proprie et intrinsece recipit ratio analogam, et in hoc differunt ab analogis distributionis, quoniam unum huius intrinsece participat rationem eadem, caetera uero extrinsece; in pte. prius non est proprie ens, ut si tu q supra. ergo nec est proprie proprium. pte. 2da. esse ens q in pte. in se re. ergo cui non proprie quoniam ratio entis, nec est proprie quoniam ratio propria.

R. Concedendo ma: et nego min: ad ptem quales aut, si nego consequens, qd ad rationem propriam q participat ut form: a quo non relinquitur entitas, sed tu pot a non ente in ens fieri mutatio ut patet in generali futuritate, in qua form: a quo se esse non ens, et illa ratio propria saluam optime pot esse ratione entitatis in his propriis q non influunt phyca. Ad ptem distinguas consequens. esse ens q in pte. resp: illam q pte. ti ratione aliq. positum impertant quibus aut. resp: omni quorum fortissima ratio in carentia et negat entitatis existit, ne, ergo aut. nam huiusmodi sunt omnia in proprie dicta sunt tu illis proprie aliq. aliud ptem quoniam.

Obiicies 40. Contra ultima item. ma. diuerso modo generat generat huiusmodi qua ad generat e. ergo ratio propria mutis non est uniuoca resp: diuersa forma propria materialium. quia patet. pte. aut in generali huiusmodi forma non obicit de potia ma, ab in generali e. forma. educatur de potia ma; ergo ma. diuerso modo generat ad propriam dum herem et e. qm.

R. Quod ratio propria mutis non consistit in hoc quod forma educatur de potia illis uel non hoc n. quasi

quasi per accidens se hinc resp: principij materiae, sed
consistit in hoc quod generat ad principia autem vel com,
ponendum ens nate hinc in formae substantiae et
eig: prius; hinc a. rati principij aequaliter inue,
nitur tam in materia hinc quam in ut patet ex 4. conte.

QVAESTIO TERTIA
DE PRINCIPIIS
ENTIS NATURA-
LIS IN SPECIE
DE MATERIA PRIMA.
Dubium Primum.
An et quid sit Mate-
ria prima?

Fuerunt

Fuerunt olim phitici & negantur oram iam vani
in rem naa, sicuturq; ipse fragmentu Artis q; sit non
his myrum maate, Verum eis multo e opinio phis
loru & culentur maam iam a parte rei, q; opinio
vera et certa e. q; cuius intelligentia notandum.

Entia natia posse dupliciter fieri. id per creaturam,
d' q; sic fiunt non indigent aliqua maam p' suppo-
sita, creatio n. e. p' ductio totius entis ex nihilo, hec
e, nulla generante maam aut oig p' ductionem. Et sic
unt entia natia q; genatim et natum transmu-
tatem usiq; ad aliud, et ut hec modo si aut
p' q; nec maam q; et si hoc distim quib; generat
a creatio q; generatio fiat generante maam suo p' cur-
renti generati ad p' ductionem entis natis. creatio a.
multa p' supponit. Item p' ex quo res p' ducatur: Est a.
duplex maam, alia e tu compositionis, q; solum
q; situm e cum forma substati composita substati,
et talis e maam caloni. Alia e maam compositis et
transmutatis simul, et talis e maam sublunaris,
hinc se: inferiorum. q; q; aut q; habet quilibet forma
substati, sicut maam calis, hinc e, q; per transmuta-
tionem natum iam sit sub forma hinc, iam sub
forma calarensis, postea sub forma uermis, et
 tandem sub forma ferrea. Hoc supponit sit.

CONCLUSIO PRIMA.

Certum erit e vere dan in rem naa maam
primam.

Hic conto q; aut: Artis. S. Th: d' aliam SS'm PP. qui

q. exhi. cautes illa verba s. scriptura: In principio crea-
vit deus caelum et terram generis. i. aperuit in rem
naam esse prima materiam a deo creatam, ex qua
rem naturam transmutatis lignum et flos sic que,
dant, unde q. hanc ceterum arguet, non tunc multum
erraret in p. h. i. s. et ipse domesanius q. tra. dicens
fol. 55. p. 57.

Pro Cento 20. rae. G. s. corrumpit lignum et ex ipso
generat ignis, tunc vel nihil ligni remanet, vel
aliquid manet, atq. nec pot. dici q. nihil remaneat, q.
sicutu q. aliquid remaneat. p. m. si nihil ligni re-
maneret, sequeret q. lignum esset et annihilatum, et q.
ignis non esset generatus, sed creatus a deo, q. Joby
arg. pot. annihilare et corrumpere, q. nec pot. dici q. nihil
ligni remaneat nisi velis q. cedere lignum a se
annihilatum, et igne creatum, q. tra. oes p. h. i. s. q.
cederem q. aliquid ligni remaneat. Tunc ultra il-
lud q. remanet de ligno vel a forma ligni, vel
a illo in quo erat forma ligni, q. nec pot. dici q.
forma ligni e. eam forma ignis in corruptis. q.
remanet vel in quo erat forma substantis ignis,
sed hoc vel aliud e. q. na. ma. i. in quo factis
forma substantis, q. restat e. dari materiam jam in
rem naam.

Pro 20. rae. In oi. mutae proter extrema q. h. i. a. n. o. r. e.
cedente, s. t. m. coe. utriq. extremo q. transeat a
non esse, ad esse, vel generat substantis e. q. m. n.
s. d. d. n. e. esse, ad esse, q. proter extrema q. h. i. a. n. o. r. e.
forma s. i. p. i. n. a. e. n. i. u. m. n. o. r. e. d. d. l. s. a. n. i. a. l. i. q. s. t. m. ;
m. p. a. l. e. d. p. m. i. n. p. o. s. t. e. e. y. f. o. r. m. a. a. d. v. e. n. i. e. n. s. r. o. p. i. a. s.
aut

aut recipiunt in suo generis, et necesse e qd illud ex,
 rehat, sed non pot exelli nisi in suo, in quo forma
 adueniens recipit, et in mutue naturali, per formam
 et per naturam q sunt extrema generis. Sed peni aliq
 form core. tunc ultra, huc flux vel supponit aliud,
 vel non, si dicat q non, habemus in textu, hoc n.
 in flux vicim qd manam jam. si a. dicat q sup,
 ponat aliud, nunc de isto qrimus q supponit.
 sit in vel des aliud pny illo, si des aliud pny
 illo, de hoc nunc qrimus, an sit in vel non? et sit in
 infinito. Sed in eois suber di natis non e admitt
 tend q pny in sui ty. et si fluxu in aliqno q
 ita sit flux, ut nullu aliud supponat, ne p me
 sit in flux; in a. flux nihil aliud e qna man ja,
 et si qubit in flux, nunc et ja man eut admittenda.
 et quasto in titulo subij se: qd sit man ja vel in quo
 ey etia existat, non melig respondere d satisficere
 pny, quare si des ab ite trahita, accipimus
 et explicem. Duplicem a. desiem man prima nobis
 trahit ite. unam negatiua, altera affirmatiua. ne,
 gabna dicit 7. meta: c. 3. tex: 8. ubi tam se definiit.
 Ma non e quid, nec quantum, nec aliqd eorum
 qby ens dicitur natura. In mltis desirunt mlt
 in familiaris e ite nre in eby, quare nra d etia
 tenis, et nra pta e; dya man ja e ens manifestum
 hinc ite e nra explicatur pny qd non sit, pna
 qd sit declarant, ut nihil e remotionem nullam
 pfectionem in eby egnem pny deriome. sed
 prater hunc desiem negatiuum, habemus et affirm,
 nra e adu ei imoranda, pta ferent in eby hny

desis

dehis formis spe ista se: materiam iam non esse in
certa spe putatis, neque abignat determinatum ens, sed
solum ens in potentia. Affirmatio vel potentia
materiam primam de his hanc dicitur.

De his estis ma-
teria prima.

Genus in specie by
Subiectum.

Materia est in forma unius cuiusque ex quo aliquid
quod fit cum in se, et non forma accidentis.

Forma de his dicitur admittere autem cum dicitur
hic lectione ultima. Prima particula forma est
liber formam de his est in se, quod in eam quasi generis habet
per quam particula generis materia iam cum forma
completa, vel cum materia iam quod forma accidentis;
differt a: ab illa per adiecta partem. Exprimuntur
materia est forma substantiae quae iam forma primae
actus; compositum vero substantiae, vel putata com-
pleta putat forma est in se, quod non forma, sed forma;
sed materia, se: accidentis quod supponit substantiam.
Deinde materia ita est forma, ut non supponat aliam
compositum vero supponit aliam huiusmodi forma ex
quo fiat se: materiam iam. Differt et quod forma
materia iam a forma quod non est forma, sed aliquid forma. Per
hoc ex quo fit aliquid cum in se, excluduntur se: ens
causa efficiens, et finalis, et quod
res non sunt fieri proprie, sed ut illis quod, aut quod
illas esse. Et licet res noviter putat fieri ex illis,
non tamen fiunt ex illis eo modo, quo ex materia iam, quod
ex materia fit aliquid cum in se, hoc est huiusmodi ex parte
compositum ens nate in factis esse. causa vero exprimitur
fieri hoc non sunt ut de se patet. Excluduntur
et eandem partem, primae, nam quoniam vis est
primae fiat ens nate, in quo unum materia et forma
convenit

convenit
et huius
dicitur
ad exclud
partem
materia
quod un
videtur
Dicitur
forma
Materia
quod
videtur
forma
Solum
partem
in se
se: ens
ultima
repro
vires
materia
forma
se: ens
primae
quoniam

conuenit non tu huius ex eo q. in est, qe non fit
ea huius ex parte componentis, sed huius ex form:
a. g. q. per forma expellit. Ultima parte ad huc
ad excludenda entia p. accidens q. h. ab q. sunt suis
partibus componentibus, tu illa partes non faciunt
nam per se, sed p. accidens; ex ma. a. et forma
q. ut unum inter se, fit unum ens per se, et non p. ac-
cidens. his parmis fit.

CONCLUSIO SECUNDA

Definitio ma. prima ab arte tradita bona et o. s.
fitis e. et e. huiusmodi.

Ma. e. prima subiecta unius cuiusq. ex
quo aliquid fit, cum in fit, et non fitu ac-
cidens.

Pro certo auctoritate em. p. h. q. unanimiter hanc
reperim. huius legitima acceptant et explicant.
et o. s. bonitas magis q. subit in form. et solute arg-
tu. q. contra eam fieri solent.

Solum hic notetur ma. q. iam p. sua natura in-
p. fectiorem name e. p. h. appellari; q. n. y. s. e.
in form. q. pura p. h. resp. em. formam, ideo et
to. ca. s. mater, matris, turpis, malefica sine ul-
altera. Dicitur chaos eo q. p. h. em. rem formas
reprobat. Dicitur mater, q. e. p. h. p. h. in gene-
rais, Dicitur matris q. in g. m. s. suo foret et form-
mas. Dicitur turpis, q. o. s. decor e. a. forma, illa a.
fitu se nulla h. h. forma per y. n. a. q. h. h. in certa
spe, sed em. decorom h. h. a. forma. Dicitur malefica
sine adhibere, q. ad p. h. fit alia forma qua cael,
struit in p. o. s. et me. h. h. e. e. d. em. p. h. h. h. h.
quum reprobat. Sicut et alia notat in d. h. h. h.

p. h. h. h. h. h.
e. u. l. l. i.

Nomina q. h. h.
ma. s. a. appel-
latur.

Obicies q.

Obiicies q̄o. Si q̄dēt māa ja n̄ rem nāa
q̄dēt māe, ut q̄dēt q̄tm̄ transmutatis substantis, s̄d
ad n̄m̄. ^{hoc} e n̄m̄ māa q̄o. q̄o non penenda in rem
nāa. m. a. patet. in 3o q̄bae supra. min: p̄tr. composita
substantia sunt q̄ mutantur substantia, s̄d hanc composi-
ta non indigent aliquo q̄to ad huc ut trans-
mutentur. q̄o māa ja n̄m̄ e n̄m̄ ad mutāem sub-
stantem. p̄tr m. nam̄ aēr mutat in ignem vel
agnem. s̄d hanc sunt composita substantia. q̄o m.
vera; m. p̄tr. composita substantia sunt substantia, et
in ignis substantia mutat, q̄o non indigent ali-
quo q̄to ad huc ut transmutentur.

R. Certe māa: et n̄ḡs n̄m̄: ad ius p̄tatem nega-
tis m. composita n. substantia non s̄nt substantia
mutari, s̄d potius corrumpi, et de novo generari.
Ad p̄tatem dices, illas q̄e p̄prie aēr mutat in igne
non esse n̄m̄as si composita s̄m̄m̄ q̄tm̄ oēs par-
tes, quatenus tota sunt, s̄d tm̄ esse n̄m̄as q̄o ad
partem unā. ita ut sensus sit q̄ aēr s̄tm̄ suam
māam mutat in ignem, hanc e q̄ transmutat a forma
aēris ad formā ignis et isto e legitime sensus, h̄c,
n̄m̄ n. non mutat totaliter in igne, s̄d māa h̄c,
n̄m̄ maneb, et transit a formā h̄m̄i ad formā
ignis, h̄m̄e ad mutāem n̄m̄e q̄elq̄ cor̄e s̄tm̄,
q̄ p̄maneat sub utroq̄. h̄m̄ n̄m̄o a quo s̄t. et ad
ignem, h̄c n. mutat p̄prie t̄r, ut in mutabilitate n̄m̄
deutaliter enī deuter n̄m̄ def. Composita q̄o sub-
stantia cum substantia corrumpuntur et generantur
de novo, non s̄nt mutari, s̄d n̄m̄ ināpit, atten-

desi nit

definit ope, et ex hec patet non mutuis.
 Species generatio substantialis et fieri absolute
 sine materia. qd materia non e penenda in rem
 natura immo alibi illa generant fieri mutuis sub
 stantibus. qd materia patet. pte ans. ex solis accidentibus
 qd alibi res natis generari. qd generatio substantialis
 et fieri sine materia. qd materia patet. pte ans. ex specie
 venerabilis scripti Eucharistia generant alibi res,
 mes, sed ibi non sunt accidentia generis, neq. n.
 ibi amplius e materia panis, sicut guerra in corpore
 christi. qd ex solis accidentibus pot generari res natis,
 nam ex corpore christi latia generari mi pnt e dicere.

Hinc argute laty de Eutha. R. Quid ad hoc ut
 aliquid generet, nisi requirit materia qd vel aliquid
 generans vel supplet materia qd nices. et hec pte
 requirit in hec capite, qd generant vermes ex pte
 factis, illis n. pte manent ibi cum in hunc ali
 que substantia mater, et qd hunc in hunc pte non tu
 genere ad generant verminu, sed et nutrire, et
 pte supplet nices materia qd. Verum ista casy
 immo aliquid sup naturalis in voluit non adeo fuisse
 a pte qd ex amineuuly, sed manente in vinea nati
 ni qd qd pte qd nices manent qm ad mutuis pte
 substantis.

Species qd contra defectus materia qd. A qd
 iam partam si: qm pte; nam qm pte nati est
 qd substantia, sed materia qd non e substantia, qd non e
 qm pte, ma. pte. pte pte nulli alteri in hunc,
 aut in hunc, sed qd allen rem in hunc substantia
 substantia n. e res per se. qd qm pte nati est
 qd substantia

qde substantia

Substantia; m. pto ex Arte q. 7. meta: c. 3. lex. q.
definit manum jam per negat om pntuam hoc
modo; man nec a qd, nec quale, nec qtu, nec
aliud eum qly ens debet imitari. qd man non e substa
ntia htm htem qdem et pto ex d. th: q man jam
saepe appellat ens in potia sed qe ens in potia htm,
d non actu, neq epe substa. qd idem q antea.

Q. Certo ma: et disto min: man ja non e sub
sta completa et in certa spe pntu substa, qe uo
min: non e substa q ut substa e ens non in hrens al
ten, nel q ut distinguit qtra accidens. nego m. Ad
pbatm si es, htem q illa uerba non negat qd man
ja fit factum substa in completa, sed htm negat q
fit completa substa, q et nes negamy. Est et alig
sensy istem uerboru, si: q man non fit q neg
qtm, hec, q non fit forma substatie, sed ab eua,
licet distincta; quum sensy ad htm d. th: 7. met: l. 7.
ad uerba a d. th: q. qnd licet man ja fit ens in
potia, qd ptm se caret actu existenti, a quo nomen
entis desumit, htm non negant d. Thomas qd man
fit uera et substatie pars compositi natie.

Obi ctes ultimo. In disto man ja multu
sunt paritae suffluu. qd dicto disto non ont bene.
qyma paritae pto ens, non eo ipso q man fit
in htm distinguit a forma, a pntu, et a caris
extrinsecis ut intuenti patebit. qd suffluunt
caetera paritae.

Q. Illas parti culas inra mento ab Arte spe
adhibas, cum u. man ja qd sua in pntu et in fi

man

nam ex latitudine fit potius ignota, necnon fuit
plures parvas addere q nos facile in sig daret
cognitionem. 10.

Dubium Secundum.

Utrum Materia Prima ita
sit pura potentia, ut secun-
dum essentiam suam nul-
lum includat actum,
etiam entitativum

Pro resolutione huius dubij notum est q multiplex
fit actus in primis a actus accidentalis est ille q actus
nit toti composito substantiali iam in suo esse q habet,
ut calor, albedo n. q. alij a actus primus, et hic est for-
ma substantialis, de qua dicitur q sunt q generat ut est
nate super actus primus. Alius a actus subsistentia que
substantia accidentis plane in communi calidus. Alius tandem
a actus cuius substantia que us, q huius affectu modo extra
suas causas, et de his actus actus extra esse debet,
quod

Actus multiplex.

10. Actus accidentalis.

20. Actus primus.

30. Actus subsistentia.

40. Actus existentia.

Acty onbitatingp?

Potentia multplex.
Potentia Activa.

Potentia Passiva.

Potia purus duplex.
Potentia Subiectiva.
Activa.

q̄ m̄a j̄a multu ex iis in sua sp̄ia posse q̄siderata
 includat, et j̄o q̄dem de actu accidentali p̄atet. cum
 multu accidens sit de sp̄ia futuru et in completu.
 de actu j̄o id quoy nem̄ e et id igni nem̄ magis
 h̄t de actu existentiā et substantia, ut p̄m̄ny.
 infra. Solum j̄o actus h̄t de actu quodam eub;
 habens quem nihil aliud spe sicut, q̄na ipsam
 eadem sp̄am sine onbitatem aliam rei; nam et
 j̄o q̄ aliq̄ sit realis entitas h̄t iam actu en,
 itatis sine e actualis entitas, et q̄ter per aliq̄ne
 actum factum entitatum q̄ne e vocant actum
 metaphysicum completu si e rei aut futuru com
 p̄tū, in completu, si e entis in completu, q̄nale
 e m̄a j̄a. Et q̄ notitia huius acty onbitativi
 notū eo varias assignari potias, alia e potia
 activa, alia passiva. Potia activa e illa q̄ ex p̄
 pria n̄a e destinata ad agendu, vel operandu,
 ut n. g. potia visiva, culer in igne et potia
 activa ignis, q̄a per calorem ignis op̄at, et h̄tis
 potia nem̄ e m̄a j̄a, ut latig in fra q̄statit. Potia
 passiva e illa q̄a destinata ad patiendu vel res
 agendu; ut n. g. siccitas in ligno et potia
 passiva ligni, q̄a e destinata ad recipiendu ig
 nem vel calorem. Rursus potia duplex e.
 Alia e potia subiectiva. Alia Obiectiva. Potia
 subiectiva e per qua aliq̄d subst̄ruit forma
 sine subst̄tati sua accidentali, ipso a. forma
 sine sit subst̄tati, sine accidentali, et acty
 futis.

fructus.
 ipia acc
 q̄ dem
 obiectiva
 iedina
 et h̄
 h̄na
 nam y
 tot q̄
 ut e
 onbitat
 et in h
 q̄s dem
 subiectiva
 culer
 h̄tis
 j̄o
 in m̄
 h̄tis
 sicut
 in
 tran
 C
 Ma
 dem
 quem
 culer
 iedina

fructus. Potentia vero Obiectiva nihil est aliud quam
 ipsa res quae est obiectum alii cuius potentia productiva, quae utitur
 et eam producit, ita ut haec productivitas dicatur potentia
 obiectiva. sic rosa generanda in g. et in potentia obs
 iectiva, et generaliter de eis, quae non sunt, sed potest esse,
 et hoc potentiam obiectivam vel esse in potentia obiectiva
 tina. Et huius potentia respondet et actus proprius.
 nam ipsa eadem res quae ante sui productionem habet
 ut actus in potentia obiectiva potest esse productiva et vel
 ut extra illam potentiam et esse actus obiectivus sine
 exhibitione, quae est eadem actus posita extra in hiis,
 et in hoc sensu quod utrum magis in potentia sua propria
 considerata includat talem actum obiectivum, vel actum
 subiectum, et de hoc ipso actu et coeteris, quae sunt trans
 uelent alii in hiis sine inclusione in actus vel habent
 habent esse vel naturam realem, sine completum,
 sine in completum. In hac ergo quaestione non pro
 in videtur hoc de nomine, ut recte notant complures
 philosophi, nisi fructus autem, qui dicitur in rem
 scilicet et alii ad nihil nisi in materia actu exhibitionis
 in; alii vero eundem negant, nec a. quod sunt
 trans, sui generis declarantur Coetivis.

Conclusio Prima.

Magis in potentia propria naturam et esse considerata
 derata nullum includit actum fructum per
 quem in alioquin esse completa substituta
 completatur. Et quod est eadem potentia sub
 iectiva.

Pbr

P^{ro} C^{on}tra ex h^{is} q^uo^d q^uo^d m^odo c. 3. l^{ex}: 8^a. dicit
 manum nec spe q^uo^d, nec q^uo^d, nec aliq^uo^d eor^um q^uo^d
 ois debet in n^oq^u, q^uo^d ex mente h^{is} h^uic q^uo^d man^u q^uo^d
 ex sua q^uo^d n^oq^u habeat actu fructum. Hanc con-
 dem et bene d^o. Th: parte 7^a q^uo^d 7. art: 2. Eandem
 tenet P^{ro}mer, Cap^ooli, et alij: et p^{ro} et r^oe.
 Si man^u q^uo^d ex sua q^uo^d et n^oq^u includeret ali-
 quem actu fructum per quem g^ostibueret in spe
 completa aliq^uo^d fructu, tunc ip^o non est
 q^uo^d p^{ro} actu aliq^uo^d fructu, nec p^{ro} et in se recipere
 aliq^uo^d forma fructu, q^uo^d exiens a p^{ro}.
 q^uo^d d^o aut. in p^{ro} ex q^uo^d p^{ro} p^{ro}, q^uo^d p^{ro},
 h^uic man^u q^uo^d spe q^uo^d p^{ro} actu aliq^uo^d fructu, et
 p^{ro} recipere ois formas succ^o fructu. Sequela p^{ro}.
 Si man^u q^uo^d ex se haberet forma fructu, tunc
 est ois q^uo^d se completa in actu, et forma q^uo^d p^{ro},
 ita adveniret non componeret ois q^uo^d se cum man^u.
 s^ut ois q^uo^d acci dens; cum adveniret ois cum
 p^{ro} d^o in suo spe p^{ro}. Et dem de his aliq^uo^d
 fructu s^ut in compositis in eod^o p^{ro}. q^uo^d si
 man^u q^uo^d haberet aliq^uo^d actu fructum non est q^uo^d p^{ro},
 nec p^{ro} aliis formas recipere, ut ex d^o certis magis
 p^{ro}.

Conclusio Secunda.

Man^u q^uo^d se considerata dicit actu ois
 latini quem p^{ro} appellat actu melasthym
 sine optem et sic man^u q^uo^d non e p^{ro}
 potia obiectiva.

Hanc sententiam multi q^uo^d h^uic et d^o. Th: operant;

J^oh^o

Jus venere si res bene mpraiaq pntij p nra, quam p
ghana et abunt sentia, ut na varty ad succedens et ang,
fom solentis magis gstatit.

Pbr Cento rae, jo. maã ja ptm se gsiderata pusa ab
ei forma substali, vel te aliqd, vel te nihil, p non pt
dici q sit nihil, aliud non ehet ex reale, et qd pter
non potest gcurere ad gstituti eam entis natis reatis,
hym pms itij, go ent aliqd. go maã ja ex pna nã
habebit aliqua exhibitatem, et go habebit actu exhibitium.
Confirmat hac rã maã ja actu et realiter causat
compositu substale in pmo gte eãe matris, ita ut ad
talem causalitatem non in dicitur aliqno alio in,
tm feco, sed realis et actualis causalitas Gregit
nro eãe realem et actualem, go maã ja ptm se
gsiderata pusa ei forma substali, habebit aliquam
actu realem exhibitium.

Pbr Cento 20. Ante existum formas et totij compositi,
maã ja vere et actu causat, go tunc debet maã ja
spe extra suas caas, saltem in pfecto modo p ac,
hunc gtra. and gstatit in tra. pbr gtra. go impha
cat q aliqd causet unu aliud antequã ipm sit cau=
satu. et sit extra suas caas saltem in pfecto modo.
Secim in pfecto modo, go maã ja ptm se non e
pfecte et complete. extra suas caas, sed gstituit pfecte
extra suas caas q existam, quã a forma substali act
nemente participat ut dicem in sequentibus; existu
a p forma qdam qua res gstituit ultimo et pfecte
extra suas caas et unu maã ja ptm se nulla habet
existam, non poterit dici pfecte et complete extra suas
caas, sed tra in complete ptm q hã sua ptra.

Pbr 30

lex: g. dicit
aliquid cum p
hulit q nã
tem. Hm: a
ari: 2. Eand
pbr t me
mã b dicit
hã b dicit in
na non dicit
in se reat
prensã p
pim, dicit
p substali
u. sequit
hã b dicit p
et forma p
s q a maã
u. eãe cum
au de sua
dum p
au p dicit
tã dicit mag
nda.
et actu nã
tm nã b dicit
a p m

Art 30. Hoc predicatio, man ja e^{re} reale, non e^{re} idem,
sicut predicatio. qd e^{re} fructus. p^{er} aut. qd p^{er} inferi^{or}
de inferiori, hunc p^{er}li cas non e^{re} identica, sed in alt^{er}
p^{er} p^{er} fructus p^{er} e^{re} realis, de inferiori, man ja
qd qd inferi^{or} p^{er} fructus sub enti reali in e^{re}, qd non
erit identica, sed fructus p^{er}li cas, n^{on} et cum r^{ati}o en,
his fructus p^{er} fructus suis inferioribus, et p^{er} fructus p^{er}li cas
cubis de eis. hunc ultra sub id qd p^{er} fructus de
aliquo, p^{er} ut forma, et ut actus, qd si r^{ati}o entis realis
p^{er} fructus de man ja p^{er}li cas de ipsa ut forma
et p^{er} ut actus saltem entitativus; qd eis forme sicut
actus; et qd forma entis realis sicut actus entitativus.
Art 31. Quidam assimilatus Deo sicut aliquid actus, sed
man ja assimilatus Deo, qd sicut aliquid actus. ma. p^{er}.
Deus est purissimus actus, nulla in e^{re} habens potentia^{le},
lem, qd potentia^{le} ab ipso sicut in p^{er}fectionem q^{ui} Deo
adhibere negas e. qd qd assimilatus Deo, sicut
saltem aliquid actus. p^{er} q^{ui} q^{ui}. qd id qd aliter asim-
latus, assimilatus illi sicut id qd sicut, vel sicut id qd in se.
qd cum sit Deo actus purissimus, non potest man ja
illi assimilari, nisi sicut aliquid actus saltem en-
titativus; qd alios actus excludit man ja, sicut se
gravidata. sicut actus accidunt aliam, actus subsistentis
et existens, et actus fructus phyceus, ut dicitur in p^{er}
cento. m. e. d. Th: q. 3. de veritate. a. 5. ad p^{er}.
ubi dicit, licet man ja sit in formis, tu in p^{er} si
imitatio p^{er} formas, q^{ui} curruq^{ue} n. solile spe habeat,
illud tunc imitatio p^{er}ni entis. qd ex mente d. Th.
man ja assimilatus Deo qd e^{re} ja cas et p^{er} cas. et mi,
m. e. q. contrarij ex hoc loco d. Th: non colligant
p^{er}

quoniam expressa seipsum, quod magis iam licet non habeat actum
 finem, de quo supra, habeat tamen actum ontologicum, quod
 sicut expressis verbis, quod magis iam in seipso deum vel suam
 causam in seipso. Item deinde eadem in. rae. se. q.
 magis iam apud seipsum deo. Eius est apud seipsum suam causam,
 licet non ferat adaequale et effectum, sed sicut per se est
 causa agnoscere, sed magis iam est effectus iam causa quod habet suam
 esse a deo et creaturam, quod apud seipsum iam causa. Quoniam
 sed in seipsum actus nulla viceus potentia aliter habet,
 certe magis iam habet aliter actum, saltem ontologicum,
 non. confirmat hanc sententiam. actus est et distinguit unum
 ab alio, sed magis iam sicut se ipsi deinde distinguit
 a forma substantiali. quod habet aliter actum et quem
 distinguit, et hinc actus est ontologicus.

Pro tanto 50. Quod petitio debet explicari et aliter actum,
 sed petitio obiectiva et verum petitum. quod explicat et aliter
 actum ontologicum, vel ontologicum. magis. pudet, quod
 nulla petitio explicat et petitum in eodem genere, alias
 idem explicat se ipsum et se ipsum. quod negat dicit. quod petitio
 debet explicari et aliter actum qualem unum, cum petitio
 quatenus petitum, licet est optimum ordinem ad actum huius
 ad sui explicatum. in et petitio, quod petitio obiectiva
 novae est ratio, neque, nempe in nihil, sed vere dicit a par
 te rei nullo modo si devarante, quod cum non sit actus,
 erit vera et veritas petitio. Tunc ultra. sed magis iam
 explicat et explicat petitum obiectiva, quod ipsa nihil,
 debet aliter actum per quod illa explicat, confirmat
 rae hanc. id est sicut se ipsum petitio obiectiva et plane
 nihil, sed magis non est nihil. quod extra petitum

Reobiectivum,

licet:

obiectivā. q̄o includit aliquē actū saltem entitatis,
num.
Obiectis 10. ad p̄būdū māam jam h̄c s̄m se
actum s̄ntem. māa j̄a e s̄m reale se ipsius formā
substantivā et e vera cāa compoſiti Substantivā; s̄d nil
aliud p̄t recipere et causare nisi in s̄m e in actu et in
certa sp̄e ḡstivitatū. q̄o māa j̄a habet ex se aliquē ac,
tūm nūc tū entitativū, s̄d s̄ntem, q̄ q̄ue in actu
sp̄e ḡstivitatū. m. e certa. p̄t m. nam influere in eum,
p̄sente e actū aliq̄d operari, s̄d q̄libet sp̄e s̄m
influat, atq̄ ut ait il q̄ influat s̄d in actu et certa
sp̄e ḡstivitatū, q̄o māa j̄a h̄t ex se aliquē actū q̄
quē s̄d in certa sp̄e. p̄t m. ultima. q̄o q̄at e
actū 20. q̄o sup̄erit actū s̄m substantivā.

R. Concedendo māa: et distictio m̄m: nihil p̄t
aliud causare, nec recipere nisi s̄d in actu p̄ actu
existentiā vel formā substantivā, nego m. nisi s̄d in
actu entitativā vel sp̄e, q̄edo m. et tunc negotis
gr̄yuan. Nam h̄c sp̄am et entitativā sufficit
ad h̄c ut māa j̄a intelligat causare in p̄p̄ia māa,
cāa māa; licet tunc in eodem instanti h̄m in
quo causat repr̄at existā. non p̄p̄ia māa,
s̄d p̄p̄ia p̄p̄ia a forma q̄ in illo instanti forma
unū. et actū iste sp̄e e il q̄ intelligit sp̄e cāa
p̄tiam suam, et influere de actū 20 māa, in
ordine ad eundem actū sp̄e.

Obiectis 20. Si māa j̄a habent aliquē actū entit.
Subim sequens q̄ forma substantivā non faceret

num

cum illa unum ens per se. qd sequens e factu. qd et
ans. pto sequetur. et duobz entibz in actu non pot fieri
unum ens p se, sed tunc p accidens, ut ex albedine et hore
non fit unum ens p se, sed p accidens.

R. Quid h'c'c' materia p' habeat actu entitativum, iste
tu actus e fundus in p'fectionis, ut non ex trahat materiam
a rae pura potius substantiva, ut si ista e. immo ut
materia p' soluta pura potius substantiva recipit talium actum
entitativum, d' e' pura potius, q' ex se in nulla restra p'ne,
completa entis n'c'ful, neq' in alioquo restra p'ne, sed
h'c'c' oia h'nt a forma, licet si ab illa non p'p'et, nec can-
set p' p'na entitas, et gradus p'rtis, quo in linea materia
p' p'rti h'nt, sed hunc gradum h'nt ex se. Ad argutu
p' negat sequela. ad p'latum dices si ista p'cedo ans.
ex duobz entibz in actu p' facto et completo non fit
on unum ens p' se, quod ans; in actu entitativo et
in completo, nego ans. Et Contrarij non tunc admittu
h'nt in forma substantiva actu entitativum, sed et p'ntem,
et tunc ad hunc gradum q' ex materia et forma fit unum
ens p' se, eo q' iste actus non sit. sed completus est,
sicut eadem p' rae actus entitativus materia non recipit
q'nt' compositionem per se. quod si alioquo in D.
Th: requas, gradum entis et gradum p'rtis tunc materiam
a forma, non sic intelligere debes quoniam q' S. Thas
videt q' p'nam et in h'nc'p'ca entitativum materia p' se o
forma. sed tunc multo q' materia per forma in certis et
determinato gradu entis p'rti h'nt. d' q' eam entitativum
qua forma correat completo et correat
materia p' p'na n' entitas forma p'ntem oia p'ntes gradus

recipit

recipit in manu et exhibuit substantiam compositam.
Omnis res 30. Artes definiens manum tam nulla men-
tionem facit alicuius actus, quod significat quod manum tam nullum
actu et exhibitum in se includat, alias artes fuisset
in definiendo minutus. et confis meum. D. Thomas quibus
legit de manu tam formam vocat illa ens in potentia. quod gra-
dus et thema legimus quod aperimus manum tam includere
actu exhibitum.
R. Huius argute 30. arguitur ab autoritate negative
dicitur non valere, ut non valet, hoc Artes vel Plato
non dixit. quod non est verum, nullum est quod. R. 20.
Veni spe y Artes nullum verum habet de actu isto
exhibito in defectu sui propriae relationis; ex hoc tamen
non colligitur quod manum tam careat tali actu; quia Artes
hunc actu exhibitum huiusmodi quod confirmat et quasi
notificat quod fuisse fuit. effectus vero non debent esse
vitas rationis et transcedens alios omnino more, sed
sufficit si ratio spectat et differat alios explicat ut
in defectu huiusmodi non est quod dicitur quod sit ens valde
quod ratio entis realis et ens, ideoque factus dicitur quod
hoc sit aut ratio. pari quod ratio cum actu isto exhibitum
sit ens et transcedens inhi meum inclusum in ortu rebus
et entibus, ideo non fuit verum illud in defectu expri-
mere. Ad locum D. Thomas 20. Veni spe y S. Doctor semper
nocet manum tam ens in potentia, non quod nihil actu
in se habeat, aut quod sit in potentia resp. exhibitum, realis
hoc non stare negat; alias certe manum tam spectat plane
nihil, cum id quod tamen sit spe, et non est, quod vera nihil
sit. sed tamen vult D. Th. quod sit ens in potentia subiectiva
in ordine sui ad formas substantiales, et est ens in potentia
ad existendum, quod manum tam nullum actu exhibitum in se
includit et istud est semper D. Th. et aliorum

Veni

Vom e contra ratiō solūm sū in fūgūmūtatē
 Ratiō eōs et tūm sūcēdētū bātū ē in sūis infēōrū
 gnālū sūmū ūllīmū ratiō dīstīlū in fēōrū ab nō
 ratiō sūmū q̄ ē q̄ tūm sūcēdētū bātū ē in fūctū gnālū
 ē dīstīlū ūllīmū fūctū, unde oīs q̄ in fūctū in bīlīh
 hīt epe p̄ se in accī dēntē nō hīt epe in alīo
 q̄ hāt sūmū sūā ratiō fūctū fūctū d' accidētū
 sū māt q̄ sūmū ūllīmū sūā ratiō d' fūctū sē
 cōnsīdērātū tū hīt ratiō p̄ctū d' nōn actū. q̄ q̄ q̄
 ratiō in illā in dūcā hāt ratiō p̄ctū d' nōn actū.
 d' q̄ sūctū fūctū ē q̄ in māt q̄ ratiō abīq̄ d' hāt
 bātū ratiō actū. Hūc ratiō d' cōdō māt.
 d' dīstīlū m. sū māt q̄ sūctū sūā ūllīmū ratiō
 tū hīt ratiō p̄ctū sūctū sūctū q̄ d' m. tū hīt
 ratiō p̄ctū obīctū, nō m. Eōdē mōdō dīstīlū
 q̄ sūctū q̄ sūctū ratiō in dūcā in māt
 q̄ hāt ratiō p̄ctū sūctū sūctū d' nōn actū
 p̄ctū cōdō q̄ sūctū p̄ctū ratiō p̄ctū dīctū,
 sūctū d' nōn actū cōdō sūctū nō q̄ sūctū. Hāt
 q̄ māt q̄ sūctū sūctū ūllīmū q̄ sūctū q̄ dīctū
 tū sūctū p̄ctū sūctū sūctū, ad hūc tū bōnē p̄ctū
 dīctū actū obīctū d' cōdō sūctū q̄ hāt dūo
 nōn ratiō nōn. idē n. bōnē q̄ epe sūctū d' fē
 māt māt sūctū d' actū cōdō sūctū, mō ut māt q̄ p̄ctū q̄ p̄ctū sūctū;
 nōn dīctū in dūcā cōdō sūctū ratiō, q̄ nōn
 māt q̄ sūctū hāt d' nōn tū in p̄ctū sūctū
 in dūcā cōdō a q̄ nōn alīo ratiō d' cōdō q̄ māt
 q̄ hāt actū cōdō sūctū.

Obligatio qd. Ens reale ad a quatuor videlicet
 ab hōe in p̄ctū, d' actū. q̄ hāt abīq̄ sūctū
 reale

reale non tunc est hoc. Sed dicitur actus. quod si ab una parte
solum se considerata includat entitatem realem. tunc
ob hoc non dicitur actus. pro quod sequitur. membra
divini deus debent includere divinitatem et intellectus
sunt oppositi, quod cum actus et potentia divini sunt
reale unum quod est. quod reale. licet aliud membra
sicut et delectat, excludat.
Hoc arguitur. Achilles contrarietatem quod in pugna,
non solum actus entitatum, licet in pugna
non tunc sequuntur. Quare. Conceditur
se. quod reale adsignate et recte ab actu divini in
potentiam et actum. et delectat consequens. Ergo licet
aliud sit ens reale non tunc dicitur actus entis,
sicut non sequitur. actus sicut potentia, sine
actus existat aut potentia quod sequitur. nam
eo ipso quod membra divini deus ut nec divini sunt
debeant actu includere naturam divinitatis et potentiam
sit unum necesse tunc divini deus ens reale, necesse est,
licet et includere actu entitatem realem. alias
non esset actu membra divini deus, quod non par,
sicut par, naturam naturam divinitatis et potentiam entis
talem realem participata vocamus actu entitatum quod in pugna
quod aliud participat necesse et realiter naturam entis realis
et quod includat actu illa transcendit aliam entitatum
quod est manifesta in pugna, et sic non ens et non esset
ens, quod in pugna videtur. quod non esset ens reale ut
supponit quod esset membra divini deus, et non esset
ens reale, quod non includeret actu entitatum quod
actus nihil est aliud quod ipsa entitas realis in
una quod ratione incommensurabile inclusa.

Et a.

Ut a hoc solutio melius intelligatur, explicanda est distinctio
 illa Actus quae dicitur esse reale in potentiam et actu. per
 potentiam non intelligitur, Actus pura potentiam obiectivam
 quae nulla in se dicitur entitatem realem. sed intelligitur
 potentiam subiectivam physicam aut metaphysicam. et per
 hoc mentem dicitur esse participare naturam dicitur
 sed dicitur hic et esse reale ut patet, quod potentia quae est unum
 membrum dicitur esse participabilis esse reale. quod pro
 tiam non intelligitur Actus pura potentiam obiectivam,
 quae nulla includeret entitatem realem, sed quae re vera
 dicitur illam. tunc ultra sed magis per potentiam dicitur
 deus esse reale, quod non est pura potentiam obiectivam,
 sed includet actu entitativum quod quodlibet cum ente
 reali. unde recte arguimus, magis per potentiam se esse
 esse reale, quod includet actu entitativum. Non
 hic contrarius arguere hanc arguimus eo quod non va-
 let a dicitur ad unum membrum potentiam se absolute vel
 non valet a actu. quod est veritate. sicut dicitur non va-
 let ista arguimus. magis esse reale. quod est actu. sed de
 arguimus arguimus in hoc quod patet statim esse actu
 in sua dicitur intellexit quod magis actu et entita-
 tivum, hoc non enim non est, sed tunc intelligitur actu phy-
 sicam, aut enim quod dicitur rem in actu quod aut per.
 quare haec arguimus legitima est magis per arguimus.
 sicut magis esse reale, etiam arguimus in potentiam
 obiectivam. quod includet actu entitativum, sicut bene va-
 let, hoc est actu, quod est inveniunt sensibile, quod inveniunt sensi-
 bile quodlibet cum actu. sicut et bene valet, magis per
 esse reale, quod includet actu entitativum, quod actu
 entitativum quodlibet cum ente reali, unde non est
 arguimus

auctae nra a Iura ad nra mensura hinc deus & ut
 ut sibi hinc nra recte p. facult. Prudis sq. ra.
 Quid erit 50. Si maia ja in stulticia sicut se actu
 exhibitum sequitur & putata matris... g. hoc vel eiq. g.
 sicut se totum est actus, utq. hinc e. sicut. go. et. p. r.
 sequenda. ga. q. libet par illis est actus. ferman. n. in,
 primis & actus. et dimidi sicut nra maia et e. actus,
 go. putata matris sicut se totum erit actus.
 R. Quidam sequenda. sequitur & putata matris sicut
 se totum est actus exhibitum quod sequenda. actus
 fructus, nego sequenda. Contra. Ex hac sicut sequenda
 & putata separata non est magis actus, quam putata
 maia immersa, actus hinc e. contra eam p. hinc et theo:
 go. P. r. sequenda. Putata separata Angelis n. g. non
 e. tota actus fructus, sed sicut Angelis e. existit e. in putata
 ad existendum, sicut maia ja e. in putata ad recipi,
 sicut forma substitutum. go. putata separata
 non est magis actus quam putata matris. R.
 Quidam sequendum. ad p. hinc sicut g. nra. Angelis
 vel putata separata non e. tota actus fructus & ut
 actus fructus distat quod p. maia, nego aut. non
 e. tota actus fructus & ut actus fructus sicut sicut
 actu existendi quam e. p. hinc quod sicut sicut. Ad sicut
 negatis g. p. hinc. nam ut sicut sicut Theodori
 cum De Tho. ja parte. Angelis vel putata separata non
 componuntur ex maia et forma sicut hinc vel e. g.
 sicut hinc ex g. nra et distat, sicut. ex quo sicut
 & putata separata sicut magis actus quam putata
 matris, ga. nra hinc de compositione in sicut sicut.

Olivius 60

Obi autem 6. Nam vel materia per se ipse actus con-
 titatur, vel componitur ex ipso vel ex sua potentialitate,
 neutrum potest dici, quia materia per se non includit actum conti-
 natum. quoniam potest. pro modo. inprimis necesse est dici quod
 materia sit ipse actus, nam vel talis actus est actus
 informans et hoc non. nam cum actus informans
 se supponat actui quae reformet materia per se non
 est in se ipse per se ipse dicta, vel est actus subsi-
 stens et hoc nullo modo, quia actus subsistens est
 nullo effectus quae informans unum nullo in se,
 quod sustentante, quod si materia per se non est actus informans
 nec etiam erit actus subsistens, quod si materia non est ipse actus.
 Neque in dicto potest, scilicet quod materia per se componatur ex tali actu
 et ex sua potentialitate, quia si materia per se sit composi-
 nereque amitteret rationem primi sui et gradus, et in parte
 non est si censetur.

R. Contra materia: et contra modo. quod ad idem. Est materia
 per se ipse actus constitutus, ad hunc insignitum dices,
 quod materia per se necesse est materia informans necesse est subsi-
 stens, ut videtur per actum, factus actus constitutus,
 Neque illa sunt actus in subsistente et informante
 et ad aequata, cum de aliis actus si constitutus et
 in se in se videtur constitutus rebus in se et in se
 includit, et quod factus et nullo in se rebus componitur
 et talis actus, si autem nullo in se componitur ex se
 et ex sua ratione factus, quia ratio in se includit in ultimo
 conceptu unum in se dei. per se a componentes ad
 minus debent se nullo in se ad quod actus est ex se
 ut in logica de compositis necesse est in se.

Sunt

Sunt quædam ad huc alia arguta q̄ contrarij phares
congeniti, sed q̄a p̄tenti diffinitum non habent,
ideo q̄ nunc ea non adducam. Sed restat videre
quid contrarij aliquas novas r̄as q̄ contris ea
allatas solum. Ad jam r̄am dicitur v̄m spe
māam jam spe alij d̄ se reale ens, sed p̄tenti
negant q̄m̄am si q̄ includet actu subitū
nū, dicitur n̄ q̄, ut alij d̄ se reale ens
fuit ut q̄ re ipsa non sit p̄m̄ in bit, sed habet
alijne subitatis m̄d̄m, sine subitō subitū sit con-
pleta sine in completa, sine actu in subitō sine n̄.
Sed huc d̄ n̄ satisfaci de isto n̄ m̄d̄o subitō,
his q̄m̄ ens reale d̄ includere p̄m̄ ipsos, q̄m̄
q̄ non sit iste m̄d̄o, vel n̄ accidens ut p̄d̄m̄
contrarij cum sit ens reale; vel e p̄tenti, non p̄t d̄i
q̄ sit accidens r̄e m̄d̄o q̄m̄, q̄ ipsa p̄m̄ se nulla
includit accidens p̄tenti in completa. q̄ iste
m̄d̄o est alij d̄ subitū, et de hoc v̄m subitū
r̄em q̄m̄, ut sit in p̄tenti t̄m̄ obiectiva, vel etia
illam, et in t̄m̄ huc d̄m̄ n̄ d̄m̄ m̄d̄m. q̄m̄ d̄m̄
negl, q̄ sic nihil adhuc reale q̄d̄ q̄ r̄am e extra
p̄tenti obiectiva et completū illam. q̄ actu n̄ se
et non t̄m̄ in p̄tenti h̄t subitatem realem. q̄ h̄t
et actu subitativū. non d̄i neg q̄ m̄m̄ q̄ sit in
actu, q̄ spe in actu p̄m̄ existit, q̄m̄ n̄ q̄
causā p̄m̄ se, et t̄m̄ m̄m̄ q̄a p̄m̄p̄ta creat
ens reale actu, et non t̄m̄ in p̄tenti, et q̄m̄ter habe,
lit actu subitativū. huius r̄as occurrit q̄m̄
dicendo p̄tenti obiectiva non spe n̄m̄ et n̄ q̄m̄
Jam

fana potiam sed quoniam non remanentia
 et denominationem extrinsecam. Verum hec ratio, p[ro]p[ter]
 ut q[ui]d q[ui]d reat[us] et vere p[ro]ducit, aut et comp[er]it
 habet verum et realem potiam ad p[ro]ductionem. Sed
 potiam ad p[ro]ductionem e potiam obiectiva ut dicitur e.
 supra; q[ui]d potiam obiectiva e verum e realis potiam.
 m. p[ro]p[ter] q[ui]d ab actu ad potiam bona e q[ui]d q[ui]d q[ui]d
 si potiam e realis et illud q[ui]d explet potiam, erit verum
 et realis act[us]. Tunc ultra, sed ma[gn]a q[ui]d explet
 potiam obiectiva, q[ui]d erit verum et realis act[us] en-
 titativus.

Ad q[ui]d nam rationem q[ui]d dicitur q[ui]d dicitur ma[gn]a
 q[ui]d non sit act[us], tu asimilatus deo, non qua[m] rati[on]e
 e p[ro]p[ter] act[us], sed p[ro]p[ter] q[ui]d q[ui]d q[ui]d q[ui]d q[ui]d q[ui]d q[ui]d
 ut ex verbis d. Th. ibidem colligere videt. Verum et
 hanc sententiam non sufficiens. Nam vel ma[gn]a
 asimilatus deo p[ro]p[ter] rationem veritatis et p[ro]p[ter] in eis,
 vel p[ro]p[ter] illam rationem veritatis et p[ro]p[ter] q[ui]d in ipso
 deo. im[mo] dicitur neq[ue] q[ui]d non alius asimilatus deo
 sed veritatis et p[ro]p[ter] in eis. q[ui]d ma[gn]a q[ui]d asimilatus deo
 p[ro]p[ter] rationem veritatis et p[ro]p[ter] in ipso deo regnum.
 Tunc ultra sed rati[on]e veritatis et p[ro]p[ter] regnum in deo
 nullum sicut p[ro]p[ter] alitalem, sed q[ui]d actu, q[ui]d si
 ma[gn]a q[ui]d asimilatus deo p[ro]p[ter] rationem veritatis et p[ro]p[ter] in
 ipso regnum habet alitalem actu. si n[on] tu diceret
 rationem veritatis et p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] alitalem certe non as-
 similatus deo, sed q[ui]d ip[s]i valde si similitudo in
 rati[on]e veritatis et p[ro]p[ter].

Ad

Ad ultimam sententiam Q. materiam jam non esse primum nihil
neg, esse in prima potentia obiectiva, esse in prima potentia
subjectivam, ut autem aliquis sit prima potentia
subjectiva, bene potest esse extra nihil, licet sit
nihil actus includat.

Ubi aliquid sit actu extra nihil debet actu et non tunc in
potentia includere existentiam realem vel aliquam eam
habere in se vel ipsi generari, sed materiam
actu extra nihil supposita creat. ergo actu includit
in se existentiam realem. si n. tunc in potentia obiectiva
existentiam realem, re vera nihil est. si vel rosa. ny.
post dies annos debet generari, in re nihil est. ergo
materiam habet sit prima existentiam realem et ipsa
actum existentiam. et ex his potest quod veritas non
est sententia.

Dubium Tertium.

Utrum Materia prima ha-
beat ex se propriam ex-
istentiam, vel eam ha-
beat a forma aut a to-
to composito?

Duplex

Duplex e in hac diffinitio sententia. qd ce asserentiu maam i. jam ce se sine forma et composito, huc ppria aliquam existam, non totalem, sed partialem. Hanc sententiam defendunt Rubens hic q. 3. tra 1. Suarez in met. dist. 63. sed. 3. transua. t. deley et alij.

i. Ad sub: A. Affine.

Secunda sententia statuit maam jam nulla oio huc esse existam, et partialem; sed totam sua existam a for, ma et toto composito qd e ppria stia existat. Et hanc sententia e D. Th. p. j. art. 2. ad 3m. Eam defendunt ois sig disipulis, Caritany, Cupredy, & Pro hinc go hinc nensis sententia explicat Nthm e jo duplicem esse existentiam. Aliam accidentalem. Aliam substantiam.

2. R. Affine.

Accidentalis existat e illa qua accidens existit in re, in natura. Substantialis vero e illa qua substantia existit. ut in g. existat hinc, et existat substantia; existat vero albedinis et existat accidentalis. Et supponit hanc d. ius accidentia non esse qd existam stia aut substantia, ut no sunt; sed existere p existam ppriam et distinctam. Nthm d.

Existentia duplex.
1. Existat accidentalis
2. Existat substantialis.

Existam in rei se ab hincis describi; Existat e meda qdam quo res constituitur complete extra potentiam suam carm. Explicat hanc definitio. Res antequam pducatur, et esse in potentiam suam carm; qto vero pducatur hinc et extrahi de potentiam illam. qto go res e pducata hinc accipit aliquam autem sine meda q existat in re, quo finitur et complete constituitur extra suas causas, et tunc complete qd in hoc vi, stia qm existat ab ipia, vel ab autem exhibitivo, q per autem ipia res qdam dicatur extra potentiam suam carm, incomplete tunc, qd ut se, nondum completa, sed requirit aliquid

Defio Existat.

Quoto differant existat et ipia?

aliquid aliud spectans ad sui complementum; existit autem modo
dus quodam, & rem complete extra suas causas et hinc
& nihil aliunde dicitur, quia quod existit sit magis ultimo
completi nam quia, ut ultra talem modum nihil aliud
requirit spectans ad lineam entis; ex quo colligitur illos
non bene definire existitum dicitur, eam spe actu ad
modum quo res existit extra nihil. nam et ipsam
opiam res existit extra nihil. Aliam deinde substantiam
in hunc existitum competentem addidit Magister lib. 2. de ente
c. 1. quod sic se habet. Existit et actus primus in se ipso a Deo
cuiuslibet entis creati, quod aliud existit extra facultatem
suam carnis. Verum in primis existitum, actu erga se
res quod antea erant in potentia suam carnis existitum in
actu. Dicitur autem primus resp. operans quod est actus secundus
Dicitur autem in se ipso a Deo, non quod causa est circa eam
nihil efficiant, sed quod a Deo huiusmodi a se ipso operans
eius virtute provenit. Per se entis creati, dicitur in se ipso,
re operans in se ipso existitum substantialis quod est ens completum
in potentia substantia. Ultimo pariter declarat rationem operans
et existentem existitum, de quo iam dictum est. Hoc est quod supra dictum est

Alia deus existit.

Conclusio Prima.

Matia ex se non habet operans et distincta
existitum, sed eam a forma et toto eam,
posito parti cipat.

Hanc sententiam etiam antea se habet. Est in Aristotele 2. meta:
textu 15. ubi dicitur. anima est eam existitum matia, quod sit
Aristotelem matia parti cipat existitum sua a forma; est et D. Th.
loco supra citato. Vbi sic dicitur. Matia non existit in rem nam

per

per se ipsa, cum non sit ens in actu, sed hoc in potentia
 unde magis & aliq. consecutio quia creatura.
 Hinc auctoritati D. Th. Q. a. contrarius D. 5. in tua velle
 manum non hinc existam, per quia materialiter per ope
 actus sine forma. sed hinc saltem existam quia forma
 substanti per se dependeat. sed hinc responsio non ad.
 Inquit mentem D. Thomas. nam eius verba si attente
 legant, non tunc dicuntur dependere a forma sed a
 materia multa sic habeat existam per se ipsa. Et si hinc
 explicatio vera est, proprius et dicere formas mater,
 modo et hinc composita in existere in rem sua per se,
 quia ut actus materialiter existant, dependent a materia, et ut claris
 mens Doctoris & intelligat legendum fuit verba q. 107.
 10. 2a. q. 97. art. 5. ad 2m. Vbi sic ait. Idem est ope formas
 et materia, et hoc a eodem ope compositi; si ergo sit in
 D. Thoma eadem et existat forma et materia, materia non
 habet propria et distincta existam. q. 10. Certe non
 ait D. Thomas. Pter deinde ratio Certe non
 ja. Existat a modo q. ex sua materia tunc deserventi
 vel materia completa, sed materia ja non est materia completa, q.
 ergo non habet propria et distincta existam. m. patet
 p. m. existat a modo constitutus rem extra suas
 partes, sed ens in completa non est extra suas partes,
 ergo existat tunc deserventi ante completa. m. patet ex 10. q.
 existat. m. et p. t. quoniam in aliis ens est in comple,
 tunc adhuc quoniam habet in potentia suam rem propter
 tunc adhuc aliquid q. factiorem q. ex illis d. d. deserventi.
 et ergo ens in completa non est extra suas partes.

Pter,

Plur. Si materia habet formam existens, tunc
ex ipsa et ex forma substantiae non potest fieri unum
ens per se, sed tunc per accidens. atque hoc est contra eas sententias
quod si id quod est per se in parte. ex materia generata plurimum,
a seorsum ex materia et forma fieri unum ens per se. secundum
verum patet. Nam ex illo quod alteri advenit post ultimum
actum et post ex illo cui post hanc actum advenit, non fieri unum ens per se.
Sed si forma substantiae unius materiae habentis formam existens
etiam, adveniret enti iam in ultimo actu constituto,
et forma substantiae istam contrarios habere et sua existens
quod ex illis duobus non fieret unum ens per se. in parte. Aliud
non quod advenit post ultimum a quasi alteri ordinis. quod
non potest fieri unum per se. in parte. quia ex ista et ultima
actualitas supponens naturam iam in opere effectiva, et cum
pletissimam in linea actus, sine existens. potest et
eadem sequela ex materia dicitur plurimum. ex duobus actibus
in actu non potest fieri unum ens per se, quod si materia et forma
haberent formas existens, essent iam duo actus in actu,
et effectus non potest ex illis fieri unum ens per se.
His duobus rebus occurrunt contrarii distinguendi
simplicem existens unam completam, alteram incomple-
tam et partialem. Existens completa vocantur
tam quod generat naturam completam. Incompleta vero quod
generat naturam incompletam vel partem aliam qualis naturam
materiae et forma substantiae; et sicut naturam completam
componit ex naturis in completis et partialibus materiae
scilicet: et formae huius ex partibus effectibus, ita existens eisdem
naturam completam componit ex partialibus et incomple-
tis existens materiae scilicet: et formae, et huius naturam asignant
quod non putant ipsi existens non distinguunt rebus ab
esse

essentia, scilicet eadem essentia, et ideo si essentia nostra spe-
 cifice et completa et composita ex antedictis modis et
 forma, quibus saltem et essentiam completam eunden-
 nam componi ex partialibus existens, hoc supposito
 non ad eam nostram eam existam eodem completa-
 tum debent esse completo non vero existam in com-
 pletam, hinc non bene potest querere anti incompleto.
 ad eam eam negant sequentem. ad partem distin-
 guunt illud axioma et M. nostram. ex duobus entibus in
 actu non potest fieri una ens per se, quod sunt in actu
 et existant et totalem sequuntur. quod sunt in actu tunc
 et existant incompleto negant, quia tunc una existat
 in completa comparat ad aliam hinc potest ad actu
 et hinc potest fieri ad perfectiorem. Cum itaque essentia
 nostra per se fiat et forma substantiae sit tunc partialis
 et incompleta existat potest ad hinc bene fieri una ens
 per se ex materia et forma licet suas habeant essentias
 partiales. Contra hanc sententiam arguitur per Thomam
 existat et incompleta potest se tunc vel potest resp. alie-
 ris et existat per se ex nullis existens potest fieri una ens
 per se compositione physica. quoniam patet quia vel
 compositionem physicam potest vel una pars ha-
 beat se vel potentia realis resp. alterius; aut potest nulla
 resp. potest in eodem genere et ordine esse actu et potest, per
 existat materia non potest se tunc vel potest resp. existat
 forma. et quibus non potest fieri nulla compositione physica
 ex illis. aut potest. ideo non forma substantiae in ordine
 essentia non potest esse potest quia in tali ordine et actu, potest tunc
 forma substantiae dici potest in ordine substantiae et
 existat, quia est diversus ordo. quoniam vero potest
 existat

existat

exista maā in linea et ordine existit hōt se ut acty
qō in eodem ordine non pōt se hūc ut pōt. qō
hōc pōt iam ē, qō in eodem qō et ordine nulla
res pōt hūc rēem acty et pōt. Confir. necq. hōc argūm.
exista ubi cūq. repiā. qō ultimy terminy substantis
et oqōso q. res intelligit existens, in tellogy et ultimy
terminata et completa ipōy pōt. qō existit ubi,
cūq. repiā. qō ultimy acty ubi. qō non pōt hūc rēem
pōt rēy: altery acty vel terminy, alias non pōt
ultimy terminy. Argūm. 2o qō eadem pōt.
Vel n. maā qō hōt in sua existit illa pōtentialitatem
rēy: existit forma pōt se et per se, vel tū p ac-
cidens, non pōt ubi q. habuit illa q. accidens. qō hūc
qō dēramy maā qōm eig y, existit pōt se, qō
hōt illam pōtentialitatem pōt se. et qō hōc
pōtentialitas ont ultimy et quasi differētiblis con-
cepty existit maā qō, qō necq. ope qōpōy generis
aut cūs. hūc qō hōc ē argūm. nully qōpōy
inferior qō hōc superior et nō pōtior pōt
superior, sed semp pōtior. qō existit maā qō
non hōt illam pōtentialitatem hūc qōpōy pōt
ultimy, aut pōt, qō qōpōy inferior compōy q.
mōtū acty ad superiorē. qō qōpōy inferior semp
ont pōtior suo superiorē. qōpōy non pōt. existit
in eis sicut solūm actū et pōtē valde pōtior,
qō non pōt qōpōy et pōtentialitatem hūc per
qōpōy differētiblis, alias qōpōy inferior pōt in pōtior
suo superiorē. Argūm. 3o contra existit in eis,
pōtior et pōtialitatem. non sunt multiplicanda

existit

go cum exorta sit talis terminus non est compo-
 sita ex pluribus existens partialibus, sed ex actu et potentia sit una
 una et simpliciter existens.
 Tandem pro nostra sententia. Existere e rem esse extra suas
 causas, go pro erit qd causa exercerent suas causas,
 hoc est qd generentur ad finem sui exercitij, quia y res est,
 fact. Hinc ultra. Sed y modis causalitatis a causa
 egrediens, vel qd illas causalitates terminat a ipso
 totum compositum. et non materia vel alia qd unum,
 pars. go totum compositum et non materia habet propria
 existantiam. quoniam e bona. pro m. illud terminat cau-
 salitates qd illis finibus manet, sed totum compositum
 tunc e qd manet finibus causalitatis et quoniam
 illud non e productum tantum causalitates non tunc
 generare ad finem sui exercitij. go totum compositum
 erit ad qd modis causalitatis egrediens, vel esse extra
 suas causas, et qd totum ipsum totum propria habet exist-
 entiam. nec valet si dicat. qd materia ya ad minus una
 causam a qua egrediens. go ad minus habet exist-
 entiam partialem. Qd n. deprim existit non esse qd
 sit ut quo res e extra causam, sed quo res e extra causas,
 go cum materia ya non habeat causas proprie, non ha-
 bet et propria existantiam.

Prius est. Materia ya producta qd diversa actionem,
 ab illa qua producta forma substantiae eg uq. go tam materia
 quam forma habet diversas existas. ans patet, go materia
 e producta in principio mundi qd creatum a deo, forma a,
 qd generentur substantiam. quoniam non pro finis fieri
 aut producti terminantur ad existantiam. go qd habet diversam
 fieri habentur diversas existas - ans patet, ad rem
 postum

positum non terminat productionem. sed terminat ad rem
existentem.

Q. Certe ens et negatio generum. Ad platum di-
stinguens ens. fieri autem per se et productione
prima terminat ad existentem, hoc est id quod se producit agit
et in sua productione primam existentiam generis ens. fieri
ad productionem altam, vel potius complementum terminat
ad existentiam primam nego ens. maā qd ja licet sit
et creatum per se, tñ non per se producit, sed complementum
et con creatum ad productionem totius una cum forma ut
explorat dicitur in Th. 1. p. 1. 7. unde maā ja non accipit
primam et distinctam existentiam, sed solam coexistentiam
in toto, ex hac sententia colliges, licet maā ja in primo
creato habeat distinctam existentiam et illa quā modo
habet sub forma et qd modo e pars distincta comple-
menti et communis cum illi ista existat et distincta actione
ut de se patet. tñ non sicut ex hoc qd maā habeat
primam et distinctam existentiam et creatam et qd ad hoc
patet qd habeat primam et distinctam actionem et qd fiat.
Alia respondent qd ad productionem sufficiunt ipsa creatio,
aliter existat vel actus substantivus. que cum maā ha-
beat ea se bene poterit et dicitur iam actionem produci licet
nulla habeat existentiam sicut se. quod si contra hoc dicas
qd productio sit terminari ad rem non existentem sed
positum, qd cum distinctione, hoc est ratio finis termi-
nandi productionem non est existens generalis generum
ita ut existat non sit modus receptus ex parte termini
hujus in complementum, nego generum. si ab n. patet
existat enim concomitantem ex parte termini, tñ non
patitur hujus ratio finis terminandi. Unde cum maā ja qd comp
ducit

duh, communitate liberal existam in eodem instanti spms, non
licet a toto composito inde fit q bene pot termi
nare p ductionem licet ipa per se careat fructu existo.
q a. actio p ductionem non vero terminet ad existam ita
q exito fructus attrin gant, plaut in genere humana
qua te vera ratio p ductionem, et tu q illa non p ducit
aliqua exista forma vel creatio, cum tam forma qm
materia sit p creatam p ductionem, sed p generalem humanam
selvum attrin gant et p ducit unio substantis, et hoc rae
primario et fructus termi p ductionis q se recipit non
te existam, et hoc selvum quoy bona e.

Plurimae 20. Materia quae est causa materiae tam formae
quam compositae, potest autem prior illis cum eis cum
debeat q cadere est in saltem in aliquo in se habet natura.
tunc ultra in illo priori in quo materia potest supponit
ut in se non tamen materia nihil, alius compositum fieret
ex nihilo et forma substantis recipit in nihilo. q
te absurdum. qo in illo priori e alius existens, et
tu nec a forma nec a toto composito. qo p se
pote qm, qd q non existit in nihilo, demum q p se
causa debet existere, est enim materia qd in illo priori
non sit materia nihil, sed alius, et nec causa in se
grae, habet in se quoy existam, non a forma nec a
toto composito, cum ante illa duo iam existat
q a. ante alius e existens, non existit q illis existam.
Confirmat auctorem. materia quae est causa alia a forma in
illo priori, e extra suas causas, qo existit in illo priori,
patet qm, qd existere e e se rem extra suas causas,
autem non pte. qo in illo priori materia nec causa. qo
in illo priori e iam causata, et igitur extra suas causas.

R.

Q. Certe totum primum eorum. d. 2m. ans. nega-
 tis tu gregnam. ad placem negalis ans quo ad p^m,
 se: id q non existit null q non habet existam qpe me-
 rum nihil, nam ma^a q^a in illo priori licet nullam
 habeat existam, non e tu mem nihil, fute extra
 nihil ofiis, et h^ol^o tunc sua ofiam, quam vis in eo.
 dem in statu h^ois existat cum composito p illa
 existam. altera partem diffingues; q p se causat
 in qre ca^a ofi^o r^ontis de h^ol^o p^o ex^oplere, q^o do ans,
 in qre ca^a p^ontis, nego ans. ad salum n. causat^o
 h^otem f^ol^o e, q habeat actu ofi^o et in eodem
 instanti h^ois cum composito existat. unig h^ore
 r^ontis, q^a gen^o ca^a mat^ois e gen^o p^onti^o alitatis;
 q^o non p^o nec debet ista causabilis a ma^a exerceri
 ut existens a g^ondrych cabine et f^ol^ol^o leg^o, q^a exist^o
 e r^ontia et ofi^o r^ontis actualit^o, ut p^ol^ol^o e. Ad comp^o,
 ma^a q^a r^ontis ans q^a f^ol^ol^o mat^oia in illo priori
 sit extra p^ontis ca^a licet q h^ore ca^a mat^ois, q si q^o h^ore
 d^ocas, nihil p^o aliud causare nisi sit extra ca^a vel sit
 causat^o? Q. dist^o p^ontem, nihil p^o causare q non sit
 extra ca^a ad miry ofi^o r^ontem a qua factum h^ore,
 et entitatem ofi^o, q non sit extra o^o ca^a, nego.
 unde ma^a q^a in illo priori licet habeat sua entita-
 tem ofi^o extra ca^a ofi^o r^ontem, tu r^ontis in statu
 f^ol^ol^o, quem statu imp^ontat nomen exist^o f^ol^o
 e q^a n^o in statu r^ontis, et in ipso egr^oti a ca^a ofi^o
 f^ol^o r^ontis, non q ip^o p^onti^o alitas ma^a vel entitas
 illig partem sit intra ca^a ofi^o r^ontem p^ontem extra,
 sed q^a in illo priori non h^ol^o ca q in in statu generat^o
 debet h^ore si forma f^ol^ol^ol^o q spectat ad statu
 ofi^o.

si vera physica est ipsa existantia sine coexistantia, quae
reddidit eis extra causas. Alii respondent cum di-
stinctione, materia in illo priori extra causas in se
et in completa et edunt, complete et perfecte negant,
ergo tunc existit materia per se, negant quoniam materia existit
et materia quaedam reddens rem complete extra suas
causas ut supra dictum est.

Obiicitur 30. Si materia per se non haberet principium
existentiae, sequeretur eam toties generari et corrumpi,
quoties generatur et corrumpitur composita et
formae substantiae, atque hoc factum. Ergo si id ex quo
non patet, quia materia per se est in generabilis et in corrup-
tibilis; sequela patet. hinc res generatur et cor-
rumpitur quoad aequum vel amittit existentiam, sed
materia per se amittit simpliciter existentiam et acquirit, cum exi-
stat existit composita, et huiusmodi existit simpliciter,
sine corruptione ergo materia per se, et corruptione et gene-
ratione.

R. Negatur. ad primum, quod corruptioni non sit compositum
amittere existentiam, sed ita amittit, ut statim in
eodem instanti et id subsequenti non cum aliis
alia existat; ut generari non est utcumque, acquirere autem
istam, sed ita acquirere quod antea nihil habuerit omnino,
licet ergo materia per se quoad compositum corrumpitur quoad existentiam
priorem, tamen in eodem instanti statim acquirit aliam
existentiam; et quoad generatur compositum, acquirit quod deum
nova existentia, non tamen ita quasi nihil in eodem
instanti habuerit, et hoc magis patebitur infra de
in corrupti bilitate materiae per se.

Obiicitur

Obiciet qd. ma. Ja hnt ppia epram. qd et ppriam
 existam. aus q. dicit. p. gignam. existam non distinguit
 ab epra. qd. p. item aus hec. existam e q. p. rem
 extra nihil, sed nulla res pot poni extra nihil q. aliqd
 e d. hnt. d. realiter. qd existam non distinguit ab
 epra. p. m. d. res q. ppia existat et q. se minime
 distincta e extra nihil qd m. uera.

R. Constat aus, qd. n. gignam. ad p. negabis
 aus, qd existam distinguit realiter ab epra in S. th.
 ad p. negabis m. dicitis, qd. res et extra
 nihil per actualitatem epra, tunc q. supra m. nega-
 bis gignam at haec res lingua p. d. d. d.
 de distinctione et epra existam in rebz creatis. Circa
 quod ferendum q. m. f. d. d. Thema existam et epra non
 distinguant se a me, sed realiter, q. p. breuiter haec rae.
 Quorum unum pot intelligi sub opposito alteri, il-
 lud nem e idem realiter cum illo; sed epra pot intelli-
 gi sub opposito existam. qd existam non est idem rea-
 liter cum epra. m. p. d. qd. alias intelliges sub op-
 posito sui p. q. e. ingrat. p. m. epram res p. p. p.
 concipere q. non existat, sed non existere e oppositum
 existam. qd. p. item idem. Nulla res e caa p. p. p.,
 sed epra e caa existam. qd, non orant unum otidem in-
 ter se. m. p. d. p. m. q. ab epra fluit
 existentia in quocumq. eadem genere cauae,
 sine efficiunt sine formalis. qd m. uera.

Dub:

Dubium Quartum.

Utrum Materia Prima possit per diuinam potentiam existere sine omni forma?

Q. Dub. Negative. 70 In hoc dubio sunt duae oppositae sententiae; iam affirmatiue defendunt Suarez & Chapp. 13. meta. sec. 2. Arulegini tract. de ma^a ja et eis illi q. quodunt ma^a ja existunt pariter, lem a toto corpore abstracta. q. q. sicut dicunt de pota dei absoluta bene posse ma^a ja iam absq. ei forma substanti in rem na^a existere. 2^a sententia huius opposita est D. Thoma qua docet ex parte 1^a. p. q. 66. ar. 1. in corpore. Eamq. defendunt oes oij scholastici negati, tes ma^a ja iam p^ose in rem na^a existere absq. ei forma substanti, et de potentia dei absoluta. Et licet in titulo Dubij huius p^osedat, an ma^a ja p^o sit q. diuina na^a potentiam existere sine ei forma, tamen q. sit in dubio reuocari an naturaliter uel et fieri p^o sit, idem utramq. partem si subtrahat. Quare sit

Conclusio Prima.
Naturaliter loquendo non potest ma^a ja existere in rem na^a absq. ei actu physico
sine

siue forma substanti.

In hoc tractatu quatuor sunt Auctores. et Pter 10. rone
Nulla res naturaliter legitur potest dari in rem naturam nisi ad
sequens suum finem naturam et quae est substantia, sed
finitis naturae magis potest recipere formam, cum natura
natura sit potius passiva, ergo nequit dari naturaliter in rem naturam
absque forma substanti.

Pter 20. magis potest dependere a forma, quam a materia
a finis proprietatibus suis passionibus, sed naturaliter legitur
nequit dari materia absque finis proprietatibus in rem naturam.
ergo nec materia potest recipere formam, nisi in. Dicitur quod
cuius concurrens et potest naturam impediat fluxum passi-
onem quae natura naturae ab materia magis cum materia coniungitur.
m. pter. 29. magis potest dependere a forma substanti in linea
substanti, materia vero non dependet a finis proprietatibus in
linea acci dentis, cum proprietatibus non sunt acci dentia.
ergo materia magis dependet a forma substanti quam
materia a finis proprietatibus. p.

Pter 30. Nulla res potest naturaliter dari sine complemento
sine substanti et sine eius naturae, sed ipsa naturaliter
admiratur ad eius substitutionem, sed forma substanti
et substanti complementum materia potest, faciens quod ipsa
sit in certa specie substanti ad eam finem quod sequens
naturaliter admiratur, ergo naturaliter legitur nequit dari materia
potest recipere formam.

Conclusio Secunda.

Materia potest nec per diuina potentiam potest dari
in rem naturam absque, si forma substanti.

Haec

Hoc certe fuit quod in schola dicitur Th^a Ina ante,
quod nunc probat, breuiter notum, quod licet materia per se sit sine
forma et illa forma, implicat tamen gradationem
quod sit aliquid in forma. et in hoc sensu loquitur D. Th.
1a. 2a. q. 66. 2a. Vbi expressè sic dicitur. Quod si in formis,
tas materia accipiat quod carentia est forma, sic e in,
posse dicere, quod in formitas materia tunc percipit vel
formam ipsam, vel distinctionem. quod sicut mentem
D. Thome impossibile est quod aliquid materia per se sit in forma
substanti. Et circa verba D. Th. diligenter attendit quod
D. Thome negat posse dari materiam sine forma, tunc
loquitur de instanti aliquo huius, ut apte ex eius verbis
colligi potest, dicitur de aliquo instanti vel priori materia
nam in creatura mundi subtem in aliquo priori materia
materia fuit aliquid forma. Sed de hoc non est disputandum,
unde in alio sensu, potest contra quod ratiocinatur.
Materia per se magis dependet à forma substanti quam
accidentali, sed negat quod dicitur non potest dari
materia per se in rem materia extra causas sine forma
accidentali, quod negat per eandem rationem potest
non dari sine forma substanti. potest materia per se de,
pendet à forma substanti huius à complemente illa
intra primam lineam substanti, in qua affert illi substanti
stantem et existens, quod substanti, in certa parte substanti. quod
magis dependet à forma substanti, quam accidentali
tali cum hoc sit extra ipsam lineam. potest materia substanti
ita negat apte in rem materia nisi sit aliquid sensus et
nisi terminauerit aliquid quod potest dici, sed plenitudo et
terminatio sunt forma accidentales, quod materia per se negat
dari.

dum in rem nra abry, forma accidentali, qd
 nullo modo abry, formae substantiali.

Pro 2o cante. Si daretur nra qd in rem nra abry
 a forma, sequeret aliqd spe sub certo gre y non spet
 sub aliqua spe, y sequens e in parte. qd d' aut. se.
 quela p'tr. qd si daretur nra qd sine a forma, tunc
 spet sub gre fututa et corpis, cum nra sit pars
 compositi substantiali p'ty, et tu non spet sub aliqua
 spe, qd non habet aliquam formam, vel supponit,
 cum tu a forma debet esse formae certa gre, ut
 ym' g'raui fatent. qd sequela vera. quid a.
 haec sit in parte, p'tr: qm' nullo modo in d'ntu pot
 g'habere rtem genui in m'ediate abry spe, qd
 spes est m'ediate, qd a. existit in rem nra non
 e unite, sed singulari, et p'banim' in logica hachi
 de unitate. qd et nra qd cum existeret in rem
 nra, aut aliqd singulari. Hinc rai nrae oc,
 cum unit' g'raui. qd d'nt q' g'rauius ens completu,
 et q' ex se indivisiu' e non pot et per d'nta pos
 trum d'nt a parte rei, qm' sit sub aliqua spe atoma,
 tu ens incompletu et y tunc pars indivisi d'nti quate
 e nra qd, non potit ex se spem atoma, sed tu
 subalter nam.

Contra e nam si ad ycedat istis unitu, nra qd
 non est indivisiu' completu sed tu partem, adhuc tu
 si existit a parte rei d'nt spe aliqd singulari qd resp
 spe pars ear, et ha supposito h' aucto. nra qd
 capiens h' g'raui pars indivisiu' spet re ysa aliqd sin
 gulari, qd implicat q' re ysa et p'ty sit sub gre
 corpis aut fututa et y non sit sub aliqua spe
 ans

ans quodammodo aduersarij nisi uelut cum Platone ad
mittere unum fructus a parte rei. quia pro. rales sunt
quos repugnat in uim dum completu generi immediate
sub quo et non sub aliqua specie quia inter quos et generi
medietate species, sed inter propria generis et in uim sui
necesse medietate propria species ut talis. Quod si. nichil
in uim completu negl generi sub quo immediate, ita
negl in uim in uim in completu, quia in uim in uim in
Completo et de uim propria in uim in uim. M. pro quia
generi huiusmodi totum potate quinet species sine diffinitio, unde
nichil pot potate in pace generi, nisi sunt ea quae quinet. Quod
inter generi et in uim in uim necesse medietate propria
specifica, Quod contrarij 20. Quod materia in pot bene
sub aliqua quo quinet et si non sub aliqua cer
ta specie, quia huiusmodi specificam in completa. Contra e
quia materia in nulla huiusmodi specificam sine unitatem
specificam positum ex se, ut probat supra. Quod hoc
fundamentu factu. Alii dicunt quod materia in in
stati deformatas sit in specie potate propria. Alii
dicunt quod sit sub specie materia sublunaris licet in
fate sed hoc uia stare negl. non in, quia ac
tualis specificam potate sunt et actuali forma
Quod cum materia in habeat in statu specificam speci
ficam in formatas, necesse potate actuali forma.
Negl in stare sit, quia ut probat supra materia non
habet ex se specificam positum.
Pro Conte 30. Si materia in existens sine forma, of
set in actu, et non ofset in actu, sed non ofset, et
ofset

esse in actu manifeste implicat. 20 et implicat
 materia existere sine forma. p[ro]p[ter] sequela. in p[ri]mis
 materia est in actu q[ui]a ut supponit existere in rem
 natura; deinde non est in actu q[ui]a caret forma
 substanti q[ui]a actus materiae. R[ati]o contrarij arg[um]enti haec
 laborare in agnosc[er]e, q[ui]a tunc it[er]u[m] q[ui] materia est in actu,
 sumit actus p[ro] actu exist[en]tia; et q[ui]o it[er]u[m] q[ui] non est in actu
 sumit actus p[ro] actu substanti[ae] physico; unde licet in natura
 g[e]n[er]ationem q[ui] sit aliq[ui]d in actu exist[en]tia sine exist[en]tia
 non sit implicat q[ui] sit in actu exist[en]tia sine actu substanti[ae].
 unde negat suppositu[m] huius arg[um]enti. q[ui]a ag[er]e laborat
 in agnosc[er]e. Nam hoc s[er]vare g[e]n[er]ationem non iustificat,
 q[ui]a eo ip[s]o q[ui] g[e]n[er]at ab illis materiae esse in actu exist[en]tia
 sine forma substanti[ae] nisi h[ab]eat t[er]m[in]u[m] et g[e]n[er]at q[ui] sit in
 actu exist[en]tia sine exist[en]tia, haec a. et p[ro]p[ter] contrarios mani[er]as
 f[er]re implicat, et ip[s]um solutio. P[ro]p[ter] a. hoc aut[em]
 10. q[ui]a si exist[en]tia e[st] a forma, q[ui]o si materia est in actu
 sine forma substanti[ae], est in actu exist[en]tia sine exist[en]tia.
 q[ui]a patet, p[ro]p[ter] aut[em], exist[en]tia albi e[st] ab albedine, ni[si]
 q[ui] a nigredine, q[ui]o et exist[en]tia e[st] a forma e[st], et sic
 de ceteris formis substanti[ae].
 20 P[ro]p[ter] idem; Ordo e[st] sine supponit e[st] p[ro]p[ter] ad ordi[n]em
 exist[en]tia, et e[st] p[ro]p[ter] p[ri]or illo, q[ui]o actus q[ui] ad ordi[n]em e[st] p[ri]or
 p[ro]p[ter] e[st] p[ri]or illo, q[ui] p[ro]p[ter] ad ordi[n]em exist[en]tia ad
 illius, vero supponit. sed forma substanti[ae] e[st] actus p[ro]p[ter]
 p[ro]p[ter] ad ordi[n]em e[st] p[ri]or, si aut[em] exist[en]tia e[st] actus p[ro]p[ter],
 aut[em] ad ordi[n]em exist[en]tia; et patet haec q[ui]a forma substanti[ae]
 complet[ur] quasi spiritum materiae p[ro]p[ter] de unig[er]e p[ro]p[ter] g[e]n[er]at
 e[st] q[ui] sit receptura formae substanti[ae]. q[ui]o q[ui] materia p[ro]p[ter]
 sit in actu q[ui] forma substanti[ae], vero supponit ad
 haec

huc ut sit in actu existat. et x sequitur in huc q
maā ja existat sine forma substantiali virtualiter
q̄tūq̄ q̄ existat sine actū huc a. ut ip̄i Joulun
manifeste in p̄t̄i cat. ja illa q̄tūq̄ patet; nam si
ordo op̄ia et existat ita se habent, q̄ ordo op̄ia
in diffinibiliter p̄supponat et abiq̄ sequat, ita quoq̄
se habent autq̄ spectantes ad tales ordines.

Dices contra. Maā ja utl ex se actu op̄ia, q̄
sine forma substantiali bene poterit hinc actum existat,
R. Ex dictis, q̄ licet maā habeat actu op̄ia, q̄
in talis op̄ia habet in p̄t̄i, et petit p̄t̄i com.
pleri q̄ forma substantiali, hinc non sequit q̄ habeat
existat sine forma, q̄ existat tū completit sub
completo ut dub: q̄ cadenti p̄t̄i e. Confirmand
hinc rā. Maā ja e ordo in p̄t̄i p̄t̄i q̄ pura p̄t̄i
substantia. existat vero e maā actualitas q̄ e in
natis rā actuali p̄t̄i me rā rā in p̄t̄i. q̄ ut maā
ja p̄t̄i ordo ad recipiendā existat, vero utl me,
dicit forma substantiali q̄ e actū q̄ cum p̄t̄i hinc
lucens ope p̄t̄i p̄t̄i p̄t̄i p̄t̄i. q̄ ad maā or,
substantiam neq̄ dicitur nisi q̄ inferorem, nisi
neq̄ ad ultimū actu nisi q̄ intermediū, q̄ actu
ultimū ut talis p̄t̄i p̄supponat medū. et q̄tūq̄
neq̄ q̄ divina p̄t̄i p̄t̄i p̄t̄i p̄t̄i.

P̄t̄i Certe q̄. Maā ja e pura p̄t̄i substantia
q̄ neq̄ hinc actum existat sine forma substantiali. q̄
q̄tūq̄. q̄ si ut actu p̄t̄i multū utl p̄t̄i abilitate,
et p̄t̄i p̄t̄i pura nullū habeat actu existat, maā
cum p̄t̄i talis actu sit ultimū et p̄t̄i p̄t̄i.

Confirmand

Confir. Mañ ja pñm contrarios in illo (Saba mfor,
 unitatis a pñra pñra subiectiva. qe non hñt actum
 existit, neq; ut hñt pñt pñt qe qñ. qe si haberet
 actum existit spñt pñra pñra et non spñt pñra pñra
 subiectiva. in pñm spñt pñra pñra pñra ad uer-
 fonnis, deinde non spñt, qe hñt acta cui subiectiva,
 ref. pñra a. acta habent pñm acta vel formā non
 ampliy e pñra pñra subiectiva, qe implicat. si
 dicat unū pñra mañm pñm nocari pñra qe,
 hñm subiectiva resp. forma hñt pñra, non uer-
 resp. existit. Contra e. Pñra pñra subiectiva
 e illa q caret in forma vel acta cui subiectiva pñt
 sed mañ ja e pñra pñra subiectiva, qe caret existit
 qe existit e forma cui subiectiva pñt. quid si dicat
 mañm pñm in statu in formitatis non spñt pñra
 pñra certe tollit aliy pñra spñt mañ ja; et qe
 qñt hñt pñra implicat qñra subiectiva utpote se,
 struens rōm spñas.

Pñra qe Ceto. Pradicatū spñt mañ ja e, q pñra
 actueliter unū cum aliqna forma subiectiva nage
 pñra qe nec de pñra Dei absoluta pñt dñi pñra
 illa. qñra pñra, qe nihil pñt dñi aut ope pñra pñra
 pñra spñt; aut pñra, qe q hñt pñra pñt spñt, non
 implicat; et explicat magis; nam pñra e in rōm pñra
 aliy ois q pñra tale pñra, ex pñra e pñra, cum hoc
 non implicat, qe a pñra pñra e tale ois, sed tale
 ois non e forma neq; pñra pñra qe ois mañ ja.
 pñra a. qñra, si n. hñt pñra non qñra hñt unū pñra
 caret aliqna unitate pñra ad unitatem d
 deore illiy et pñra pñra pñra non pñra pñra

quod

quod nulli nisi stultissimi mentis auderet dicere.
Otri autem per se non tribuit deus mediantem
causa potest tribuere se solo sine, ille, sed deus tribuit
existentiam materiae per mediantem forma substantiali vel dicta
e. go potest et ei tribuere abry forma. In pulch. Deo n. g. h. i.
nec omnimodis eam mirabilem eam et in;

R. A. Senario huius aucto q. 1. m. d. n. r. p. s. ma. si
intelligat de effectu quem deus tribuit et eam materiam
aut finem, quod salis causalitates sunt in se in se,
sunt in effectu eorum et est causa hanc materiam quoniam
finitis et in potentia aliter; et causa finitima et aliter
materiae hanc in se in se, abry nulla in effectu
tribuit deo, et effectus non deus et licet deus mediantem
forma substantiali tribuat existentiam materiae per se ipse potest
haec facere se solo et sine illa. quod hoc ad se in se,
facere in effectu eorum. Verum quod de hoc potest tribuere
deus in effectu eorum sine non. In hac solutio non in,
deus ad se in se in se, quod licet deus se solo non
tribueret existentiam materiae, potest in ad hanc tribuere
abry existentiam, quod mirabile esset non in se in se,
tunc supponens forma substantiali, quod quod deus potest in se,
dicente forma substantiali, potest et sine illa. Unde
alio modo respondendum e. Contra q. se. Deus tribuit
existentiam materiae per mediantem forma substantiali et hinc
duos effectus, quoniam primus sine per se in se et tribuere
materiam eam finem et complere in se in se. In se,
deus et tribuere epe existentiam. Hoc quod quod supponens eam
tribuere existentiam per effectus secundarium in se in se, quoniam
se. Deus non potest stare in se in se secundarium sine forma

per

q̄ sua p̄tiam absoluta q̄n̄a t̄a q̄st̄at mediante forma
 substanti q̄ ē c̄aā r̄a cum se ut q̄ q̄st̄at mediante
 c̄aā r̄a p̄t̄ q̄st̄are sine illa se ip̄so f̄: n̄c̄o cum ex̄ta
 non sit talis est forma substanti ut d̄t̄eud ex ip̄sa
 extrin̄sice componi.

R. Ergo non esse existam esse esse secundariū
 forme substanti et non intrin̄sice componi h̄m̄ ex
 parte ad h̄c t̄a d̄y non p̄t̄ q̄st̄are it̄a q̄st̄a se solo local
 secundariū ut nullis modo primariū est supponat
 q̄ h̄c implicat contradictionem. Unde in formis h̄m̄ q̄st̄
 magis si talis est non supponat est̄er ip̄sa c̄aā
 secundariū, ut est̄er ip̄s̄i primariū, q̄ed est m. fin a.
 supponat negatis, et tunc q̄st̄a m. negatis q̄st̄a
 q̄ existat ut sit est̄er secundariū, n̄c̄o t̄a ad est̄er suppo=
 nit primariū, nempe esse specificū, et q̄st̄er supponit
 et est̄er formā unitam n̄c̄o. Dices contra
 deus de facto in humanitate Christi p̄st̄at existam se
 solo et nulla mediante c̄aā r̄a ut d̄c̄at th. in 3. p
 q̄o solus nullus. R. Deum non ita q̄st̄are it̄a est̄er,
 est̄er in humanitate Christi quasi non supponat
 forma substanti aut est̄er primariū illi, sed loco est̄er,
 it̄a creata subrogat divina existat, supponit t̄a
 forma substanti unita n̄c̄o; est̄er q̄o it̄a secundariū
 est̄er supponit primariū, unde quomodo est̄er formā
 d̄y q̄t̄ aliena existat suppleri, non t̄a si primariū
 non supponit. Et p̄t̄ h̄c doctrina pulchre explicari
 in quantitate d̄y est̄er secundariū q̄e ext̄er in
 ordinat̄ ad locū p̄t̄ q̄dem a deo suppleri se solo, non t̄a
 ita, q̄ non supponit est̄er est̄er primariū q̄e ext̄er,
 s̄ic in ordine ad se, n̄c̄o p̄t̄ t̄a n. q̄ aliquid sit ext̄er,
 s̄ic in ordine ad locū q̄a p̄t̄ sit ext̄er in se
 eodem

eodem modo hinc de materia et forma substantiae dicitur,
quod deinde hinc in alio capitulo. Nam dicitur me-
dicina per se mea intellectiva dicitur actionem vitalem,
et tunc ut certum docent The: 1. 2. 4. 3. in parte 2. q. 1. dicitur
se solo ponit actionem vitalem dicitur dicitur dicitur in
habitu, et quia actus vitales sunt. Supponit primum
vitale, a quo etiam, vel cum quo i dicitur hinc.

Obi cietur 20. Non repugnat quod accidens existat
sine forma, ut patet in venerabili Saeculo dicitur. quod
nec repugnat quod materia existat sine forma. quod
patet, accidens magis dependet a forma quam materia a
forma. et patet, quod accidens est quod posterior forma, materia
vero est prior forma, sed posterior semper magis de-
pendet a priori, quam priori a posteriori. quod accidens
magis dependet a forma, quam materia a forma.
Deinde patet idem. Materia per se substantia habet in com-
pleta, quod omni magis dependens quam accidens,
cum substantia habeat omnem de generatione
quam accidens.

R. Certo autem et negato. quod in parte negativa
hoc autem. ut hinc item patet dicitur, quod accidens
sed posterior forma, quod hinc dicitur dicitur dicitur
et quod hinc et materia forma completa in suo genere
hinc et quod patet bene conservari in forma forma; quare
actus et forma dicitur magis dependens quam materia
a forma. materia per se pura substantia habet dicitur
et est in completa, unde non minus et negant
separatim dicitur. quod a. dicitur et materia forma forma,
quod dicitur. dicitur hinc in. sed substantia minus dependens
ceteris

castens paribus, quod si, quod a. castens non fuit paribus
 ut hic certe non fuit, negat. Dices iterum,
 man. quod a. fuit, quod potest fuisse forma et per se existere
 potest quod a. hanc a. fuit fuit in eis. Ad hoc
 quod dicitur autem ad distinctiones et sequens, quod potest per se, hoc
 est, non in alio hunc in fuit existere, quod dicitur per se.
 quoniam, potest per se existere ita quod habeat existantiam
 propria sine forma, negatis quod a. quoniam, quod de forma
 fuit creatio non a. exata, sed quod a. hanc est, quod
 non potest in alio hunc in fuit in hanc fuit, in hanc n.
 differunt propter substantiam ab accidente.

Obicitur quod. Man. distinguunt realiter a. forma,
 quod potest conservari sine forma et separatim ab illa
 existere. autem a. certum, propter quod a. illa n. quod a. hanc,
 quod realiter potest ab invicem realiter separari, et
 et separatim existere.

Ad. Certe autem, et negatis quod a. quoniam, ad quod a. nega-
 tis assumptum, quod bene potest aliter distinguunt realiter
 hanc quod a. negantur separatim, quod nunc in alio
 quod habentur deperit autem quod a. qualem hanc man.
 in existendo a. forma et fuit illud realiter distinctionis, non a. ad quod a.,
 tu illud, ut optime docet Caietanus, quod non quod a. hanc, illa distinguunt
 realiter quod potest separari. nunc etdem illa, potest ab
 invicem realiter separari, quod distinguunt realiter.
 et non hanc distinctionis est, quod ad quod a. quod a. hanc distinctionis;
 ad quod a. n. hanc quod a. in deperit autem unum ab
 alio quod a. in deperit autem distinctionis realiter non
 differunt, unde videtur et quod a. dicitur nunc distinguunt
 realiter ut docet fides Catholica, in illa hanc quod a.
 non

non pot ab invicem separari, Ita ut una sit sine
alia, quare licet materia sit distincta realiter
a forma, non recte pot existere sine illa, et eadem
a materia seca dependet.

Omnis autem materia est producta et distincta
actionem independentem a forma; ergo pot et generari
nisi a sine forma. propter quod. quia res et eandem
productionem pot generari et quare producta, cum
generatio nihil sit aliud quam productionis rei productio
autem non pot, quia forma est in genere producta et generari,
rationem, materia vero est creatum, ergo autem non.

R. Ergo autem, licet materia sit producta et creatum
et distincta ab actione illa qua producit forma
equi sicut quia modo est, in materia, non est in
simplici producta et actionem independentem, hoc
est et actionem determinata quare ad se facta, facta
composita ad productum esse sicut compositum, quare
factum et non sit producta et rationem dependentem
a forma, cum illa actio sit et se fuerit determi-
nata et composito circumstantibus quasi ad
materia, unde materia sit potius generata, et non
creata.

Omnis autem ergo. Ergo ex terra generat aqua in
illo insuati que expellit forma terrae, non est
in materia forma terrae, sed in illo insuati pot deus
non cogit eam rationem vel agentem naturam vel
introductionem alterius formae. ergo in illo non
satis materia caret a forma. ergo idem et auctorem.
m. potest, propter quod. quia deus libere generat ad extra
et non

et non necessitas ad coagentem, igitur poterit in illo
instanti non coagere.

R. 70. in illo casu materia iam fore actiua,
tam. Q. 70. Cuius m. et ratio m. ad partem
Hec tunc non absolute necessitate generare vel
coagere, generare tunc necessitate suppositiva,
suppositiva in tali statu rem, et tali forma, nec
generat, nisi forte vellet forma rem inueniri,
cum igitur omnia iam existunt et iter deum,
deus a forma substanti vel partem e, non poterit
tunc non generare in isto casu sed nec generare,
vel necessitate ex suppositione. Et hoc prout dicitur S. Amantio.

Dubium Quintum
Utrum Materia Pri-
ma habeat ex se ali-
quam Unitatem spe-
cificam et numericam?
L. Duo

Duo petuntur in presenti dubio. Primum an materia prima habeat
 ex se unitatem aliquam specificam independenter a
 forma. Secundum, an habeat et unitatem numericam.
 Pro resolutione huius dubitatio, Aristoteles, nec tamen hinc legi de materia
 sublimari vel est quod falsum est corruptibilitatis;
 nam de materia caeli an sit una species cum materia inferiorum,
 an vero ab illa specie distinguatur, disputati magis deo dabo
 in libro de caelo. Et quod nunc et sermo est de unitate speciei,
 formae et numericae, quod n. de his unitatibus si dea fuerint,
 facilius quod probantur accipere ad unitatem genericam in
 legendis, et sic sensus est, an omnes portiones materiae
 simpliciter sunt eadem species, an vero sita sunt
 unitatem specificam formam substantiam distinguantur
 specie. Aristoteles 2o ex 1o Th: j. p. q. 26. de veritate a. 7. ad 2.
 quod duplex sit unitas. una positiva; altera negativa.
 unitas specifica positiva est illa quae in re qua facit unam
 speciem, supponit aliquid primum intime inclusum, ex quo
 positivae omnes partes unitas, ut in hunc patet, quod habet uni-
 tatem specificam positivam a ratione se. rationem, et qua
 hinc ex 3o et radicali principio omni illis specificat.
 Unitas vero specifica negativa est illa quae in re non
 supponit aliquid primum proportionatum quod quae species multae,
 plures. Hanc doctrinam exemplat D. Th. loco citato, ubi
 sic ait; aliquid esse sensus et ubique, potest intelligi dupliciter;
 uno modo, quod habet in se unde se extendit ad ad tempus
 et ad eam locum, et sic deo competit sensus et ubique esse,
 alio modo, quod non habet in se quod determinet ad aliquem
 locum, vel tempus; sicut materia prima est species una, non quod
 una habeat formam, sicut haec est ab unitate forma-
 rum, sed per remotionem cum formam distinguuntur,

Unitas duplex.

Unitas specifica
positiva.

Unitas specifica
negativa.

et p[ar]te h[uius] motu s[ed] q[uod] libet un[de] e[st] p[ro] utiq[ue] ad p[ar]te,
 in q[ua] un[de] abstrahat h[uius] ol[um] n[on]e. f[ac]t[um] ex hoc n[on]
 f[ac]t[um] ea e[st] p[ar]te a[et]erna nisi in m[ot]u s[ed] q[uod] s[ed] a[et]ernu[m].
 Ex hac doctrina colligit h[uius] e[st] p[ar]te abstrahat un[de] p[ar]te n[on]e,
 g[ra]t[ia] h[uius] q[uod] n[on] e[st] p[ar]te s[ed] q[uod] s[ed] a[et]ernu[m] s[ed] q[uod] n[on]e
 in se p[ro]p[ri]a abstrahat p[ar]te s[ed] q[uod] s[ed] a[et]ernu[m] s[ed] q[uod] n[on]e
 h[uius] h[uius] p[ar]te s[ed] q[uod] s[ed] a[et]ernu[m] s[ed] q[uod] n[on]e

Conclusio Prima.

M[ater]ia s[ub]lunaris e[st] una s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna, n[on] s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna,
 a[et]erna.

H[uius] t[er]m[in]o e[st] c[on]s[ider]at[us], et s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna e[st] q[uod] s[ed] a[et]erna p[ar]te s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna
 m[ater]ia s[ub]lunaris s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna de r[ati]o s[ub]lunaris.
 P[ro]p[ter] C[on]s[ider]at[us] 90. Nulla e[st] p[ar]te m[ater]ia s[ub]lunaris q[ue] n[on]
 e[st] ex se capax ad recipi[en]d[um] s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna q[uod] n[on]e
 in q[ua] un[de] p[ar]te s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna
 s[ub]lunaris om[n]i[um] s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna
 h[uius] m[ater]ia e[st] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna
 d[er]ivare ut s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna
 ip[s]a ut p[ar]te s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna
 s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna
 q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna
 e[st] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna
 idem d[er]ivare in s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna
 q[ue] in ip[s]is recipiunt. aut p[ar]te, in p[ar]te s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna
 in q[ua] un[de] voluntas n[on]a n[on] d[er]ivare ip[s]a ab ullen[is]
 voluntate, q[uod] p[ar]te e[st] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna
 C[on]s[ider]at[us] h[uius] r[ati]o. Si d[er]ivare d[er]ivare m[ater]ia s[ub]lunaris
 d[er]ivare s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna
 s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna
 g[ra]t[ia] n[on] d[er]ivare s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna

P[ro]p[ter] C[on]s[ider]at[us] 90. Qualit[er] p[ar]te s[ub]lunaris s[ed] q[uod] s[ed] a[et]erna
 ad q[uod] s[ed] a[et]erna

ad aequationem, ut patet infra à colore, non huc aut
illa, sed eos sicut ratiō eorū coloris; sed eos per-
tinetes matre pullumatis respiciunt eundem actu
ad aequationem. Et eos erunt eisdem spēs. p. 10. m.
eos pertinetes matre respiciunt formas quas sicut
sub ratiōe amissibilis ex modo informante. Et
eos pertinetes matre respiciunt eundem actu
ad aequationem. Itaque licet sint diversae formae sicut
spēs, quoniam tamen in eodem modo informandi,
quod eos sicut in formant matrem ut amittit abra-
p. 10. m. et ex hoc habet matrem unitatem specificam.

Conclusio Secunda.

Matre iam sicut se non est una spēs, unitate
specificam positivam; sed tantum negativam,
sicut tenet et exemplum d. th. loco supra citato nota,
h. 10. Et p. 10. Matre iam sicut sua specificam
est forma et est solo composito, quod sicut se abstracta ab
est forma et composito, non habet propriam spēm posi-
tivam. sicut patet. aut patet à supra. Sed ultra p. 10.
quia prima est forma resp. matre, et tribuit ei
spēm specificam, sine qua illa existat in actu spēs. Et
matre sicut se non habet illam, sed tamen est forma. Ergo
matre iam sicut se non habet unitatem specificam
positivam.

p. 10. tenet. Et aliquid habeat unitatem positivam
positivam, est tamen in se et ex se aliquid positivum posi-
tivum à quo talis unitas sicut; sed matre iam sicut
se posse quidem nulla in se claudit positivum

à quo

à quo talis unitas desinat, bene tu ut in formata,
 vel quatenus hnt formam substantiam physicam. go
 ma, sicut se non hnt unitatem specificam positivam,
 bene tu ut in formata. M. supponit ex se notabili.
 pto m. sicut metaphysica q. d. d. speciem, et q. d. p. p. p.
 unitatis specificam positivam, et desinat hinc à ja
 radice ab aliqua entitate reali q. d. sit physice actus
 sine in formatus, sine in se hnt, sicut ma ja pto
 est physice considerata, nullum hnt actu, nullum,
 forma physicam, nisi consideret ut actualata e p. p. p.
 go sicut se nullum hnt p. p. p. a quo desinat unitas
 specificam positivam, sed hnt hnt pto p. p. p., m. pto.
 in p. p. p. q. d. sicut metaphysica q. d. d. speciem, debet desinat
 ab aliqua entitate reali, p. p. p. q. d. ipsa fundat
 in ipso entitate reali et vera, et non in ente rati.
 go ja pass vera, q. d. debet a. desinat ab entitate
 reali q. d. physice sit actus in formatus vel factus hnt,
 pto. nam ut ostendit ex logica, rati geny. Et desinat
 ab aliqua entitate physice hinc à ja radice, q. d. vel
 sit pura pto, quibus e ma, vel q. d. aliquid habeat
 potentialitatis admixtum, go geny sicut potentialita,
 hnt, vel gradum potentialem. go et sicut metaphysica
 q. d. d. speciem, et unitatem specificam positivam, et desinat
 ab aliqua y physice habeat rem actus, sine in se
 ma hnt sine substantia; et cum ma pto se p. p. p.
 considerata nullum habeat hnt actu, ut p. p. p. e p. p. p.,
 non potest et hnt unitatem specificam positivam,
 neq. et p. p. p. componi ex q. d. et sicut, q. d. ut

cor.

caetero dicitur Logis, genus suum à materia; dicitur à
forma.

Dicitur Contrarij status tunc tunc gbare materiam carere
unitate specifica positiva completa, non tunc gbare
q. materia sit se careat unitate positiva factum in
completa. Contra hunc Aristoteli. Si materia
sit se spes aliqua spes in completa, tunc
debet reduci ad aliquam speciem completam in materia,
sed materia sit se ad multa speciem completam
potest reduci; sed non habet speciem, vel unitatem completam
positivam. M. pro. nam si aut spes in completa reduci
ad speciem perfectam, ita spes in completa in materia,
debet reduci ad completam in materia. n. pro. et. qd
non potest in materia spectare, aut reduci ad speciem
cum omni eadem materiam non partem. neq. et potest
reduci ad aliquam in particulam, cum non sit materia
or. ratio, quare ad hanc partem quare ad unitatem. et qd
materia sit se non habet unitatem specificam positivam,
hanc et in completa.

ca. pars contrarij
speciei, de negativa
unitate.

ca. pars contrarij se: q. materia spes habeat unitatem speciem
positivam negativam. pro. ex dictis. tunc n. aliquid habet
talem unitatem negativam, qd non est plura spes,
qd se: non includit aliquid principium q. parti oratione à
quo talis specificus et pluri specificus determinat; sed
hanc respicit in materia sit se, qd sit se careat tali
specie, q. dicitur eadem dicta phisice hanc rationem aliquid, qd
ca. contrarij pars vera.

Circa hunc contentum quaerit an unitas specifica

positiva

potentia quae manet hinc a forma fit ipsi intrinseca et
 estis, an non? Ad hoc Rnt alig cum distinctione.
 dicitur n. q. manet pot. simpliciter existens. q. in ope
 reali obiectivo, q. ope, tunc explicat rebus et intrinseca
 connectione pot. cum fto. q. modo pot. formae manet in
 ope reali ex ut illud ope, et mundan executioni
 vel ut practica respicit existentiam et ut dicit ordinem
 practicum ad illud. Haec distinctione opposita Rnt
 quae specificatio potentia quae hinc manet a forma
 fit ipsi intrinseca et estis existente fto modo.
 concluditur a. q. modo, ut al. ipsi non fit estis hinc
 unitas, tunc n. q. d. si secunda a ipsi est extranea aut
 accidentalis, sed pot. valde connatae. q. p. bant.
 q. n. q. cal. manet existere nisi p. q. habeat specific.
 eam potentia a forma q. quae fit quae capax
 existit, ut n. p. bant e manet p. absoluta legit non
 pot. existere sine a forma; q. manet sumptu cum
 ordine practico ad existentiam, sicut illi estis et
 intrinseca hinc specificatio. tunc vero p. bant. q. a
 hinc specificatio potentia sumit ab actu q. a valde
 connatae manet p. q. q. sic a connata non pot. dicit
 est extranea et accidentalis. q. hinc specificatio
 est valde connata manet p. in ope reali et
 rebus consideratur. demum, specificatio q. n. q. pot. q.
 ut al. q. existit, q. vel fit capax p. existit, non
 e est extrinseca, sed fit se hinc illa specificatio
 resp. manet, q. non est est extranea et accidentalis
 sed multum connatae.

Itidem

Veritas e manet
 estis et intrinseca.
 fca.

Notum circa hanc acceptationem Iustitiae magis magis
 raris in re Certe allatus qly p dnm mactum jam
 non hinc ex se unitatem specificam positivam pcedit,
 et de sua ptra utramq; considerat, ita q manet
 in spe reali distinctio, quam in spe pratico, vel
 ptra ordinem practi in q considerata nulla habet ex
 se unitatem specificam positivam, ubi ex raly ipse
 colligere licet.

Conclusio Tertia.

Maã pã ptra se et ex suis meritis non d una numero posi-
 tive, sed famta negative se dicere, q maã habeat unitate
 numerica ptra se negativam, non a positivam.
 Ptra C. Maã pã ex se nulla hnt unitatem specificam, qã
 nec unitatem numerica positivam. omis patet ex
 Certe rã. qã ptra vero ptra; inter unitatem specificam
 et numerica illi spe ppositio, sed maã pã ptra se et
 dicta e, nulla hnt unitatem specificam positivam, qã
 nec numerica. Pro huius rã ptra unitatem
 numerica ppositio: spe illa q supponit in se aliy ptra
 pã ppositio reddat uno numero, et distinctus ab ali-
 is, et a quo ptra omis talis unitas, utiq; ptra e uno
 numero positivam, qã hnt in se aliy ptra positivam q
 q distinctus uno numero et distinctus ab aliis. Unitas
 vero negativam num: e illa q nec supponit vari ptra,
 ptra, ut supra de unitate specificam negativam distincta
 et ptra uno numero negativam ita illud, q non e plura
 numero, qã si: nec hnt aliy ptra ppositio numerum
 pã q uno numero distinctus, aut multiplex est, et hinc
 supponit.

Ptra Certe rã. Maã pã ex se nulla hnt ptra

in quo

Unitas positivam
 numerica qã?

Unitas negativam
 numerica qã?

à quo unâ unitas numerica. qd non e uno numero
 positine. qd non potest, pte ans, maâ pte ex se nullu in-
 cludit actu pte distinctu, qd nullu hnt pte a
 quo unâ positina unitas. Denide pte maâ pte ex se
 qd se qd derata habet tale pte, sequent y num
 quare pte ad uerba et pte manu substitutum pte nu
 onis multipli curi. hoc a. falsu, qd dicit ex quo.
 m. potest, qd dicit pte onis maâ numeru distincta,
 ut maâ n. g. qd e in pte, disti qd a maâ numero
 pte n. pte, non qd em ex se. sed aliunde ut pte
 dicent. sequela rero pte. illud y qd uenit aliunde ex se
 qd alio eorum scripto semel uenit d. ubi q, qd si
 maâ ueniret ex se aliy pte a quo onis unitas
 numerica, nunquâ pot multipli can numero, sicut
 pte y hnt pte ex se à quo ead unitas numerica
 nunquâ pot multipli can numero; hnt qd maâ pte ex se
 hnt unitatem numerica negatiua, etc. maâ pte pte se
 non e plures numero, Dixi my in Certe, quâ maâ
 ex suis meritis non habet unitatem numerica positina
 qd modo non uolumy uide maâ hnt unitatē positinam aliqna,
 an se: à forma, an uero à sigillatē quantitate, ut certu
 docent Thomista. in diuina maâ pte à maâ pte, maâ
 ut sigillata quantitate. hoc n. alibi ex amirabili.
 Circa hanc certu qd n. qd. an oes pte onis pte. qd uenit
 maâ pte hnt unitatem numerica, an uero numero
 distinctu. qd. qd pte onis maâ pte hnt in
 rety habent unitatem numerica positina, qd et hnt
 distinctu numero positine; at hnt non hnt pte se, et
 ex pte meritis, qd hnt pte formas determinates
 y pte pte, aut aliunde, ut in diu. do gen. dicent.
 Tunc pte leg mus de maâ in Certe, leg mus de illa,
 pte se, qd pte pte illiy menta, non qd uenit
 qd

Ly in defie, ex
 suis meritis, qd?

stat sub tali vel tali forma, unde eos pertinet
maā sicut se sumptis line pot' dici una numero
negativus et hinc unitatem numeri cū negativus nō, ut
ex dictis patet.

Quantur, 20.

Quæstio 20. An maā q' modo e' sub forma petri et
postea transit ad formā ignis vel terra, an talis
maā maneat eadem numero, vel d' e' al' abstrahēda nu-
mero a se ipso. R. Quia maā sic transiens ab
una forma ad aliam non maneat eadem numero
positivus, bene tū negativus. Im' p' h'c. Quia unitas nu-
meri cū positivus p'venit illis ab hac forma et ab ista
circa unum partem, q'ō amissa tali forma, amittit et
salem unitatem, et acquirit alia singulari forma
acquirit alia unitatem numerum cū. q'ō non manebit
eadem numero positivus. Im' et patet, q' maā tran-
sūs ab una forma singulari ad alia, non amittit
ppriam naturam, sed maā ex se e' una numero nega-
tivus, q'ō manebit eadem numero negativus. et sic
conclusio maneat, maā tam sicut se e' una
spe, et numero, non positivus sed negativus.

Epilogus Cont:

Obiectio 20. Maā sublunaris quærit cum maā cali p'ra
positivus, et distinguit spe ab illa, q' hoc q' respiciat suas formas
ut amissibiles p'ra vero non. q'ō dicitur maā ista quæritur
et differunt spe. q'ō maā sublunaris habet p'ra se unita-
tatem specificam positivam.

Maā subl. dist. a
maā cali in p'ra
non dno rigose.

R. 20. Maā sublunarem distinguit spe a maā cali, non rigose et
p'ra, sed in p'ra, et modo quo res in completa spe distinguitur
unde licet maā cali et istam idem dicendum de maā sublunari
quæritur in rae maā et p'ra petri subiectivus, tū hinc
nō nō e' illis una simpliciter et unitate, sicut dicitur
hinc et bruti, sed tū analogice, ex quo scilicet q' illa distinc-
tio non sit specificam p'ra eo modo quo bruti et hinc distinguitur,
sed

sed sine negatione et positum quod. quod a. ista ratio non fit in se
 univoca. p. q. ut ali qua ratio fit univoca, p. q. ab
 abstracta a rebus in se rebus fundamenta ad formam.
 De duplicem conceptu distincta se. et g. s. abstracta et g. s.
 nihilis, sed in manu ja non capit fundamenta abiq.
 distincta, q. d. d. d. fundamenta, sed q. s. p. q. abiq. abiq.
 quate manu p. q. se non t. q. ratio manu vel p. q.
 p. q. abstracta non est univoca sed analogica cum
 q. manu careat iste duplici conceptu quem unum p. q.
 abstracta ab aliis, se q. distinguat se sola a manu
 cali eo modo quo distincta p. q. s. p. q. s. p. q. s.
 q. s. se totis, q. s. p. q. s. p. q. s. p. q. s. p. q. s.
 in duas conceptus. q. s. forma a. q. s. p. q. s. p. q. s.
 q. s. ad p. q. s. q. s. unum manu cali in ratio p. q. s.
 d. s. h. q. s. in ratio generica ratio s. h. q. s. in ratio
 analogica q. d. s. q. s. ad p. q. s. et distinguat. s. s.
 p. q. s. q. s. ab ista p. q. s. et p. q. s. ratio s.
 negatione et unum negatione, q. d. s. q. s. et hunc re.
 g. s. p. q. s. q. s. Ad distinctionem n. p. q. s. q. s. p. q. s.
 abstracta p. q. s. q. s. s. p. q. s. q. s. p. q. s. s. p. q. s. s.
 g. s. unum fundamenta ratio. R. q. s. manu sub.
 unum distinguat a manu cali p. q. s. at non p. q. s.
 se, sed p. q. s. hunc distincta ratio accipit a p. q. s.
 p. q. s. q. s. q. s. q. s. unum p. q. s. q. s. q. s. q. s.
 manu non explendo sola capaci totum manu vel
 abiq. a. d. h. q. s. h. q. s. q. s. manu p. q. s. q. s. q. s.
 solum resp. ad illa, q. s. si manu ja p. q. s. p. q. s. q.
 abstracta non habet solum respectum.

U.

Principes 20. Māa ja est ens positivū. q̄o ont una
positivū. q̄o habet unitatem specificā positivā. aut
p̄t̄d, cum māa nō sit mera negat̄o ontis, q̄o ont
positivū exhibit̄as. q̄o p̄t̄r. unitas sup̄ exhibitatem
h̄m̄ p̄cipis suā sp̄riam, Conf: arḡm̄ q̄o. Oos per,
h̄m̄ māa p̄llunaris respiciunt eundem actū ut
arḡm̄tū, q̄o habetur et specificā unitatem q̄o,
positivā. aut q̄t̄at ex q̄o lōte. q̄o nō p̄t̄r.
q̄o ex actu ad arḡm̄tū h̄t̄ p̄t̄ca sp̄riam positivā
nam, Conf: 20. māa ja h̄t̄ actum exhibit̄m̄ p̄t̄r
sibi n̄m, ut supra dict̄m. q̄o nō habet unitatem spec.
positivā: q̄o p̄t̄r. q̄o actū illi eīd̄ sufficiens ad
fund̄m̄tū q̄t̄at d̄t̄r, et q̄t̄at et sufficiens ad
p̄p̄riam sp̄riam constitutivā positivā.

Q̄. Arḡm̄to q̄o aut, et d̄t̄r q̄o p̄t̄r. q̄o ē una
positivū unitate transcendentali q̄t̄at. unitate
specificā p̄t̄r, nego q̄o p̄t̄r. ad jam unitate
sufficiens q̄o p̄t̄r, aut q̄o nō p̄t̄r ultra
q̄o nō se habent habent unitatem respiciat q̄o p̄t̄r,
d̄t̄r d̄t̄r, q̄o fund̄m̄tū d̄t̄r p̄t̄r
alioq̄, actū, cum d̄t̄r formā ē formā. q̄o nō
māa. Ad jam Conf: q̄o d̄t̄r et negat̄o p̄t̄r,
q̄o nō, nam ad unitatem specificā p̄t̄r: non p̄t̄r
et respiciat actū ad arḡm̄tū p̄t̄r, h̄t̄ d̄t̄r respiciat, sit
p̄t̄r p̄t̄r, q̄o q̄o h̄t̄ nihil actū q̄o nō p̄t̄r
d̄t̄r, h̄t̄ d̄t̄r respiciat, sufficiens ad unitatem spec.
positivā negat̄o, Ad jam Conf: Q̄. q̄o aut. et negat̄o
q̄o p̄t̄r. h̄t̄ n̄ māa ja includat actū exhibit̄m̄,
h̄t̄ q̄o illi transcendentalis et unitatem, non est q̄o
fund̄m̄tū:

fundamentum conceptus dicitur, et neque et quodlibet
unitatem huiusmodi sufficit tunc ad quodlibet
unitatem transcedendum.

Obiicitur 30. Maius in quodlibet eius nate sit quod est non
numerus. Quia maius ex se habet unitatem numeri,
cum quodlibet potest quod est unum numero est huius
partes includentes talem unitatem. Quis vero potest
scire n. eius nate in ea sit ex maius et firma in ea
hinc eius nate in partem cuius, sine hinc eius nate, sit
ex hinc maius et ex hinc forma. Censuram meam unquam,
maius sublimare ses distinguunt numero sita se,
quod sita se habent unitatem numeri in partem:
partem quodlibet, quia ex modo quod est distinctio et
unitas. eius sita. dicitur maius in Am audio, alia in
Hidolpho. 30. Si deinde eius distinctio quodlibet nu-
mero sequuntur plures formas solitudo et quodlibet
distinctio esse in eodem numero sita, si maius quod
est sita formam, atque hinc ab audio quod dicitur ex quo.

Quod Censuram eius, quod maius quodlibet eius nate et ut
est unum numero, distinguunt tunc sequens. quod habet
unitatem numeri in partem: negatis quodlibet. negatis,
ne quodlibet. ut n. aliquid quodlibet eius nate et quodlibet,
lone quodlibet partem pura, subis e quodlibet unum nega-
tione, et quodlibet capax suscipiendi unitatem unam:
partem: sine a firma sine a partem quodlibet salis.
Ad Censuram: Quod. Negatis quodlibet maius sublimare sita se di-
stinguunt numero, sed hinc distinctio hinc a
firma vel alio, et hinc negatis et quodlibet

si maius

si materia est sublimior formam se. si a pu,
magis per se existens et sub dicitur formis si
tunc tunc dicitur quod numero potine et, sed non form se;
ad placem autem dices, quod fit q' ultra materia in hunc
aliam in hunc dicitur, sed dicitur per: dicitur dicitur. hoc n.
non competit materia form se, sed hoc non forma,
qa form se e una numero tunc negative. Ad rem
in pugnam dices, non spe abstrahit q' plures for,
mas subditas sed in eadem numero materia negative
abstrahit nec spe si plures formas subditas spe
distinguitur spe in eadem numero materia dicitur po,
fitine quam negative.

Thicis qo. Ad placem in materia sublimari non est
in unitatem specificam ulla modo. et ratio e in cor,
ruptibilis, forma vero e incorruptibilis. qo putant
dicitur formas materia form spem; aut putant per signa. ideo
n. forma casti putat materia spe distincta a materia sub,
limari, qa forma casti e incorruptibilis, forma vero
sublimari corruptibilis. qo. Considerat. putant formam
formam spem ab actu vel otio, sed actu et otio materia
sublimari distinguuntur spe, qo et qo non sunt una
spe, et negative.

R. Considerat, et agit signum. Ad placem negatis
aut. qm n. forma casti putat materia spe distincta,
qa tunc forma casti e incorruptibilis, sed
qa e talis materia ut subdit hunc appetitum sui spem,
in formam illudem talitatis dicitur q' hunc
non habent nec motum eij dicitur ut. autem vero
ratio

ratis, licet in se in completis sit forma sua propria veli-
 totum, tunc in eadem informandi modo, que hinc dicitur
 formae completis scilicet: modo amplitudinis, & modis
 respectu quibus alia continentur. Ad Cens. distinguas m.
 de actu adsignato quales, in adsignato negatis. m.
 et distinetur, distinguuntur que multiter et sunt propria
 continentur quales m. multiter quod a mea respiciunt,
 negatis m. et tunc negatis signum.

Aliud arguitur quod hinc fit de mea multiter, et non sit
 cupae formae elephantis, aut e gra, et quod fit et
 non est partibus meae fit cupae singulis formae.
 fit scilicet. quod si ad hoc ut mea multiter licet eadem
 que, cum mea elephantis non sit necesse quod in illa fit
 ea partibus meae rei, fit forma elephantis, sed
 sufficit quod sit illa partibus meae quantumvis minima
 que fit formae elephantis, quatenus alteri partibus
 unius, et cum illa fit unius.

Solus hic et breviter aliud arguitur, quod fit de unitate
 meae numericae. In transmutabilibus naturis forma hinc
 debet manere idem numero forma, sed hoc non fieret si
 partibus meae distingerentur numero partibus. 50.
 Ad. quod maneat idem numero forma negatis, et
 non positivae; et unitas numerica negativa suffi-
 ciat ut fiat transmutatus natus, et de hac, de,
 licet multiter hinc et D. Th. unitate scilicet:

Oportet scire 50. Omne negativum dithurui vel positivum
 cum, 50 et unitas negativa meae debet reduci ad unitas
 qua unitatem positivam. Tunc ultimum. sed ad nulla
 unitatem positivam potest reduci. 50 illa unitas negativa
 nulla

nulla est. M. pulch. pto m. in pri mis negt reduci ad
spem sub altera nā positiva n. g. corpus, g. talis re.
ductio non est ppositi oneta; negt et pto reduci ad
aliquā spem mixtā unā nec fit maior rāo de uno,
quā altera;

Q. Distingo autē de negatiuū illi reduci ad posi-
tiuū, positioe semp si ut spes mixta positioe
ad effectum positivā, nego autē. negatiuū reduci
q. d. autē. et eodem modo disti-^{modo} gnes gresuens, et si
quod ad quā spem posita reducatur. Q. Quā si ut
manu pto sita se non a una generi eā positivā, pto
tu recipi talem unitatem et reduci ad spem gene-
ricā posit: corpus n. g. ita et pto sita se non hnt unit-
tatem generi eā posit: spiritus, si ut est successione
pnt hnt; id est ad autē, non q. d. positioe, hnt n.
tu hnt, quatenus a actuata p forma substantiam, ne,
gatiuū tu, quatenus si: ad autē carentia illi unita,
his unū caput hnt et opti dunt quā ad illa.

Dubium Sextum.
Utrum Potentia Materie
primæ, quam habet
ad formas recipiendas,
sit

sit de essentia illius et propria eius entitas? an uero sit accidens aliquod supadditū, uel aliquod realiter ab ipsa distinctum?

In hoc dubio duplex est prima opinio. Ita est assertio potestatem materiam ad recipiendas formas preteritas non esse autem aliam supadditam sed esse ipsam substantiam et essentiam materiae ipsa. et hanc opinionem contra 2am opinionem quam defendunt Averroes et alii p. 12. huius libri, et praeterea negans praeterea affirmans, quia supponit distinctionem ab ipsa potestate. nam sicut istae aeternae potestates sunt dupliciter. 1o per aptitudinem praeterea ad agendum uel recipiendum, quae ratione dicitur habere granitatem lapidis esse potestatem praeterea autem ad nutum deorum, et molliorem in cera esse potestatem praeterea ad recipiendum ad formam quamcumque. Sicut 2o potestatem per aptitudinem remotam et radicalem, quae dicitur si: si uel radicalem potestatem praeterea, si uel supra dictam de nihilitate, et si: potestatem suam praeterea. 1o radicaliter si: per radicalem nihilitatem, quae ipsa est hanc, 2o per aptitudinem praeterea, si: per ipsam praesentationem fluente ab essentia. Ita et dicitur contrarij potestatem

Potestatem dupliciter sumitur. 1o pro aptitudine proxima.

2o. Pro aptitudine remota.

Fum.
Materia
abet
ndas,
sit

poterunt manere per dupliciter posse fieri. scilicet radicaliter
per se. et per se per accidentem. scilicet per se ad recipientem
scilicet formam substantivam, si formam potentiam manere radicaliter
tunc tunc de eadem quod de essentia illius et propria essentia
habet. si vero formam potentiam per se tunc tunc de es-
sencia manere per se, illius essentia per se accidentem aliter
ipsi per se dicitur ab ea realiter. scilicet in his ita.

Veni quod de hac sententia sit per se notum sit.

Conclusio Prima.

Potentia manens per se propria ad recipientem for-
mas substantivas non est accidentem aliquam ipsi
per se dicitur, sed est ipsa essentia et essentia illius.

Conte hanc et dicitur Th. 7. p. 9. 115. a. 10. ad 2m. Vbi ait.

Actus ad quem est in potentia manens per se substantivam formam,
et idem potentia manens non est aliud quam essentia. et hanc
contineat etiam in scholis, etiam in doctrinam plurimam et
notabilem dicitur Th. Thoma.

Propter hoc non dicitur ex verbis S. Th. Omnis potentia sunt
suam formam ab actu. ergo talis est potentia, quodalis est
actus. tunc ultra, sed actus ad quem dicitur potentia
manens per se, et substantivam cum sit ipse forma substantivam.
ergo potentia manens, non est substantivam, et non accidentem
aliquam per se dicitur, sed ipsa essentia et essentia illius.

Propter Contem. Potentia manens nihil est aliud quam ea,
pauca quodam modo ad recipientem formas
substantivas

Substantis, sed hanc capacitas & ipsa entitas et
 forma materiae sicut est petra prima materia est per
 se illius entitas. M. quodlibet. p. m. materia sicut de
 facto recipit formam substantiam per suam propriam
 entitatem substantiam, et non per aliquid superadditum;
 ergo et capacitas illa est propria entitas propria
 per se. quia materia per propria capacitas recipit
 formam substantiam; ut a. p. m. Si materia recipit formam
 materiae substantiam non per propria entitatem sed
 accipit aliquid superadditum sequeret quod forma substantia
 non uniretur in unitate materiae, sed, neque etiam
 faceret unum ens per se cum illa, quod est absurdum.
 Ita sequitur. quia forma substantiae in isto casu adveniret
 entitati alterius generis, sed entitas autem diversa generis
 tantum non potest facere unum ens per se, sed per acci-
 dens, ut patet in homine albo, sequeret et quod in materia
 iam substantiae immediate aliquid accidens, et seculum
 B. Th. negat. ut alibi in dilectione.
 Confir. magis haec ratio. Si petra materia esset aliquid superad-
 ditum, et ab ea realiter distinctum, vel illud superadditum
 esset substantia, vel accidens. oportet ut sit. ergo. non potest dici
 quod est accidens, quia ut probatum est, actus illius est substantia; et latius
 in praesentibus in praesentibus. Neque et potest dici quod illud superad-
 ditum sit substantia, quia tunc materia non potest facere unum ens
 per se cum forma; dimittit vel habet substantiam recipit
 materia per se ipsam, vel per aliam petram; non per aliam petram,
 quia de tali petra item rediret per se, et sic in infinitum, et
 admitti negat. si sic est et recipit per se ipsam tantum
 substantiam, tunc redit arguitur, quia si materia iam potest per se

potest recipere talem substantiam, potest et aliter aliquo modo,
addito et recipere forma substantiam.

Hic ratio occurrit Contrarij oppositio nempe esse
potestatem radicalem et copositivam remota esse ontio,
tatem materiae, non vera potestatem, vel copositivam talem
quia haec est aliter dicitur quodammodo ad rem spiritum
qualitatis. Vnde haec suspensio non sufficit.
de contra sic auctor. quod est expresse contra textum 8.
met: loc: 25. ubi ait, ubi dicitur esse remota quod se sub
stantiam quod componit ex potestate quod est materia et ex actu
et forma. quod materia est forma potestatis substantiam potestatem
et formam et actu substantiam. nec valet si dicas textum loqui
de potestate remota, sed radicali, et tunc nempe quod sit sub
stantiam potestatem, non vero loqui de potestate remota quod est accidentalis,
Contra dicitur. Actus loquitur de illa potestate quod recipit
forma substantiam, et nulla mentionem facit de alio
potestati. quod si dicitur illa solutio. Nempe sic auctor ista
illam potestatem acci dentalem; in potestatem quod materia in
recipit forma substantiam mediante tali potestate acci
dentali, quod sequens quod receptio forma est accidentalis,
talis, atque haec est absurdum, quod dicitur ex quo sequitur.
sequens potestatem actu et potestatem sunt eodem modo, quod si pos
sit esse acci dentalis et ipsa receptio est accidentalis,
talis. in vero potestatem. receptio acci dentalis non est acci den
talis unio, vel in se unio unum acci dentalem. quod si
ibi est receptio acci dentalis, est vel unio acci den
talis, vel in se unio unum. quod materia et forma
unione accidentali ad componendum totum,
94
+

qa ex unione accidentali partium neq[ue] resultat nisi
 totum accidentale q[ui] t[ame]n patet esse falsu[m] in ma[te]ria et
 forma. Ar[istote]l[is] 2°. Id q[ui] facit unu[m] cum ma[te]ria q[ui] se
 non uniu[er]s[al]i ei mediante illo q[ui] facit unu[m] per accidens
 cum ea, sed forma substantialis facit unu[m] per se cum ma[te]ria,
 qualitas vero unu[m] q[ui] accidens, q[ui]o forma substantialis non
 uniu[er]s[al]i ma[te]ria mediante pot[est]ia accidentali distincta ab
 entitate ma[te]riae. m[etaph]is. p[ri]m[us] q[ui] ex h[is] q[ui] s[unt] m[etaph]is.
 et 2° de anima, dicit quod id q[ui] cum altero facit unu[m] q[ui] se
 non uniu[er]s[al]i ei mediante alio. p[ri]m[us] 2° m[etaph]is. qa si uniu[er]s[al]i me,
 dicitur accidente, scy n[on] est ens q[ui] accidens esse p[ri]m[us]
 ante per se q[ui] item falsu[m] e[st]. cum ens q[ui] accidens sup[er]se,
 nat[ur]a ens per se, ut h[oc] al[ia] sup[er]ponit h[oc] ens q[ui] se.

Conclusio secunda

Distinguo pot[est]ia in rati[one] calere et p[ro]ximam non h[ab]ere
 locum in ma[te]ria q[ui]a s[unt] q[ui]d explicatur ab au[tor]i
 tate rati[one] sententia.
 Hoc t[ame]n patet ex dictis. non n[on] admittimus aliu[m] ac
 cidentis in ma[te]ria q[ui]a, quo p[ro]x[im]e in se recipiat forma sub[stan]tialis
 sicut in cera ut mittimus aliquam pot[est]iam
 p[ro]ximam ad recipientem figuram. Pro h[is]q[ue] contra m[etaph]is
 Notandum pot[est]ias accidentales t[ame]n esse substantialis sup[er]ad,
 dicitur ad q[ui]d s[unt] ens aut[em] accidentales, ut pat[et] in pot[est]ia
 ambigua et infusa aliis q[ui] pot[est]is, qa s[unt] s[unt] creata q[ui] se
 ipsam non e[st] op[er]ativa, cum s[unt] s[unt] hoc modo op[er]at[ur]
 sc[ilicet] immediate q[ui] sua s[unt] s[unt] op[er]am. et vero ma[te]ria q[ui]
 cum sit s[unt] s[unt] q[ui] se ipsam immediate e[st] receptiva
 forme, unde non videtur pot[est]ia q[ui] sit accidens,
 Juy ad 11

inquadantur ad recipiendam formam. Habetur tamen in
ta arduum, et a fortiori locum in aliis ut patet.

Conclusio Tertia.

Potia propria materia per se habet identitatem realiter
cum entitate illius distinguuntur tamen ratione rationis,
ita ab illa.

Hanc Certe clara, potest. Entitas realis materia per se non recipi
cum fundamento in se. 1o sub conceptu entis realis.

2o sub conceptu entitatis talis si potest alio 1o distinguuntur
sunt ratione rationis ab illa. 3o patet, quia licet
distinguitur ratione rationis ab illa. 4o patet, quia licet
eiusdem rei cum fundamento in se.

Obiicitur 1o. Quia potia est alioquin potia. 2o potia
materia se aliquid materia. 3o potia materia presupponit materiam
jam hinc id est unius potia. 4o nec est de se extra illud, nec
eius entitas, cum presupponit seipsum et entitatem
materia per se. Causa. Potia dicitur seipsum ad actum,
sed materia non dicitur habere seipsum. 5o non est potia
seipsum. ma. patet, quia potia seipsum est ab actu, in potest.
nullo modo alio modo claudit seipsum respectu, vel rationem,
sed materia per se est absolute. 6o.

R. Ad arguendum quod potia potest esse alioquin distincta, potest
et ipsam potiam seipsum potest. 2o tamen esse alioquin hinc
extra seipsum illius, licet est potia materia per se aliquid materia,
tamen ita est eius, ut per seipsum potest seipsum. hec est suppositio,
quod est aut, uno ex his duobus modis. et distinguuntur per se
6o

go potio e aliq[ua]d ma[ter]ia h[uius] m[od]i e[ss]e g[er]minat[ur] illi[us], ut
 q[uo]d e[ss]et g[er]minat[ur], quod g[er]minat[ur]. h[uius] aliq[ua]d extra
 e[ss]e e[ss]iam, negalis g[er]minat[ur]. Et haec r[ati]o negalis et
 r[ati]o g[er]minat[ur], non n[on] recte infer[re] ut recte clar[um]
 patet in hoc ex[em]plo, dist[inct]io e[ss]e aliq[ua]d dist[inct]io, go dist[inct]io h[uius]
 r[ati]o negalis aliq[ua]d h[uius], totum subm[od]o g[er]minat[ur], sed
 negalis postea g[er]minat[ur]. go g[er]minat[ur] iam s[er]vati h[uius],
 go r[ati]o ita e[ss]e aliq[ua]d h[uius], ut cum e[ss]et in certa p[ar]te
 g[er]minat[ur]. Ad Conf. R. Dist[inct]io m. potio dicit e[ss]et re-
 spectu ad actum, transcendentali g[er]minat[ur] m. potatem
 respectu, nego m. tunc ad m. sed ma[ter]ia non dicit re-
 spectu potatem e[ss]et, g[er]minat[ur] m. transcendentali,
 nego m. ad h[uius] impugnat[ur] dices. ens absolutum
 bene posse includi in sua e[ss]e respectu trans-
 dentiali vel r[ati]o h[uius] dicit, ut patet in p[ar]te q[ua]d
 in p[ar]te entitas absoluta p[re]bens ut p[ar]te qualitatis
 includit, tunc respectu transcendentali ad actum; quare
 entitas absoluta non repugnat respectu transcendentali,
 cum relativa transcendentali, vel p[ar]te dicit, nihil
 fuit aliud q[uam] entitas absoluta quam r[ati]o et
 p[ar]te non plene nihil h[uius] aut e[ss]e cum p[ar]te h[uius] ordi[n]e
 ad aliud. Ad eandem Conf. R. 20. Potiam in recto
 dicere entitatem absolutam, in obliquo non re-
 spectum; et hec resp[icit] et in ma[ter]ia p[ar]te. /

Obiicit 20. P[ar]te potio adveniente actu desinit
 e[ss]e q[ua]si actum g[er]minat[ur]. go et potio ma[ter]ia adveniente
 forma substanti desinet e[ss]e, et actum g[er]minat[ur]. go si potio
 ma[ter]ia p[ar]te p[ar]te et entitas illi[us] p[ar]te q[ua]d p[ar]te
 ma[ter]ia

mae q̄a p̄tra p̄p̄iam sp̄am & entitatem in actu
necesse eriglibet formae substantiae desineret effectus
hinc nescit, q̄ nullus p̄tium p̄cedet. cum mae q̄a p̄tra
se fit in cōmunitate. et q̄o p̄tra mae q̄a non oīd de
sp̄ia illius, nec p̄p̄ia entitas.

R. Nōto cōs. quā sc̄. p̄tra desinat sp̄e aduini,
ante actu, sed remanet cum eo, nec sub sp̄e nīq̄ facta,
sed sub sp̄e acti; sp̄e p̄tra mae q̄a ad nēuente actu sc̄.
forma substantiae non desinat sp̄e, sed remanet cum illa in
sp̄e perfecto non sub sp̄e nīq̄ facta q̄ habebat an
sc̄a p̄tra carebat forma et vice bas p̄uata. sed q̄ ad
nēuente formae cepit p̄uata et mae p̄tra q̄ sc̄i q̄.

Iti cōs q̄o. Illa non sunt uōm realiter, quoniam
uno multiplicato aliter non multiplicatur, sed p̄tra
mae non multiplicatur, nec multiplicata est sp̄ia et
entitate. q̄o p̄tra mae non oīd eadem realiter cum
sp̄ia et entitate illius. M. potest. non alius s̄uo
gradū dōria nescit d̄ acūq̄ de eodem, idem n̄. q̄
sed multiplicatur, et non sp̄e mult. q̄ nīq̄t. cat. n̄.
p̄tra, multiplicatur acti, multiplicatur p̄tra, sed
sunt plures acti ad quos mae est in p̄tra, q̄o p̄tra
mae multiplicatur, nec multiplicata est sp̄ia et en,
tate n̄, cum entitas et sp̄ia mae s̄uo remanet
eadem.

R. q̄o Cōs. m. et distictio m. Multiplicatur p̄tra rea-
liter nōto n̄. fuerit p̄tra quōsdam n̄p̄cti n̄is, p̄tra
datis in p̄tra in ordine ad acti p̄tra ales, q̄ eadē n̄.

et

et hinc negatis contra. Eandem desin. ditionem ad
 libetis pbat. nam in maā e una potia realiter, p
 quam respicit cas formae, in illa a. potia tō formae
 dant respectu rās, q. sunt formae receptibile in maā,
 ad veniente a. una forma, respicit ille respectu rās
 specialis q. orat ad ipsam. et maā tunc adhuc reti-
 net respectu realem transpudentalem, q. in fine in
 o a. in dicitur et hae rās, maā non multiplicat quo
 ad ontolōm et spām realem, sed tū quo ad ali,
 quos respectu rās. eadem n. potia numeru pōt ope
 ad plures acty licet in eand. diversis spūibz rās.
 Verum hae factus non placet adeo, q. n. necessitas
 ponendi tō respectu rās? certe ponendi spectat
 quasi infiniti respectu in maā, cum quasi in nisi,
 vna pōt dant formae, quas pōt resp. p. Unde ali-
 ter p. pōt danda. Concto m. d. rōtō m. ad plām
 desin. gues ma. de actibz adagratōis gudes. de ni adā,
 quatis et parti abily vero neg. ali. m. Et eodem modo
 desin. gues m. licet n. maā respiciat plures formas aut
 acty, singulue tū formae hnt rām acty parti abiles
 et an adagratōis, nec debatis; acty a. parti abiles
 non multiplicat potiam, ut clare colligere licet
 ex potia nisi, q. non multiplicat, licet varios acty
 abial, variasq. celoris spēs respiciat, q. oēs illos for-
 mas tū parti abiter terminant potiam respiciam,
 et de hae latiq. supra ignorat.

Oli =

Obiectus 40. Inveniente nova forma substantia manet
in materia petra radicalis ad formam dependentem, non
vero petra p^{ra}. 40. petra remota et p^{ra} distinguntur
realiter inter se. et 40. cum petra remota sit realiter
eadem cum materia p^{ra}, sequitur ultra q^d petra p^{ra}
distinguitur ab materia realiter materia. 40. quoniam quodlibet q^d
realis separatur se in se realiter distinctione. 40. quoniam
et p^{ra}, q^d quae unum, ita se habet, ut unum realiter sit
idem cum uno ter die, alterum a. ab alio distinctione.
hinc distinguntur realiter inter se. sed sic se habet
petra p^{ra} et materia materia p^{ra}. 40. autem vero p^{ra}.
q^d materia modo sub forma h^{ab}et petra p^{ra}
ad illam. separata vero, p^{ra} sit. et sub forma ea,
dumtaxat, hinc h^{ab}et petra radicalis et remota,
tam. 40. autem vero.

R. Distinguitur autem quo ad rem partem. non ma-
net petra p^{ra}, hinc, p^{ra} dispersa, q^d eadem autem. non
manet petra p^{ra}, hinc, non manet id q^d p^{ra} p^{ra} re-
cipere formam dependentem. nec autem. nam id q^d p^{ra} p^{ra}
recipere formam dependentem se movet in materia modo
infra explicanda. sed non manet cum p^{ra} dispersa
quare si autem q^d hinc sentit, nota petra p^{ra}
intelligant istas dispersiones se inveniunt materiam ad re-
cipiendam formam remota, hinc clare e q^d petra p^{ra}
distinguitur realiter ab materia et materia materia, sed
hinc se movet in p^{ra} de petra nec, nec vero
petra.

potius dicitur intelligi, sed intelligitur id quod recipit
 in se actu. et hoc dicitur esse in se substantiam suam.
 cuius rei clarum caput potest esse in potestate curandi. quod
 n. g. ab eis vinctis vel compeditis quibusdam iact,
 aut modo quidam pedum laterat, et hoc potest
 radicalium dicitur tunc ad curandum. quod vero
 fibrum vincta, non vobis, recedit, tunc et hoc
 potestiam prae, non in hoc sensu, quod de novo tunc
 accipiat ab eorum potestiam, mediante qua prae
 obicit actum curandi, hunc et habet namque in
 vinctis et modo affectis, dicitur vincta. Prout
 non dicitur potestiam natus, sed et hoc potestiam prae
 quod potestiam antea potestiam, modo quod dicitur ad
 etiam dicitur actu curandi. Et sic et res se habet in
 materia. Quod n. dicitur forma nova substantiae
 hunc et manere potestiam radicalis, et non prae ad
 formam dicitur. hoc, non prae dicitur
 non n. dicitur potestiam ab eorum ex materia quod ad vincta non
 formae, nec, dicitur super ad dicitur non potestiam
 accidentalem, qua mediante prae recipiat formam
 substantiam.

Dub:

Dubium Septimum.

Utrum Materia prima habeat potentiam naturalem, et appetitum ad formas omnes; etiam ad illas, quas semel amisit. Et quomodo appetitus distinguatur à materia et potentia eius?

Synopsis brevis
totius huius dubij.

- Quatuor sunt in huius dubio discussiones.
1. An materia habeat potentiam naturalem ad formas secundum habitus et deperditas. u.g. utrum materia quae modo est substantia, materia huius, anima scilicet rationalis, quae huius mensura et forma huius deperdit, ipsa habeat potentiam naturalem ad recipiendam animam naturalem et eandem numero, quod et de appetitu spirituali, hoc quae sit.
 2. An in materia sit deus alius appetitus ad recipiendas formas spirituales.
 3. In quibus sit iste appetitus.
 4. Quomodo appetitus distinguatur à materia et potentia illius.

Ante

Ante hanc omni refertur Notum 20, triplicem esse po-
tiam, naturam scilicet: supranaturam, et obedientialem.

Potia natis est illa quae a natura est inclinata ad recipiendum
vel elicentem actum naturam, ut u.g. potia nisi uia est
potia natis.

Potia supranatis est illa quae data est a Deo ut auctore sup-
natis, ad recipiendum vel elicentem actum supranaturam, et
de tali potia Thomae Scoti scilicet loquimur.

Potia uero obedientialis est quae nihil est aliud quam
potiam non repugnantem ad recipiendam formam elis-
tam, sine natura sine supranatura, ut u.g. in ligno
est esse potia obedientialis ad recipiendam figuram
formae aut Mercurij; et in hinc est esse potia obedi-
entialis ad recipiendam gratiam, non quod habeat aliquid
natis in se, mediante quo illam recipiat, ut alibi ui-
detur; sed quia ipsa non repugnat.

Notum 20. Appetitus esse multiplicem. 20. Similiter in
appetitu natura; et in appetitu elicito. Appetitus
natis est quae nihil est aliud quam inclinatio seu propen-
sio ad auctorem naturae inclinata, quae unaquodque abgru-
la ligni cognoscit inclinatio ad suum bonum. qualis est propen-
sio grauis in centrum terrae, et cum petram in sua sta-
tione. Appetitus uero elicitus, et proprie appetitus est, et actus in, 20. Appetitus elicitus.
clinans, quo res fertur in bonum cognitum sub ratione boni.
Prout appetitus est duplex. Alius est desiderij. Alius
concupiscentiae sine frustratione. Et ex hinc dicitur nihil
magis sciendum. appetitus ut si non respiciat rem
absentem

Notandum 20. 1
Potia triplex.

1. Potentia Na-
turalis quae?

2. Potia Super-
naturalis quae?

3. Potia Obdien-
tialis quae?

Notandum 20.
Appetitus est
multiplex.
Appetitus Natis.

20. Appetitus Elicitus.

Appetitus Desiderio
deni qui?

Appetitus Com-
placitiae q?

Maā qā triphite-
ter ad formas
comparatur.

qā Comparā qnas?

qā Comparā qnas?

algentem, vel pfectum ut sic, sed abstrahere ab utraq
conditōe, et solum vivere pperione in bonū, q bonū si
fruit abiens, tunc pperio in tale bonū necesse est
petitū deni deniq, qā appetitū ē in pfectū, utpote ad huc
ad huc pperione bonū; si vero bonū illud fruit
pferens, tunc in bonū in tale bonū de appetitū com,
placitiae vel fruis.

Notatur. Maā qā pper triphite-ter ad formas
comparari. 1o pter, on dicitur ad illas qnas de facto
hnt et possidet. 2o in dicitur ad illas qnas nunquam
hnt. 3o ad illas qnas aliqto habuit sed amisit.
Et pter triphite-ter istam q consideratur q dicit qā pper
dubij. sc: an ad res formas, et illas qnas habuit et
amisit, respiciat in maā qā pper nātū.

Quo ad qā consideratur, certū ē, q maā ad illas
formas, qnas de facto possidet habeat pper nātū,
quā pter. Maā qā de facto hnt tales formas et non
pper nātū, qā pter illas hnt pper nātū, et qā hnt pper
nātū ad illas, qā pper. ad actū ad pper nātū
tenacā qper; ut, actū videt, qā bone pter videt, omne
certū, et factū pper dicit qcedenti.

Quo ad qā consideratur sc: si maā accipiat in
dicitur ad formas substates qnas nunquam habuit (et
leximus de formis nullū nātū) et certū qā pter,
maā qā hnt pper nātū ad illas. pter. Maā
dicit hnt pper nātū om formam qly caret, qā hnt
pper nātū et qā dicitur nātū ad illas. om pper.
pter qper. qā pper dicit carentia formas in pter
qto

apto nato potate hinc talen formā. 20.
Vorum que ad 3am consideratē mater e distas.
om si: māo ja habuit potiam naturā ad illas formas
quas simul habuit et amisit. p[ro]p[ter] huius resolūto sil,

2a Comptō quā?

Conclusio Prima.

Materia ja habet potiam naturā etiam ad il-
las formas quas aliquo habuit et amisit. 1.
Hoc Certe e q[uo]d aliqui negantes mater h[ab]ere
potiam naturā ad eandem numero formā, quā se-
mel habuit et amisit. Ut Certe 10. Māo ja ex act[us]
sive talis formā nihil de se et ex sua essentia et
essentia nāa, sed antequā deperderet talen formā,
vel antequā et illā recipit, habebat ex se potiam
naturā ad illā. 20 et postquā amisit habebat
talen potiam naturā. M. q[uo]d talis ja alius in cor-
ruptione r[ati]o naturā māo ja amitteret suā
essentia nāa, q[uo]d non e si cerdō, cum māo ff
maneat eadem in sua essentia, et nāa. m. et g[ra]t[us].
antiquā recipit illam formā māo ex sua nāa,
erat indifferens et in potia subiectiva ad illā. 20
m. vera.

Utr Certe 20. Māo ja pot[est] amitti cum talis formā,
naturā h[ab]ere privatiōem illi. 20 habebat et potiam naturā
ad illam q[uo]d pot[est] g[ra]t[us], q[uo]d d[icitur] privatiōem supponit p[ro]
K[on]tra in 10o unig e privatiōe, 20 talis s[unt] potia qualis
privatiō; sed privatiō e n[on] talis, 20 et potia n[on] s[unt] o[mn]i[um].

Concl:

*

Conclusio Secunda.

Māa ja habet appetitū naturā suā ad formā.

Hanc sententia eorū inter philosophos. Aristoteles hinc loquitur: 81. ubi dicitur
māam appetere formā sicut turpe pulchrum. eandem
sententiam docet S. Th. 1. 2. q. 89. a. 2. in corpore videlicet
videlicet. Per Ciceronem videlicet 70. Ovis res habet naturam in se, ut
si in bono sibi quiescat et quiescat in eo et ex se non
habet, et illud hinc māa ex se habet, si forma pulchra est.
māa per se magis quiescat in bono, magis quasi in bono
cum det illi certam speciem et essentiam. et māa habet
libit appetitū naturā suā ad formā pulchram.
M. ex se patet. in. et quodlibet, quia forma multa bona
habet māa. Et Ciceronem sententia. Omne in se perfectum naturā
appetit suam perfectionem et quae in se perfectior, eo fortius
appetit suā perfectionem. Sed māa per se non videtur magis
fieri, quod fortius appetit suā perfectionem, quia forma pulchra.

Quaestiones
breves.

Ja Circa hunc sententiam quaeritur 70. Quod est illud appetitū
pulchri māa per se, desiderij, cum complacentia vel fructu?
R. Appetitū māa in se ultra hanc ab utroque, per se hinc
videtur, si dicitur se modo desiderij. si non respiciatur for-
mam in se, tunc respicit illud hinc appetitū compla-
centiam vel fructu. si vero careat tali forma
tunc respicit illud hinc appetitū desiderij non obiectum, vel
patet, quia appetitū obiectum seipsum cognoscit. māa vero
et non carens in seipsum, magis tunc est, et per se in
patet.

quod est ceterum. §. Quomodo 20. An iste appetitus 2a
extendat se ad formas amixtas. P. Affirmative.

Idem n. dicimus de appetitu q. de potentia naturali.

Et pro hoc breviter 20. forma amixta habet rationem
boni quoniam est et proportionati respectu mater-
ria. ergo materia appetet illam appetitu
naturalis. consequenter patet ex dictis supra;

pro ans. forma amixta ex propria ratione habet efficere ma-
teriam, eamque in certa spe constituit. ergo forma amix-
ta habet rationem boni quoniam est et proportionati resp. mat.

Pro 20. Materia pro privata tali forma. ergo resp. illi
habet appetitum naturalem. usque pro. quia repugnat dari
vera privationem sine appetitu.

Quomodo 20. An materia aequaliter appetat eos for-
mas, et dum est sub forma nobiliori, appetat minus
nobilem, et e contra. P. ad 2m. Materia iam aequaliter
appetere eos formas ab eis debet mirare ista, ut
quod est ex parte sua non magis determinat ad
specificationem quam recipere; sed solum determinat,
nam ab agente extrinseco. pro hoc. appetitus sicut potentia
et finis est in illa, sed potentia materia aequaliter respicit eos
formas. ergo aequaliter et illas appetit, vel aequaliter
et sine appetitu respicit. m. digna potentia. pro
m. materia potest eos aequaliter recipere. ergo materia iam potest
aequaliter respicit eos formas. Dicitur e, quod est ex
parte sua, quia materia per agentem extrinsecum determinatur, ut
magis respiciat hanc formam, quam illa, ut n. g. ignis
ex ligno generat ignis, tamen dispositivas procedentes

forma

unda.
sine mate
his loc. 81. ubi
pulsu. con
ni cap. ubi d
del. natura. in
conter. quae
forma pulsati
li. ubi non lo
ni. quae man
forma. sicut
a nulla. con
ni. quae man
a. quae man
sine. quae man

formam ignis, ita determinat materiam ligni ut ma-
 gis appetat et recipiat formam ignis quam formam leonis
 aut eq. haec autem ex parte agentis, in his duobus
 huiusmodi differens. Sed contra haec arguitur; volun-
 tas quae appetit rationis, sine elicitu, magis inclinatur
 in magis, quam in minus bonum. Sed idem erit de cog-
 nitione naturae motus per se, quae magis appetat formas
 perfectiores, quam imperfectiores, quae appetitio naturae est ab
 auctore naturae et perfectioris cognoscit magis vel minus
 bonum. Ad tertium autem, et nunc quoniam dicitur; haec
 voluntas quae appetit rationis inclinatur in bonum prae cog-
 nitione et intellectu, et perfectioris naturae alteri, et determinat,
 vel voluntatem quae ad specificationem suam actum,
 et ideo ex modo traditis voluntas in bonum quo magis,
 est ab intellectu, et cum intellectu inclinatur in bonum magis,
 quam intellectus, hinc est quod voluntas, magis tendit in
 magis bonum quam in minus bonum. appetitio vero naturae
 motus per se cum non sequatur aliquam cognitionem, nec ul-
 lam habeat discretionem maioris vel minoris perfecti-
 onis formam, hinc est quod aequaliter oes appetat,
 et sicut ab agente naturali determinatur ad recipien-
 dam partem hanc, quam illa forma.

Ad 2m quaesiti. Ad. Naturam prae se habentem est
 nobiliori forma, haec appetitio naturae ad minus
 nobilium, et dicitur, hinc minus nobilium, habere
 appetitum ad nobiliorum. pro haec, quod dicitur hinc
 nobiliorum

nobilitatem formam hinc potest accipere minus re-
 lilem, sed appetitum aut inclinationem sicut potestatem. ego
 appetit minus nobilitatem, dum hinc nobilitatem.
 Et idem appetitum potest esse hinc minus nobilitatem,
 quod hinc appetitum nobilitatem. Proinde etc.

Quia si non appeteret naturam aliam formam, non
 potest naturam amittere nobilitatem, sed potest componi
 potest non corrumpit naturam, quod non si amittit in
 potestatem. Superdat potestatem. idem n. in corruptione
 his, quod natura sua potest amittere naturam
 formam, et aliam recipe. Hoc tamen non potest nisi
 solutes, quod nati, quod natura, dum hinc nobilitatem
 formam, appetit minus nobilitatem si nati cum
 illa habent amicitiam, sed appetit illam forme signi-
 ficantem.

Quia res potest potest esse in parte et materia quod
 naturam appetit formam, nec forma potest in
 ligetur? an forma in eis, ut et forma in partibus
 singulari. R. Natura jam non tamen hinc appetit
 in naturam ad formam in eis sub forma nec amicitiam
 soluta, sed et ad quasdam formas in partibus
 singulari; et sic nec formam in parte, intelligit etiam
 forma soluta in eis, quod in partibus singulari.

Et hoc potest. Natura non tamen potest hinc potestatem
 ad formam in eis, sed et in partibus singulari, cum
 experientia

extra quiddam gstel, matam sedem formam
pope recipere, sed appetitibus suis partem naturam.
et appetitum matam habet ad formas in partem completas, si
pope del illas, den deni si eandem illis. /

Pro idem 20. Quilibet forma in particulari
e lonu quoniam d' particulari matam, quia quilibet
pope illam gstel in certa spe. sed quilibet res
natura appetit lonu sibi p' particulari. et matam
habet appetitum naturam ad formas in partem,
tari. Circa hoc tenetur, naturam sicut non eodem
modo appetit forma in eam, et in particulari.
forma in eam respicit adaguate et primario
hujus est sicut adaguate sicut appetitibus,
formas vero particularis in adaguate quia nulla
forma particularis ut sicut e adaguate sicut
appetit matam, sed sicut in adaguate, quia e
se aliis gstel sicut sicut eam et adaguate, et
gstel matam sicut secundario respicit formas
in particulari, sicut partem gstel respicit sicut
eodem sicut, secundario vero sicut partem,
habetur gstel sicut illis et appetitibus matam
primario respicit forma in eam sicut sicut omni,
sicut sicut sicut adaguate obliqua,
formas vero in particulari secundario,
non sicut, sicut sicut sicut sicut, huc e,

nam

una post aliam

Conclusio Tertia.

Appetitio maas non distinguitur realiter
ab illa neg: a potentia illius; sed tua ratio
cinata.

Sensu Ceteri e, appetitio maas ja non esse qd
accidens ipsi sup ad dita realiter ut supra
et sic potentia distinetur, sed esse ipsa substantia
et substantia qd ut apper fat et in di natura ad
suum bonu. et idem de quocumq; appetitu
nati. Unde natus appetitus lapidis quo
appetit centrum, nate qd distinetur realiter
ab substantia alia, sed esse ipse lapis in di,
natus ad suu centrum.

Sed Pto Centesimox Di. te. i. p. q. 80. a. z. d. j. ubi id ipsum
non obfcurè indicare videtur.

Pto 20. talis e appetitus quidem bonu in q
ordinat, sed bonu in q ordinat appetitus maas ja
e substantia si: forma substantie. ja et appetitus est
substantia, et ja non est alia, accidens sup ad dita,
si dicas esse substantiam sup ad dita, certe multiplicata,
lis substantia sine necessitate e q fieri non pot,
si neco dicas q accidens alia sup ad dita bene
pote appetit substantiam. Contrarie;

quia

quod hinc dicitur quod hinc noster quod videtur
appetitum et rem quod appetit formari etc.
Dicitur quod hinc appetitum a materia et potentia illius
vultu rationata, quod videtur si quod quod ipse fuit
vultu obsequii entitatis rebus substituitur in eam,
quod videtur si necesse est quod videtur vultu recepta vultu
formae, si necesse est quod videtur. Si necesse est quod videtur quod
videtur in eandem formam quod videtur et recipere
et in diuersa et quod videtur. Si necesse est quod videtur
et quod videtur in eandem in illis et in
quod videtur nec potentiam quod videtur, vultu
et diuersa iuxta quod videtur.

Contra. Certe iam dicitur quod. Man quod hinc
hinc potentiam naturam ad illam formam quod videtur
natura potest introducere, sed eandem numero formam
vultu semel necesse est agens natura introducere, quod videtur
non habet potentiam naturam ad illam. quod videtur
in e certa. quod videtur alias agens natura fuit suas vires
natura potest mortuus suscitare, quod videtur extra fidem. Deinde
agens natura non potest producere eas numero diuersas species,
sanctus ad eandem numero formam, quod videtur et eam,
deinde formam numero introducere in materiam. M. p. h.
potentia natura hinc respicit actum naturam, vultu receptionem
natura, quod hinc respicit illam formam, quod videtur agens natura
potest

et agens natus, sed petit primum figurate. Unde si aut
 appetitus aut figurate natus, ita et appetitus carnis
 ad carnem est natus. Et per huiusmodi naturam. Nihil
 quod unio materiae cum eadem numero forma non
 sit figurate naturae et figurate, est in se
 natus figurate quo ad materiam; et ideo materia non habet
 naturam et naturam naturam tam ad eandem numero
 forma, quia ad univocam, si naturae quidem
 in ordine tam ad materiam illam respectu in forma et unio
 ne materiae tam habet naturam obiectivalem. Et iste
 figurate natus, quod si materia non habeat appete-
 ritum et naturam naturam ad eandem numero
 forma, tunc naturam quidem naturam, non a se
 materiam et primum extrinsecum.

Obicitur 20. Materia non appetit
 omnes formas. quod nulla appetit. et quod nullam habeat,
 sed appetit in forma. quod non potest, quia si materia non
 appetit formas, certe appeteret omnes, cum omnes habeant
 naturam boni quod appetit. illius. aut a se. si materia
 appetit omnes formas, sequeretur quod appetitus ille
 nunquam fatiatur; aliter hoc non debet dici, alias quod
 appetitus ille esset frustratus. sequela patet. nam for-
 mas sunt quasi infinitae. tunc quod, et sic caret ore
 nutritio, quod nec illis dicitur fatiari aut informari.

Sequitur

Secundum 20 quod materia appetit corruptionem
 solius, quia appetit novam formam, quam sine corrup-
 tione compendi recipere nequit. Sed huius diei nequit;
 tunc quia pars magis inclinatur in bonum solius, quam
 in bonum oppositum; tunc et quia alias appeteret malum,
 quod contra naturam appetitus.

¶ **De** Negotio. ad plenum diem, distinctus sequitur:
 scilicet quod nunquam fatiatur, complete et absolute, quia
 de se sequitur; quod nunquam fatiatur in complete et
 quasi partialiter, negotio sequitur. Et tunc regula,
 hoc in ad eum plenum diem, quod plenum materiam
 huius non esse sine straxerit, quia si: nunquam com-
 plete fatiatur; nam non est satis appetitus, quod petat
 et aliqua forma in particulari complete fatiatur
 vel ut alii loquuntur quod est huius in fatiatur
 esse; sed et quod fatiatur in complete fatiatur, sine
 est huius in fatiatur; relicta petra ad aliam formam.
 et ad hanc appetitum petis quod ducit infinitas
 formam, quia obicit.

¶ **De** 20. Negotio sequitur, ad plenum diem, transiit
 quod hoc non sunt infinita sunt quod sine se realiter,
 remanere, ad hunc in fatiatur appetitus materia; non quod hanc
 vel illa forma in particulari, sed quod forma in eis,
 quia forma in particulari huius huius huius
 in ad eum quod non explet sua petram, ut patet
 in infima

in materia prima, q non explet prima vel alteram
 edere in particulari, sed q eadem, hinc sunt du
 adugetur. Ad sequentia tam dicit, materiam
 iam non q se, sed q accidens appetere corruptione
 compositi et forma quae possidet, qd cum forma
 psons sit amissibilis, et igitur materia sit pars multo,
 in compositione factum in potentia, ratio appetit
 illas formas p quas subis composita constituntur,
 His adde, quod quavis materia sit pars compo
 sibi, tu non appetit corruptione illius q se, sed tu
 p accidens, qd corruptio et generatio yfirma et
 bonae p am bonis uniuersi, in quod materia natter
 nich nati. Vnde non sequi, q materia appetat materiam, qd
 appetit aliam formam et destructione compositi,
 in ordine ad bonum bonis uniuersi.

Quibus 30. Appetitus natus sequitur for
 ma naturae, sed materia ex se nulla habet formam. qd
 et nulla habet appetitum naturam. M. e. L. Th. 1. p.
 q. 87. a. q. Vbi dicit expresse; appetitum naturam quae
 dicitur a forma nati sicut appetitus elicitus a forma
 apprehensa.

31. Appetitus naturam esse duplicem, alium q sequi
 ens naturam completam, qualem appetitus et lapidis in sua
 centum. alium vero q sequi ens naturam incomple
 tum, qualem appetitus et materiae sit. qd 30. d. Th.
 ad appetitum naturam sequi formam naturam, sequi de ap
 petitu

petita & scilicet eius completum, non a. de altiora;
Et tunc & causa allata hec ipse efficaciter quoniam.

Principes 40 Sed quod hinc appetitum naturam
hinc et aliter conata ad perfectionem assequenda, sed
maior in nulla est tunc conata, quia et nullum habes
vel appetitum ad formam. m. patet. idem n. sub apu
petitum a materia, ut videtur ante illos resignatus sine
perfectione; sed in a. grevibus neque perficere sine
conata. m. patet, nam materia in a. propria potest
& quod nullum conata ad habitum potest.

Pr. Certe m. d. de habitu in materia nullum hinc cona
tum, actum quod m. proprium nego m. nam
materia in cum sit in se causa motus sufficit
& habeat materiam propriam conata.

Omnibus 50 Contra id quod dixi supra:
materia dum hinc nobilitate forma, appetitum minus
nobilitate. Nam ex hoc sequitur materiam in a. quod
prima materia appetitum, sed hinc a. propria naturam ex
petitum sequitur pro. quia propriam perfectionem forma,
quod hinc a. n. g. causa dicitur, et loco illius accipere
in perfectionem in materia. quod sequitur non.
Item hinc forma minus nobilitate respectu nobilitate, non
hinc naturam boni, sed mali. quia materia dum hinc nobilitate,
non forma non appetitum minus nobilitate. unum
pro. nobilitate non hinc a. hinc minus bonum pro
hinc

habet maius bonum, quia minus bonum resp: maio-
ris habet rationem mali.

Ad 2° Dicitur sequi, appetit quod minus malum est se, nego
sequendum. per hoc dicitur quod sequenda. ut si: inde
pervenit quod minus bonum illius est: quod servatis in esse,
quod est secundum formam perfectiorem in amissibili
hinc non potest, tamen, ut et tunc tunc univocis,
ad quod magis hinc prorsus illius ordinem, pveniat.
Ad 2° sequendum nego. Ad primum dicitur privari
forma perfectiorem non esse magis magis quod se loquitur,
quod magis quod se loquitur quod in privari boni debili-
tatis rei, magis a. non debet quod habeat esse sub
determinata forma perfectiorem cum sit in forma,
in receptiva. Ad 2° dicitur. Quod forma minus
notabilis non habet rationem malum simpliciter, resp: per-
fectior forma. Ad primum dicitur magna esse di-
spansio inter voluntatem, et magis; non
conducitur sicut cogitatio; magis a. aliter, nulla cog-
itatio tendit in forma. Demum dicitur. Quod forma
minus notabilis speculativa quasi habet rationem
mali, resp: notabilis forma; non a. practice
attendendo si: quibus mutatis rebus.

Dub:

89

Dubium Octauum.
Utrum Materia prima sit
Ingenerabilis et Incorrup=
tibilis. Et utrum sit pri=
mū prīncipm corruptionis;
et quomodo sit cognoscibilis?

Pro resolutione primi q̄siti. Notā uariis modis
posse q̄ dici in corruptibile. 1° ut nullo modo de=
pendeat ab aliquo extrinsecō, quo modo solus
deus independens à quocūq; extrinsecō.
2° ut q̄ sit in corruptibile q̄d, ita tū q̄ dependeat ab
aliquo extrinsecō, q̄ tū sit solus deus, quia ratiō
Angelī et uera ratio sūt in corruptibiles, q̄a in
suo esse dependent à solo deo. 3° modo pot̄ dici
aliquid in corruptibile si q̄pter naturā corruptiō impedi=
ret corruptio aliorū, ut si hō uir q̄ ex sua naturā
corruptibilis, q̄ seruaret à deo impediendo eā
corruptionis illius. 4° modo pot̄ dici in corrup: aliquid,
cum dependentia tū, non solum à deo, sed et ab aliis

-89-

naturae eius, quae naturae in pediri nequeunt.
Id est quod in se non potest an materia sit in corruptibilis,
libis, non voluimus in corruptibilitatem se modo
negi. 20. nam se modo sed se in corruptibilis
lis. et se in se in auctis; negi et in intelligimus in
corruptibilitate se modo; sed 20. hoc supposito

Conclusio Prima

Materia est in generalis et in corruptibilis.
Petrus Conto 20 ex libro 2. metaphysicae cap. 7. et 8. ubi sic ait.
Incorruptibilem et in genitum necesse est ipsa esse,
si non fiat subiecti aliquid oportet primum, ex quo in eis
stante fiat. haec autem ipsa materia quae erit ante,
quam fiat. Eandem locum plures et de illis et contra
omnes philosophi.

Petrus Conto rae, 20. sic: quod materia est in generalis.
Id quod generalis supponit subiectum aliquid ex quo fiat,
sed materia non supponit aliquid subiectum. ergo materia non
necesse generalis. M. patet ex de se generis. quod haec
sicut subiectum a non spe, ad spe. ergo ad quod generis
ponit subiectum. m. et probat. nam materia non est in subiectum cuius
cuius, cuius subiectum, ergo ipsa non supponit
nec aliquid subiectum.

Confirmatio. Id quod generalis fit per generatum;
sed

sed materia non fit q' generatorem. q' ipse e' in gene,
 rationalis. M. patet q' in materia q' supponit ad generatorem
 huius s'm illig. q' non fit q' illa. aut q' d' ex d'p'te
 generatis. q' q' non p'tr. ideo s'ntata completa, vel
 composita s'ntata non fit q' alteratorem, q' p' sup,
 ponit ad illa huius sig s'm. q' si materia supponit ad
 generatorem huius sig s'm, non potest fieri q' illa,
 et q' d' nec generari. de in corruptibilitate p'tr
 si milites Canto suppo nendo q' sicut generatio e'
 transitu s'ti a non esse ad esse, ita corruptio e' trans
 s'tu s'ti ab esse ad non esse; ex quo deducet q' d'ata
 de in corruptibilitate materia. Sed quid corruptio
 supponit materiam s'ntata, in quo exoritur cor,
 ruptio et debet desinere esse, sed materia non q'
 supponit aliud s'tu nec desinit esse, sed manet
 sub utroq' termino vel suppo dictu e'; q' materia
 e' in corruptibilis.

Conclusio Secunda.

Licet materia non s'ntata forma, et forma
 non s'ntans materiam, sint in suo genere
 p'vium radicale corruptionis; t'nt si
 bene inter se congruant, materia vid' in
 principium corruptionis.

Pa

Ja pars Coates pte. Et in primis de materia certa
pote orare fabricata forma, si n. appetit aliam formam,
et qlyter molit destructionem qlyteris formae et hly
compositi. De forma pte idem, qto non subiat ma,
am, ex eo n. q forma non appetit in forma materiae factae
vni quid materiae appetat aliam formam. Sed ex huc
appetit vni corruptio. qo forma non subiat ma,
am vni pte radicale corruptionis.

Ja pars pte. Dispositio qlyteris vni corruptioni,
nem licet subiat vni in toto compositi vni compo,
situm non hly subiat illud a sola forma sed
a materia hly a pte pte pte. qo materia vni
pte pte corruptionis. ante a certa. nome compo=
situm non hly vni subiat vni in sola forma,
sed a materia qlyter in linea pte pte vni obtinet.

Pte eadem pars vni. Ad corruptionem resp vni
pnae, sed pnae tenet se ex parte materiae ut
dicta supra. qo pte pte corruptionis vni
materiae. qlyter ex parte corruptionis, quod nihil
et aliud qlyter trans pte pte ab ope, ad non ope.

Conclusio Tertia

Materia pte suam operam considerata
nempt a nobis cognosca abry, ordine ad
formam substantem. f. Hoc

Scilicet hinc enumerari a quibusdam proprietates quodam
 materiae quae eius essentiam proprie explicata esse intelliguntur,
 non quod sunt aliqua accidentia verba illi supradicta
 sed quod sunt quodammodo rationes, quas nos intelligimus
 quoniam extra eius essentiam, et quod non sunt accidentia
 verba supradicta quod ex eo quod unum materiam multam
 habent essentiam nonnullas partes, tamen ipsi non
 quod unum a natura virtutis potius quod accidentales me,
 dicuntur quod obiecta tales partes. In Proprietate materiae
 a) in generalitate et in corruptibilitate. in. quod
 materia multa habeat ex se activitatem. In quod
 semper sit in actu alicuius formae. quod quod non sit cog,
 necessitate nisi per formam.

Proprietates
 Materiae in. a.
 in Proprietate
 2a
 3a
 4a.

an appetitus sit
 quod proprietas, in. a.

Aliquod et numerantur inter proprietates appetituum,
 sed appetitus ad essentiam potius spectat videlicet si
 accipiamus quod illa natura inclinat. si a. accipiamus quod
 appetitum actualem complacentiae quod fessit ex unione
 actuali unius formae, potest dici quod sit quod proprietas materiae.

Obiecta in. a. Si materia est in generalitate et in corpore
 quod nihil horum ipsa componit, et forma substantiae
 sed haec substantia unum materiam sit esse in. a. quod
 potest sequi. corruptibilitas et quodammodo in. a. quod
 sed haec caret materia. quod.

R. Negativa sequitur; quod substantia alicuius rei non sunt
 propriae

quod ex durate illis, vel ex modo & fuerit, sed ex propria
nata et opna, quare cum man in pfecta matu licet
in durat et non corrumpat, non sequi qd sit nobili,
ex toto composito.

Obiicies 20. Ex dictis sequi qd totu et compositu
sit incorruptibile. hec non e dicendu. qd. pte sequit:
ides man e in corrupti bilis, qd e unitas materis,
qd e totu compositu e matu qd, licet altera pars
illis sit simpliciter. qd et videt in corrupti bile.

R. hoc arguere potest quare compositu a man licet
mate, et non in corruptibile, cum in corruptibilibus sit
et anima man.

R. Erim, qd spe nigen: et in corp: fitabilis tunc;
spe vero mali, hnt man aliquu mali, qd qd matu
generat ex quo cumq; defectu; bonu vero ex integro
eio, ideo sola matitas sufficit qd compositu licet
matu, non vero in corrupti bilis man qdalis dret
ipm totu compositu licet incorruptibile.

Vnde ad arguere R. qd in in corrupti bilibus no
corruptat matu qd, qd e unitas materis, sed ex
alio capite qd hunc non habet, ipm compositu potest
e dici incorruptibile. p.

Obiicies 30. Generatio fit ex corruptio e in
man hunc in pte. qd man qrit genera bilis et cor,
ruptibilis; aut qd. qd. pte. Dis autu et eo acci,
deus de non natu pte in pte, qd generatio dicitur
nabit man generalis hunc pte pte.

Confirmatur argumentum; non a. eo modo
Inscipit, sicut

fiunt suscipit corpus albedinem, sed corpus suscipi.
ens albedinem vere se de albi. go maā suscipi,
ens forma & generationem vere si est generari.

R. jo transpat ans. nego ysgnam. Ad ptaem
negatis q ens actus vel forma accidentalis, tribuat
sto omni denominationem, quā pnt q stare. nam ut certus
dicunt pntis, dea ca in maā hupm in sto, et tu
non denominat illā in neutrum aut animata,
sed hū corpus. ita et generatio licet sit in maā,
non tu ideo potest dici generalis.

R. Quā sit duo pta accidentia vel actuum;
nam alij actus sunt, q dicunt ordinē ad stū
et ad terminū. Alia vero accidentia sunt, q tu
dicunt ordinē ad stū. actus jo vel accidentia
pntis pntis, nec tribuat stū omni denominationem
quā pnt q stare, si ut pntis accidentia et actus
secundū ordinē. Et cum generatio sit actus pntis
ordinis, dicitur se ordinē ad stū et ad terminū,
nec licet q edamq generationem spe in maā hupm
in sto, tu non denominabit illā generatā vel
mutatā. qā denominatio generati non pntis a
generati, vel comparat cum sto, nec hū hūc deno-
minationem, ut tribuat illā sto, qā stū q q pntis
ad q generationem non dicit generari, sed hūc vel hūc
illam terminare q e totū corpus pntis. Et hūc patet

ad angustias; ideo n. corpus de albori, qd albedo
 e acut deus est qd dicitur, sicuti dicitur ad istud.
 Et huius doctrinae clarum exemplum e in actu in dicitur,
 qd licet sit acut deus in hanc potestatem nisi sine, non
 tu tribuit illi eam denominationem qm qd p'stante,
 non non denominationat illa nisi, qd haec dicitur,
 non nōa quoniam ei in ordine ad terminū. Alii
 respiciunt qd huius arysto, dicitur generaliter dicitur,
 ruptibile, ni id qd tale subiectum, et ni aliud, q
 e generaliter, terminativum. dicitur qd licet man
 non sit generaliter terminativum, e tu subiectum.
 Sed hie videtur loqui e uolens nuppiq.

Obiicitur qd. Si materia est corruptibilis
 nis, ipsa potest esse corruptibilis, sed hoc reu
 dicendum qd n. potest esse sup. pp qm unum qd
 tale, et illud magis tale. qd si qd materia cor
 ruptibile e corruptibile, ipsa uult magis corrup
 tibilis.

R. Ex logica, dicitur anima tunc e per se
 qd potest quoniam eade e effectus, qd haec e una
 conditio potest e ad accipere in huius animalis,
 ut ibi dicitur magis, unde ni hie uoluit, hie e huius
 unum, qd unum e magis obiectum. qd illud potest
 dicitur, non e eade eade e effectus. ideo dicitur
 hie illa qm qd nulla, compositum e cor.

19 11

per materiam. et non est magis corruptibile: quia illud potest
corruptibile, non est eadem causa et effectus, et hoc
aliis verbis exprimitur Aristoteli, dicens hoc autem
hinc non est, et sic totum exprimitur potest reflecti in
per totam causam, n. g. quod dicitur luna et lucida
per solem, quia sol est lucidus, bene scilicet, quia sol
est magis lucidus. cum vero hoc negat fieri ipsa
reflectio corruptibilitatis supra materiam, hinc
nulla est origo.

Obiicies 50 In corruptibile non potest esse causa
corruptionis. quod materia non est principium corruptionis,
quia ipsa est incorruptibilis. origo patet. per omnes.
nam oppositum negat esse causam sui oppositi.

R. Materia non est causa corruptionis factio
in se, et in corruptibile, sed in se et in toto an nexa
per naturam formam, et negat stare cum illa, quia
de facto perditur.

Obiicies 51 Ex appetitu materiae quo appetit
tota forma, cum corruptio, scilicet appetit
cum a forma. quod in se et in toto est principium corruptio-
tionis cum forma et non materia. origo patet. et M.
Quarta, nam ex eo quod materia appetit totam formam
grammatis scilicet, scilicet corruptio corruptio, et ex parte
sui scilicet formae. in vero potest. idem materia appetit
petit

petit aliam formā, q̄a illa, quā h̄t, non com-
plet eij totam capacitatē, neq̄ pt illa q̄ser-
uare; et ideo māa cali non appetit alia for-
mā q̄a illa quā h̄t pt eam q̄petuo q̄servari.

Confirmatur. Si māa sublunaris uniret
cum forma celesti, tunc fieret compositū in-
corruptibile. et ē q̄t̄, si māa cali uniret cum
forma celesti, tunc fieret compositū substantiale
et ē contra, si māa cali uniret cum forma sublunari tunc fieret
compositū corruptibile. q̄a forma ē radix vis corruptionis, et nō māa.

Con. m. Oris a forma hujus a proprio, ad ex parte et in certo
gr̄e, q̄cedo m. hujus a proprio ad ex parte et in
primo nego m. eodem modo disti q̄nes q̄sequens
nam licet appetit̄ iste q̄veniat a forma nō fa-
traute, t̄n proprio eadē q̄nate nō ē sola forma,
sed et māa. Unde ad Caus. dicit, q̄ compositū
ex māa sublunari, et forma celesti q̄pet cor-
ruptibile, ut q̄bilitur alij defendunt in lib: de
calo, et nec ē h̄dem latij de istis; Et hoc in vie S. Leonardi.

QVAEST:

QVAESTIO
QVARTA.

DE FORMA SVBSTAN-
TIALI SECUNDO ENTIS
NATVRALIS PRINCIPIO.

Dubium Primum.

Vtrum detur Forma
substantialis. Et quid
sit illa forma substlis?

Quamuis

Quamvis opud philosophos certa et quasi evidens est dari
formam substantialem, tamen ut res clarior fiat, fit,

Conclusio Prima

Vere datur in rerum natura forma substantialis.

Pro Contro 10. Ex Aristotele in hoc libro. text. 29. Certum et evidens
est substantias nates intrinsicè esse species distinctas, sed hæc
distinctio non potest provenire à materia cum sit eisdem ratio
formæ et indifferentis ad quæcumque speciem naturæ; neque
et potest provenire ab accidentibus, quia accidentia non sunt de
extrinseca ratione entis naturalis substantialis, sed extra eam et formam;
ergo debet concedi aliquid proprium substantiæ quod rebus materialibus tri-
buatur certam speciem, hoc autem proprium nunciamus formam
substantialem. manifestum patet, iam evidens et certum est hoc
canem et leonem ab extrinseco esse diversas species, et quod eadem
in linea substantiæ ergo habet aliquid substantiæ proprium scilicet quod substantiæ
in certa specie.

Pro Contro 20. Nam quod substantias nates non esse tamen compo-
sitas cum materia et accidentibus, ergo debet concedi pro materia ali-
quod proprium substantiæ quod cum ipsa constituit ens naturale. quod patet
pro animalibus. ex materia et accidente non fit unum quod se substantiæ. sed
ens tamen quod accidens. ergo substantias nates non tamen sunt compositæ
ex materia et accidentibus, sed ex materia et forma substantiali.

Pro 30. Nam certum est formam fidem dari animam rationem quod si
forma substantialis. ergo idem dicendum erit de aliis rebus rationalibus,
quod scilicet consistit ex materia et forma substantiali.

Conclusio Secunda.

Esia

10
A
BSTAN
ENTIS
NCIPIO
mum.
Forma
Equiva
substantis?

Definitio
Formae q²

Genus in defie
e, actus.
Explicatio defis.

Essentia et natura formae substantialis consistit in hoc,
quod se: sit actus primus constituens unum p
se cum materia. Explicatur haec Defis.

Loco generis ponitur, actus, per hoc n. quoniam cum actus ali-
is formis boni fructus quia actus q. hnt rationem actualis materiam
vel sibi. Dicitur actus primus ad excludendos actus secundos, q.
sunt accidentales; et q. eorundem partem sicut pars q. forma
sunt actus substantialis; si n. q. actus q. p. eorundem formam accidentalem,
nemo dicit esse actus substantialis. Excludit et p. hanc partem
exista. et substantia, quia duo licet dicantur actus substantialis eo q.
compleverunt substantiam, tamen non sunt primi, sed p. supponunt
formam substantiam, ut diximus supra. Per ceteras par-
ticulas inquit formam substantiam esse actum in comple-
tum et partialem non p. se solum sed cum materia facientem
unum ens p. se. Et per hoc excluduntur substantiae spirituales
completae, et ipsa et composita natura, quae non pot. cum
ullo alio facere unum ens per se.

Forma dicitur
multiplex.

Forma naturalis.

Forma artificia-
lis.

Forma naturalis
substantialis.

Forma naturalis
accidentalis.

Est a. forma in eo multiplex; nam alia e. forma
i. naturalis, alia artificialis. Naturalis per quae generantur omnes
vel composita natura, ut n. g. forma eq. Artificialis
e. q. quae generantur res artificiales, et q. p. dicitur q. arte, ut
ut formae domus, vel staturae. Forma naturalis e. duplex.
3. Alia e. substantialis. Alia e. accidentalis. Quia sit for-
ma naturalis substantialis ratio dicitur e. forma a. naturalis
4. accidentalis e. se accidens composita substantiae
Supra ad dicta, ut p. hanc vel habet, vel alia quae
fuit. Forma naturalis substantialis iterum e. duplex.
Alia

Alia e assistens. Alia Informans. Forma infirmitas
 In illa qd ex materia existant tunc menere cupit
 alij, ut Angeli tunc a virtute corporis celestibus et
 illa movere. Forma a subtilitate informans qd
 informantem et qd in forma receptione spiritus anni
 illa congruentia substituta; est forma leonis vel
 et. Tandem forma informans alia separa-
 rationalis; alia inseparabilis a materia. Forma separa-
 rationalis a materia e forma heros, anima si: rationalis.
 Forma inseparabilis e illa qd destructo corpore
 desinit esse cum illo, et talis sunt esse formae alia-
 ru rem naturam, mixtorum, non inveniuntur, ni;
 ventur, plantarum et formae aliorum animalium
 per hanc; sermo a his ut tunc de forma sub,
 statu informante tam separabilis qna insepara-
 bilis qd a pluribus multis vocat. Imprimis vocat
 unum qd, qd est rebus unitatem significat. Vocat
 et ens qd similitudinem qna hinc unum eate di;
 nitas a quo pcedit esse cum rem. Vocat et pulchri-
 tum, qd est rebus rem decorum. Vocat et opti-
 mum, dicitur unum qd, spes, ratio, quod quid erat, exem-
 plum, actus; qd ratio divina, forma explicant.

5. Forma naturalis
 substituta Assi-
 stens.

6. Forma naturalis
 Informans.

7. Forma Infor-
 mans Separabi-
 lis.

8. Forma infor-
 mans Insepara-
 bilis.

Nomina qly
 forma substituta
 informans et,
 quod multa.

Obr;

Obiicies 10; Contra 10^{am} et 11^{am} explicatam.
scilicet q. forma sit actus receptus in materia faciens unum qd
cum illa, et q. sit futura. Nulla futura sit esse in
11°, sed forma naturae et in materia, huius in 11°. 10° non
sit esse subiecta. M. patet ex 10° futura q. ab accidentibus
differt in hoc q. accidens habeat esse in 11°, futura
vero esse per se. m. et a causa, q. materia recipit for-
mam huius futura sunt actus. 10° forma et in materia
huius in 11°.

11°. Dicitur m. nulla futura sit esse in 11° in huius
modo, quod m. in 11° in formam, nego m. et eodem
modo distinguas m. nam ut in logica diximus
non repugnat futura in completa esse in 11° in for-
mam. licet futura, ut sic, repugnet esse in 11° in
huiusmodi, sed illi licet diximus dub. de futura.

12° vero nota ad 12as qualitates esse formas
substantias elementorum, q. in sunt accidentia. 11°
Elementa proprie dupliciter sumi. 10° sicut sua natura
et futura. 11° sicut q. ut elementa, nam elemen-
ta non esse propria nomen naturae et y. huiusmodi. 11°
10° elementa sumuntur 10° modo, tunc illorum
formas non sunt illa q. qualitates. si a. 10°
modo, tunc illa q. qualitates sunt ab 11° sub-
stantias, huius, et sic; nam ut in logica diximus,
futura sicut sicut accipi q. et sic; q. a. 10° sunt
granulata

granitatis, quae ignis et aqua p[er] se et mediata
granitatis, et calor, et frigus; et sic patet formas
natis rem, si p[er] se substantiam et naturam primam, et
e[ss]e substantiam.

Obiicitur 20. Contra illam paritatem, actus,
positam in de se quod se: forma sit actus;

Vel n. forma e[st] actus carens et potentia, vel includens
aliquam potentiam, neutrum horum pot[est] dici; ergo forma sub
stantia non est actus. m. reddi quia non videtur dicitur
dicitur inter ista dicitur. m. p[er] se. quod ad p[er] se. si n. caret
et potentia alitate, sequitur quod forma est actus purus
et p[er] se dicitur, quod e[st] absurdum. neg[ati]o enim dicitur pot[est] se:
quod includat aliquam potentiam; nam alias forma
non est simplicior toto composito, sed est com
posita p[er] se ex actu et potentia. ergo nullo modo habe
bit mentem actus. Conf: si forma e[st] actus, sequitur quod
minus habeat de potentia quam materia, hoc a. non
e[st] dicendum cum forma sit actus et potentia
materia. sequitur p[er] se. potentia est a substantia, si forma
minus substantia quam materia, nam materia substantia
et ipsi forma, forma vero non substantia materia,
se minus habeat de potentia.

Obiicitur forma substantiam esse actum simplicem non
in hoc sensu quod caret quavis potentia, sed quia

sed qd sitm se nunc componita ex actu et potentia
physica, hnt tu potentiam qua pt componere ens reale
substantia cum materia. hnt in sup et potentiam ad reici,
quidam acci de hnt existant et substantiam, qd ex
se non hnt existere, sed n. d. hnt esse a se ipso
ex hoc tu non infert qd sit actus purus, Nam is debet
excludere omnem potentialitatem quod forma substantia,
tu non competit. Sed vero tr, qd forma non
est simpliciter solo composito. nota e sequens, qd
compositum est ex actu et potentia physica,
non vero forma substantia. Ex his ad unum
ad Ma. sc: quod forma sit actus carens potentia
physica, forma physica potentia, non tu careat qua,
unus potentia sed includit aliquam, ut dicitur e.
Ad in primum hnt sequela sc. ex eo
qd careat potentia physica et materia, qd sit actus
purus, non ad actus purum hoc non sufficit, ut
probat. Ad tam in primum item negatis
sequela. non. ex hoc sequit, quod forma non
sit simpliciter composito, cum non compositum
est ex materia et forma, sicut ipsum compositum,
sequit qd est magis simplex. Simplicitas n. ali
cuius rei sumit ex materia compositi est. Ad
confirmatum dicitur nota sequuta, qd nobilitas
substantia non de sumit ab eo qd pluribus substantia,
Sed ab

sed ab actualitate in qua alia excedit; Unde man
 in huc pluribus subdit quia forma, tu non erit no,
 tibus et p[ro]prietatibus in hinc p[ro]prietatibus s[ed] forma quae,
 hinc et om[n]i rem p[ro] actualitate; nam si s[ed]
 p[ro]prietatibus, vel notitibus illis deberet deservi-ox eo
 q[uod] subdit pluribus accidentibus, s[ed] p[ro]prietatibus deum
 q[uod] p[ro]prietatibus ignobilissimam, cum in ip[s]o nulla
 accidens reperit.

Principes 30. Si forma e[st] actus resp[ect]u solius.
 q[uod] hinc compositum habet ab illa q[uod] est unum q[uod]
 effectus. et q[uod] hinc illa est magis effecta q[uam]
 hinc compositum. p[ro]prietatibus ulla ultima q[uod] hinc q[uod]
 competit eade[m] et effectui, notitibus modo compe-
 tit eade[m] q[uam] effectui.

R. Negat[ur] q[uod] hinc q[uod] hinc. Ad impugnatum
 q[uod] unum distinctione quod q[uod] hinc q[uod] hinc competit
 eodem modo eade[m] et effectui hinc q[uod] hinc
 modo competit eade[m], q[uod] a diverso modo, hinc negat[ur] q[uod]
 q[uod] hinc, sed unum q[uod] hinc non eodem modo q[uod] hinc forma et com-
 posito; nam forma competit t[er]m[in]i ut, q[uod]; toti vero competi-
 to ut, q[uod]; hinc a. aliquid ut, q[uod]; melius q[uod] hinc ut, q[uod]; et ideo forma
 non sup[er]at totum compositum, in p[ro]prietatibus, mixte et cum totum
 compositum includit eade[m] p[ro]prietatibus q[uam] includat forma;
 ut s[ed] eius pars,

Et h[ic]

Et habet deinde fili et alia qd am sup addita.

Dubium Secundum.

Utrum Formæ substantiales educantur de potentia Materiae. Et quid sit ista Eductio?

De forma sub-
lunari vel materi
hic agit, non
de for. caelesti.

Explicat Dubium.

Pro resolutione huius dubii, notandum, nos hic non loqui
de forma in se substanti, tam caelesti, quam sublunari;
sed tunc in genere de formis materialibus, et ut de aëre, et
utrum educantur de potentia materiae. Nam de formis
caelestibus et elementaribus utrum in se ipsa productione sua,
erunt de potentia materiae educatae; inferius dicemus.
Est itaque, scilicet dubium, an tunc generatae compositae,
sunt, sicut et forma de novo, vel ipsa prius fuerint
in materia, et ex eadem generatae unius materiae, ex
qua resultet totum compositum?

Sunt

Sunt autem duae sententiae in hac listula. Quae autem formas
non educi de potentia materiae. Quae autem omnes formas educi
de potentia materiae, sicut per nos sententiam certis dicitur.

Conclusio Prima

Omnes formae materiae natae, excepta anima rationali,
educuntur de potentia materiae.

Hoc loco debet intelligi eo modo quo notavimus in
proprio, scilicet: nec hinc autem loquor de formis calorem
et elementorum in se sui productione; de his non agimus
infra. Procedit ergo sententia nostra de formis istis sub-
limariis.

Per sententiam 10. Autorem istam hinc, et ratio, de generatione, ali-
am autem, solum animam rationem de foris venire; alias a
formis, educi de potentia materiae.

Per sententiam 10. Formam educi de potentia materiae,
et produci ab agente naturali dependenter a materia, ista
autem non potest fieri, aut generari sine materia; sed a
genere naturali nulla forma per animam rationem, potest produci
sine dependentia tunc a materia. Ergo quilibet forma
per animam rationem, educitur de potentia materiae. M. late,
hinc infra in parte. Vel non genus naturale a causa rationis, vel per,
quod servat leges naturae; si agens naturale sit causa rationis,
causa a qua dependeat a materia in productione formae
substantialis; alias agens naturale producat formam ex nihilo,
quod

propudibile
undum
substantia
ur de
ria. Et
uctio?
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...

qd repugnat casu rati, cum ad creat, qd p dicitur
 ex nihilo, potat unty infini ta, qd in agente fini
 to reperiri neqt. Si vero agens nate fit caa qd
 ut formul leges nate, patet et m. qd si nator p h
 cut formas aut alias huiusmodi, nero p ducet eas
 in ma; ita qd non daret epe tali forma nisi de
 pendente a ma; alius si independente a ma
 deus p duceret forma qd, vel aliam; iam non pta
 ret id ut agens nate servaret leges nate; sed ut
 sup nate.

Pro Cento 20. Si aliqua forma, p h cium rati p h
 educit de patria nate, sequeret qd educit ad nate,
 hec a non e licenda. Non e, si quida patet, p h m. si
 aliunde ad nate p h qd a patria nate, sequeret qd
 qd p ducit, vel e creatum, vel generatum; non creatum,
 tum qd hec e p h cium rati, tum qd talis forma
 non dependet a ma, p h cium rati qd sic negt alius non est for. subd;
 sed negt p h cium qd sic p ducit e generatum, nam forma
 in qd hta casu fuerit ex nihilo; qd non fuerit e geni,
 rati qd pta patet, in hec n. diffet generatio a creat, qd
 ut qd creat fit ex nihilo; illud a. qd generat fit ex
 alio. aut nec pta. qd talis forma non p h cium
 ma ut sup nate, negt et ex alia forma, qd for,
 ma fuit e hta, negt et fit e hta compo p h cium.
 Pro Cento 21. qd p h cium ex nihilo qd tunc p h cium rati.
 Altera Cento pars se: quid dicit rati non educit de

p h cium

potia materiae, antequam plerumque supponendum: in hoc differre
 rationem naturam a caloris formis, quae illis non praesent
 se, sed quasi per accidens, et productionem totiusque totum
 compositum quae se ipse generant, formas vero huiusmodi
 et compositum. Sed ratio nostra non compositum, sed sit
 et actionem generant distincta a generali, et distincta
 et creatam; quare ut fiat hoc requiritur huiusmodi
 actio, una quae sit per se huiusmodi actio per se ad se huiusmodi
 nata. Alia vero quae ratio unius corpori per quae huiusmodi
 naturae huiusmodi et generalis huiusmodi. quare a. ratio nostra per
 eam per se et non alia forma, dicens in lib: de actio.
 Hoc supposito potest quae ratio huiusmodi non educit de potia
 materiae, ut aliqua forma educit in potia materiae ut
 in caso materiae, et de potia huiusmodi educit, potest ut fiat ex
 in actionis huiusmodi huiusmodi materiae, sed ratio non est
 et huiusmodi materiae sine unitione illius ad materiam,
 sed per aliam actionem priorem, nam ratio huiusmodi quae nat-
 turae potest huiusmodi et in deplendatur a materiae, et huiusmodi
 huiusmodi, non potest et fiat et huiusmodi huiusmodi. ergo ratio
 huiusmodi non educit de potia materiae.

Secundo Quaesito ante quae huiusmodi. dicitur priora
 clariora erudant, Aliter (2. lib. 1. p. 9. q. 90. a. 2. brevi-
 ter declaratur huiusmodi educatione formae de potia materiae. sc.
 Aliter extrahi de potia materiae in huiusmodi aliter, quae
 aliter fieri actum et prius erat in potia; Haec verba huius-
 ut intelligant, forenta et quae huiusmodi de potia materiae huius-
 ponit huiusmodi in potia illius; unde sicut huiusmodi et huiusmodi in
 caa.

Eductio de
 potia materiae quod?

in cāa efficiēte ut in cāa activa, ut glimē in potentia
activa illi; Ita et id quod glimē in māa hūm in
cāa passiua, ut glimē in potia passiva vel receptiva,
quod unūquodq; cāa debet glimere sūm estūa iuxta ppi,
unū modū cūformē. Tūc go māa causat tra p pūm
māa potia patiēdo p: obrepiēdo; sexq; q; forma
glimē in māa hūm in potia passiua vel receptiva
ut a. aliqua forma saliter glimē in potia passiua,
potia nro q; alioq; modo sit iūta māa, hūc
ut nihil habeat, q; sit supra cōditiōe māa, et
gratū natiū nō habeat, nec hūc pot esse sine
dependētia a māa. Tūc nro aliqua forma
pot dici iūta māa qdō nō sicut pūc māa pot
elice nō sicut dependētia a māa seu organo corporeo.
Qdō go D. Th. ait tūc aliquid e sūi de potia, qdō sit
actu quod pūc erat in potia; intelligi debet q; pūc sit
illū in potia receptiva māa, vel q; glimē ut in cāa
passiva. Ultra ad adductiōem nō suffiūt, q; glimē
in potia, sed q; sicut actu ut D. Th. dicit. Circa q; nro,
tra nro, māa nro in genere cūa māa, glimere
forma substantia, et nulla hūc efficiētia; et illo
ut forma substantia dūca de potia illi, nro recipi
actio cūa efficiētia q; ex sua nro tribuit actū esse
actu. Actio nro illa cūa efficiētia, ut sit actio,
nō pot esse pducta uā illi māa, sed nro q; pponit
māa cūa pductam; vel aliam actiōem in alio
instanti

in substantiis hinc, quod si supponit materiam in alio
 in substantiis hinc cum non potest existere sine forma,
 scilicet quod in obiectiva forma de potentia materiae interveniat materiae illi,
 quae transit a non esse realiter sub illa, forma, ad esse
 sub illa. et ratio huius quare obiectio non potest esse
 actus praedicta materiae, quae obiectio supponit materiam
 extra se etiam efficientem; quod non potest illa,
 quae quae potest, pro autem. obiectio pendet a materiae tunc
 a se causa materiae, sed nihil potest hinc causa materiae, nisi ad
 materiam habeat esse extra etiam efficientem, quae obiectio
 supponit materiam extra etiam efficientem et quod potest
 praedicta supponit sub forma quam constituta, cum nequeat esse
 in rebus natura sine illa forma, ex quo potest colligi
 colligit, quod obiectio fit cum transmutata materia, ita
 quod si mixturae illius actionis, quae transmutata materia
 fit et praedicta forma substantialis.

His ergo praepetitis fit

Dubium Secundum. Conto

Formam etiam de potentia materiae nihil est aliud quod nunc
 quod forma purae generatur in potentia materiae, ut in causa materiae;
 et quod modo reducitur ad actum ex sui actionis transmutata,
 hinc materiae.

Hanc sententiam docent ceteri philosophi licent utique aliter
 illam explicent si cum non ex eorum materiae fit de,
 pendentes a materiae, ita nec fieri nec generari potest

nisi

nisi ad utrumq; generaliter mater huiusmodi illius sit, nihil sit
quod talis forma educat de materia materia. Ex quo nesci,
nisi educationem formas de materia materia nihil esse aliud
quam productionem illius dependentem a materia materia,
reute ad eis fieri & conservari. Ex his potest ultra probari
breuiter non tanto in quo ad utrumq; partem. scilicet
quod ceterae formas mater sunt educatae de materia materia,
nam illae formas dependunt a materia materia in fieri & conser-
uari & requirunt productionem materiae materiae. tunc ultra sed
habet aliud quam educat de materia materia. 2^a
vero pars de anima rationis et parte. anima rationis non depen-
det in fieri et conservari a materia materia, ergo non educat de
materia materia.

Circa ista nota est, quod cum forma educat de materia
materia supponat quod aliquo modo sit in materia materia
explicite operatur quod formas substantias generant
in materia materia. In qua re exploranda sunt duo
obstantia sententiae. scilicet essentia quod priusquam res natus generet,
res natus fuerit completa forma substantiam existens
in materia materia, an ut habeat esse actuale in materia materia licet non perfectum
tamen, et non appareat, per generationem non generetur ut
dicitur, illud esse operatur et proficit. 2^a sententia autem
formas nullo modo generari in materia materia sed tunc

ni virtute actus agentis superioris a quo procedit et
 postea ab agente inferiori secundario aut materia.
 Sed utraque hanc sententia falsa est. Et contra iam sic arguitur.
 Si forma substantiae de se sequitur quocumque modo
 procederet actu in materia tunc tolleret generationem naturae.
 Sed hanc aliter dicitur, quod si illa materia per se sequitur.
 per generationem naturam debet fieri compositio substantiae,
 sed si forma procedat actu in materia negabitur composi-
 sitionis substantiae. ergo sicut istam sententiam tolleret
 generatio naturae. in parte per se. si forma procedat actu
 in materia, non aliter procedit nisi actu in sua parte, sed
 actu in sua parte per informationem. ergo procedit in parte,
 modo materia. tunc ultra sed ex materia forma in-
 formante et materia informata fit compositio sub-
 stantiae. ergo tale compositio procedit et generationem, nec fit
 et illam de novo, et igitur cessat eius generatio
 naturae. Contra tamen sententiam quae statuit formas factas
 habere materiam nullo modo, et dicitur in parte materia sed
 tunc in virtute superioris sic arguitur. Si non habet
 reus in parte materia. Sed tunc in parte agentis superioris,
 non sequitur res formas substantiae vere et proprie crea-
 ti. sequens et factum, ergo et ante. sequitur patet.
 nam quod aliquid, habet in parte agentis superioris, non

Hollid

non tollit creaturam illius vel in eadem ratione, quod non exeat
sicut quodlibet in potentia activa creaturae Dei. Sed si
entia eius forma quodlibet in potentia activa superioris
agentis, nihil obstat quod non dicantur creaturae. Ex his
inimicis debentur.

Conclusio Tertia.

Forma substantiae materiae quae est unius de
potentia materiae, non continetur in materia, ante gene-
rationem sicut aliquam actum finem vel virtutem,
vel ita quod aliquid formae existat in materia,
sed continetur tantum in potentia illius in materia materiae.

Hoc licet et quod aliquos philosophos quosdam de philosophis
formas in materia considerent. Quidam enim dicebant
formas esse in materia sicut esse actualem, si-
cut dicitur a materia. Alii dicebant in materia latere possi-
bilitates omnium formarum. ut quod in materia aquae latet
sicut virtus possibilitatis formae ignis et aeris, et possi-
bilitas materiae quod agens natura generat in forma actualem,
vel. Alii existimabant formas esse in materia sicut
essentiam, non vero sicut existentiam. Averroes probat
vel formam substantialem esse in materia non sicut se habentem
sicut sicut aliquam sui partem. Contra hoc est quod dicitur
licet materia et sicut dicitur. Si existat aliquid actualem,
vel formae in materia dicitur esse vel ipsa, sequitur quod
quod

perfecta sunt in gestum. Summatim itaque legitur
de utriusque formae de materia materiae per se in primis
et forma educenda utriusque in materia illius huius in cau-
santi, et utriusque et sit in materia materiae dependens in
et generari ab illa et dependens ab illa utriusque per se ex eo
quod aliter forma matter legitur nulla habet nec hinc potest
actionem, nisi de per se autem à materia vel organo
corporeo. Per se demum ad utriusque et ipsa non sit
eductiva materia sed et suppressiva materiam facta, et
utriusque eteductio sit actus transmutativa materia, et
et ipsa mutat illa. Et ut aliter forma educat
de materia materiae potest fieri ex in illius actionis et
transmutat materiam. Haec tria ultimo facile potest
quod de materia materiae probata in fine notabilis ante ten,
ten ten, si eteductio suppressiva materiam per se,
tam. Ten a eteductio debet esse vera transmutatio
per materia. Eductio suppressiva et materia sit simpliciter
causata ab efficiente, sed materia necesse simpliciter esse
causata nisi sit aliter forma, cum hinc forma regit,
ad existere. Et actuseductiva alterius formae vera
transmutat materiam, expellendo priorem formam quam
et actionemeductiva accipit. M. per. eteductio per
suppressiva materiam generatam in materia materiae, sed
nihil potest causare in quo materia, materia nisi sit eadem
causam

causam efficientem. qd dicitur qd supponit qd materia sit
 simpliciter causata ab efficiente qd modo supponit
 materiam non tunc in alio modo primo modo sed et tunc
 alius in eodem modo sicut hinc est quod sunt duae formas
 substantiae qd materia in materia qd tunc res non potest
 3° pro se: qd forma educenda debeat fieri ex in illis
 actionibus qd transmutat materiam forma educenda de
 potentia materiae nec generari nec fieri potest sine illa,
 aut sine unione cum illa. qd vero debet ex in eisdem
 actionibus qua educit de potentia et materia uniri; sed
 actio qd uniat formam cum materia nec transmutat istam
 qd formas substantiae educendae de potentia materiae nec
 debent fieri ex in actionibus transmutatis materiae.

Quia ergo materia iam nullo modo generat aut
 productione formae coniungit. qd nulla forma edu-
 cit de potentia illius. aut pro se si materia generaret u. g.
 ad productionem esse sequeret qd res non potest producere
 formam ex sine materia, atq. haec falsum. qd et ille ex:
 pro secula. Res neq. suppletur generat causa materiae
 qd in proprio conceptu in potentia in perfectione se: res
 esse non qd res competere neq. qd si forma ex
 nec potest fieri nisi dependenter a materia, tunc
 nec potest illa producere sine materia absolute legit

q. fabrice

q. factu e.
R. Nihil aliud. ad p[ro]p[ri]am regalis seynelam. h[ic] d[icitur]
n. forma e[st], et q[ui]cunq[ue] alia forma mat[er]is, n[on] de-
pendet à m[ater]ia, q[ui]a ad exist[en]tiam, q[ui]a modo h[ab]et,
sic d[icitur] non possit ponere forma e[st] sine m[ater]ia; sic
n. suppleret eam exist[en]tiam q[ui]a modo h[ab]et, et et sup-
pleret vicem e[st] mat[er]is; nam exist[en]tia q[ui]a modo
h[ab]et forma e[st], petit ex sua n[on]a m[ater]iam, cum
quo tu stat, q[ui]a d[icitur] pot[est] creare forma e[st], et
illam pot[est] p[er]sonam sine m[ater]ia; h[ic] tu habet
talis forma aliam exist[en]tiam; id e[st], aliu[m] habet et
sibi modu[m]. habet et exist[en]tiam q[ui]a sine ulla
dependentià à m[ater]ia.

Obiicies 20. Edni aliqd ex alio, e[st] poni extra
locu[m] ubi erat antea actu; sed nihil formo mat[er]ia
pot[est] in m[ater]ia ante generat[i]o[n]em, q[ui]a nulla forma
pot[est] deduci de p[er]ta m[ater]ie. m. pot[est]. q[ui]a nihil pot[est]
edni de alio, nisi p[er] filiu[m] in illo, de quo edniq[ue],
alius ponere de novo, vel creare. m. vero p[er]
ante forma de novo genit[ur]am, tu p[er] exist[en]tiam
m[ater]ia in et forma g[er]mana, sed et forma g[er]mana non
pot[est] fieri forma q[ui]a edniq[ue]; nec et pot[est] fieri ex m[ater]ia,
tum, q[ui]a m[ater]ia nullig[ue] act[iv]itatis; tum q[ui]a et ce
quod ponit debet à suo simili q[ui]a d[icitur]. sed forma
nulla

nulla h[ab]et similitudinem cum ma[ter]ia, cum ma[ter]ia sit
pura p[er]fectio sicut ab[er]g[er]e; forma u[ero] actus p[er] se ip[s]a.

¶ nulla forma poterit abire de p[ar]te ma[ter]ie.

¶ 19. N[on] est. Nam abire non p[otes]t nisi in p[ar]te
senti, q[uo]d eo q[uo]d extrahi a loco, ubi actus erat res
actu; sed q[uo]d eo q[uo]d abire ab actu in quo p[er]erat
tra in p[ar]te. Si aut filij de abire de p[ar]te patris
et exire a patre, non q[uo]d filij p[ri]m[us] actu existerent
intra p[ar]tem, sed q[uo]d in patre p[er]isist[er]e u[er]o gene-
rativa filij. ita et forma mater, de p[ar]te in p[ar]te
ma[ter]ie; non q[uo]d aliquid forma p[er]isistat actu in ma[ter]ia,
ut volebant auct[orit]es p[er]it[er]e; sed solum q[uo]d in ma[ter]ia p[er]e-
ant[er]e uel p[ar]te, ut generat in genere ca[us]e mater
ad p[er]ducti[on]em formae; tunc q[uo]d forma de abire
de p[ar]te ma[ter]ie q[uo]d non h[ab]et suu[m] ope nat[ur]e, nisi
dependunt a ma[ter]ia, generante p[ri]mo generis mati,
ad p[er]ducti[on]em et sustentat[ur]em illij.

¶ 20. Quod ut aliq[ui]d sicut abire de p[ar]te actus
h[ab]et ex ca[us]a mati non p[otes]t ut p[ro]p[ri]e in illo
h[ab]et in actu fructu aut et uirtute, q[uo]d haec p[ro]p[ri]e
non uel op[er]e ca[us]e efficiunt, sed sicut q[uo]d in eij
potenti alitate et h[ab]et in ca[us]a mati q[uo]d uel

et per

et per transmutationem illius reducunt in actum. Sed quod
 materia per se non habent formas materias per modo,
 bene in eo modo, et hinc modo, et hinc modo sufficit et
 ex illa dicantur formas et hinc.

Tunc dicitur 30 Si formas pulchritudinis et hinc de
 materia materia, materia est, quia fierent ex materia hinc
 et hinc per hinc. Sed hinc non y hinc id. 30
 formas pulchritudinis non educunt de materia materia. M.
 patet ex supra dictis. per M. Si hinc non y hinc, et
 sequeretur etiam rationem et hinc de materia materia, atque
 hinc factum et hinc supra dictum. 30 et id ex quo.
 per sequela. quia sicut materia generat ad productionem
 aliam formam per naturam in hinc, ita et per naturam
 in hinc generat ad etiam rationem, hinc materia ad
 hinc actum. nam ut patet ex dictis, materia naturam in
 hinc in y hinc forma. deinde per hinc hinc,
 ita certum in materia, per hinc hinc hinc, et illa,
 hinc hinc corruptis illa. 30 vel nullas formas et hinc,
 eunt de materia materia, vel et etiam rationem et hinc
 de materia materia.

P. Certe M. per hinc hinc supra factum.
 et regalis M. Ad hinc hinc regalis per hinc.

ad hinc

ad q^{uod} latum huius dicit, q^{uod} licet materia habeat naturam
 in se hanc ad aliam naturam, tamen ex hoc non sequitur q^{uod}
 aera ratis advenit de potentia illius, q^{uia} ad aduentionem
 de potentia alicuius forma, necesse est q^{uod} fiat
 aliquid in actu & illa actio nempe q^{uod} quae transmutat
 ipsa materia, non uero q^{uod} aliam distinet. In uero
 aera ratis fiat q^{uod} aliam actio nempe independens
 tum in materia, non aduenit de potentia illius. hoc uero
 fit q^{uod} aduentionem de potentia materiae, q^{uia} fit ex ui
 actio nempe transmutatis ipsa materia, hoc tamen uero
 de non fit aera ratis, neq^{ue} obstat q^{uod} aera ratis
 non erit nisi materia sit aliquo modo disposita,
 nam hanc dicitur fit actio nempe distincta, et tamen potest
 natus legitime huius occasio aliqua exigens crea
 tionem aerae, sine qua nec ipsi aera debeat ul^{tra} fiat,
 neq^{ue} causa generet ad illius q^{uod} aduentionem.

Illius q^{uod} fit q^{uod} creat, non aduenit de potentia
 materiae, sed sui forma substantiae creat. q^{uia} non aduenit
 cum de potentia materiae. m. patet. p^{ro} m. illud creat q^{uod}
 fit ex nihilo, sed forma substantiae finit ex nihilo.
 q^{uia} creat. ma. patet ex d^{icitur} creatis p^{ro} m. ante p^{ro} d^{icitur}
 hanc, nihil potest forma in materia, ubi dicitur, futurum q^{uod}
 p^{ro} m. nuda materia. q^{uia} uero illa forma, uero fiat

per

q̄ actiōnem p̄ductiōis et tū nihil antea erat, uere
fuit ex nihilo; et ḡḡter creatiō.

P. Certe ma. et nḡto m. ad p̄tatem distingues M.
ut q̄ fit ex nihilo, hoc ē, nullo p̄supposito fto. creatiō,
q̄ dco ma. q̄ fit ex nihilo p̄p̄m̄e entitatis, creatiō. neq̄
m. ut q̄ aliqua forma dcoq̄ creatiō non sufficit
q̄ dco sua tota entitatem intrinsecā et p̄p̄m̄am
fuit de nullo; sed ultra p̄tē, q̄ non fuit, uel q̄ non
redueat in actum ex aliquo p̄supposito fto, et q̄ h̄at,
mutatōem mat̄. creatiō n̄a p̄ductio entis ex nihilo,
hoc ē, nullo p̄supposito fto.

Obi uis ultimo. Si aīa ratis non obueret
de p̄tē mat̄, tunc h̄o non generaret h̄oem, atq̄
h̄o ē falsū. q̄o et id ex quo seq̄t. p̄tē sequēda. si aīa
crearet a Deo et non sp̄t̄ aduēta de p̄tē mat̄, tunc h̄o
non daret ultimā d̄sp̄ōem ad totam formā, q̄o h̄o non
daret generare h̄oem. ḡḡna p̄tē. p̄tē aīa. q̄ dco
formā, dco ḡḡnam ad illam, sed ultimā d̄sp̄ōem,
p̄uenit a forma in q̄o r̄aā efficiētis, q̄o si d̄t̄, et
non h̄o p̄uenit aīam r̄atē, d̄t̄ d̄t̄ et d̄t̄ et p̄m̄,
ere ultimā d̄sp̄ōem.

P. Th̄ḡto seq̄ uelam. Ad p̄tē negalis aīa. et ad
p̄tē h̄uius itōm d̄t̄, quid h̄o p̄tē dare formā mat̄
et ultimā eī d̄sp̄ōem, non q̄a formā p̄uenit, sed q̄
iam

107
rām p̄ dicitur p̄venit et unit cum m̄a, et hec factis
Quod dicitur, forma et ultimam d̄sp̄ōem. Ad id uero
quod dicitur, ultimam d̄sp̄ōem p̄venire a forma in gr̄e
c̄a efficiētis; dicentur, ultimam d̄sp̄ōem p̄ce-
dentem p̄venire a generante, anteq̄nam sit forma,
illa uero d̄sp̄ō, q̄o con com̄itatus ipsa forma, q̄ uenit
a forma in gr̄e c̄a efficiētis, et et a generante, il-
la n̄. d̄sp̄ō n̄ causat ab aīa, s̄tm̄ q̄ h̄t̄t̄ op̄a in se
p̄uāse, s̄tm̄ s̄tm̄ q̄ h̄t̄t̄ in m̄a, et in hec op̄a q̄ h̄t̄t̄
in m̄a s̄tm̄t̄ dependet aīa a generante.

Dubium tertium.

Utrum Forma substalis
sive materialis, sive non,
possit recipi in aliquo ac-
cidente. Et an oēs formæ
accidentales educantur de
potentia subiecti? Con:

Conclusio Prima.

Impossibile e formam substantiam recipi
in aliquo accidente sicut se, tamen in sibi
informans.

Hanc Contem docent multi discepti D. Th. Ca. 11.
Scho 2. Et per rae 10. Impossibile unio formae sub-
stantis cum sibi accidentali. qd et impossibile forma
substantiam recipi in aliquo accidente. quia
patet, qd inter forma et sibi est interiecta
aliqua unio, qd unio si fuerit impossibile, et aliter
in oit impossibile. aut per. illa unio nec est substantia,
hinc, nec accidentalis, non in, qd hoc patet extrema
substantia cum ex unione substanti debet fieri unio
eius per se, ut supra videtur, qd tu non fieret si
aliam esse est accidentis; denique qd unio seipsum
liberum membrum, quare si aliam est accidentis ne,
quod est unio substantis, qd patet in unione qd nihil
maam et forma spirituum, qd est matris; nec est
est unio accer: alia forma substantis in hanc
sibi, qd in hanc et unio accidentis, sed hoc
de sibi sibi nec, sicut in propriis modis accidentis
et in hanc, ita substantis est est per se, hoc, non
in

in alio ligno in fto inhaerens, qd in potestis unio
inter forma substantiam, & accidens ligni fto in for,
mae.

Plur re Conto Inter forma substantiam et aly fto
ut qre utiqre ppositio alius et una forma pot
informare aliam et una ma pot recipere alia,
q sunt alimda. Sed nulla ppositio pot arguam
inter fto accidens et forma substantiam, qd neq
subiectari in illa. m. rald. pto m. non ppor.
hic requiritur inter fto et forma in ordine ad qre,
inueniunt nam ons p se, quid fuit forma aly dem
endit et linea. Sed talis ppositio non recipit
ter accidens et forma substantiam, qd forma sub,
stater non pot subiectari in alio quo accidens.

Hae Conto ut intelligi de accidente fto se, hoc e,
q manet in linea accidentis si n. in dnat nam fto q questione,
ut fit in specie sacramentali, qd ex eis generantur p.
vermes, nam hunc quantitas querit in materia, et sic
forma substantiam vermes n. g. unio cum quantitate,
non ut quantitas p se accidens e, sed potest ut
guerra in materia q actionem agentis sup rebus, et hoc
nae non repugnat forma substantiam recipi in aliis
quo accidens. Neg. arbitrio hunc Cont. illud
q dicitur solit f: qualitas pot a Deo denari ut sup,
pleat vice forma substantiam, qd et quantitas vel
aliud accidens pot a Deo q fto fto forma substantiam,
hoc n.

na.
tem recip
fign in fto
ti D. Th. Ca. 11
nno forma p
in pto fto
deci. qre
ut in rebus
in pto fto
nae qd fto
a hoc pto
ut qd fto
na fto p
e qe unio
qre accidens
ut in unio
e materia
substantiam
substantiam
modis accidens
e se, hoc n.

formam regni lapidis aut aliorum corporis gravis.

109

Rursus formae accidentales sunt in duplici
diffa. Nam quaedam sunt quae nec sunt nates, aut
voluntate sunt, nec sunt nisi pereductio illam.

Formae accid.
sunt duplices.

in se sui minutissima substantiam non tribunt
denominatorem, et solent dici formae intentionales,
quales sunt species sensibiles productae ab aere in
aere, et et in sensibilibus, ut species visibiles, quas color
et lux in aere producat et et in oculis. Aliae
vero formae sunt quae mox sunt tribunt denominationem ut in alladine,
et calore. Tandem formae accidentales subtrahuntur

Formae intentionales.

omnes. Nam quaedam potest fieri in eodem instante
in quo sit forma, quae dimanant ab essentia eius, et per se
cum illa coniunguntur, et tales formae sunt essentiales,
sicut quae in logica dicimus, sunt accidentia intrinseca.
Aliae vero sunt quae producantur per distinctam actionem ita
quae non potest fieri in eodem instante cum forma, et
tales formae sunt essentia accidentia extra quae sunt plane
extra essentiam formae, neque habent connexionem cum illa specie,
sicut ad 5. predicabilia. His quod probatur sit.

Formae diu durat.

Conclusio Secunda.

Formae accidentales connatas suis formis, quae
ab eorum essentia dimanant, et sunt in eodem instante,
et autem cum illis, nec sunt dicendum adeducta
specie de potentia formae, sed potius sunt coeductae.

Haec

Hoc certe ut intelligat, Atque Divinas opinioniones
de vobis acci de vobis connatitly flucitily ab e pra
sti, qdam a pntant illas p duci q dicitur actio,
nem ab ea qua tota comparitur. n. g. vifi lity
Itm vites p ducit q dicitur actio ab ea
qua p ducit ho.

Alii a. dicunt illas non p duci q dicitur actio,
nem sed p eandem, pnt tota p ducit, ut vifi lity,
vitas nathor legto hunc fil, okz, pto q ducit ho.
quam pnt m u n. a ho p ducit, mea a vifi lity, et
ad illam acti nem p ducitua hois resultat eis
pprietates nates q hnt natum conuentionem in
spira hois; et hoc scutia rae melior et pntil,
tam debet certe intelligi. Si n. tulus formae
p ducit q dicitur acti nem bene pnt sic
pntie adueta de pntia sti. Sed pnto certe.

Iustae formae non pntie sunt, sed tm sunt ex q etia
natio sequunt. qo nec et pntie adueta, sed tm conuentionem,
ans patet. pnto qntia. id pntie pntie adueta de pntia
quod fil per se et pntie, sed tm formae non p se sunt,
ut et pntie n. qntia, sed tm quoniam resultatibus se hnt
ad pntie nem totly comparitur, qo nec pntie adueta.
Cens: hoc rad. Qui sal forma dnt qntia ad illa,
qo et adueta forma pntie pntie pntie pntie a
qua

qua istae formae dimanant, et coadunat illas for-
mas seu proprietates. Haec Certe est de istis propieta-
tibus intelligi quam formae sunteductae de potentia materiae,
si n. forma non sinteductae, ut traximus, de anima rationali,
tunc nec proprietates quae in eis saltem formam
sunt hinceductae aut coadunatae. Unde visibilitas non
est coadunata, sed generata, quia forma à qua derivat,
nec tamen à seipsum prae se habet, et creata.

Conclusio Tertio.

Formae accidentales ceteris, item formae
artificiales eductae de potentia spiritus.

Atque quod si aut formae multiplex ita et potentia
est multiplex esse. Unde alia potentia naturalis, aut
formae naturalis. Alia Obiectivialis. Et haec duplex
est. Alia n. est praecise in ordine ad agens liberum
et artificiosum, non tamen supra naturam, qualis potentia
est in ligno, scilicet formae statuae. Alia est in ordi-
ne ad agens super naturale seu se. q. transcendens,
et naturae vires alijsque creatis formae super naturae
creaturis.

Pro Certe De formis accidentalibus communibus tales for-
mae dependunt in fieri et conservari in se non naturaliter loquendo.
quia eductae de potentia illius, quae patet. pro anima. nam
nulla accidentis naturaliter loquendo potest dari sine se. quia anima non
vivit. Pro vero de formis accidentalibus, nam tales
formae in fieri et conservari pendunt à se, nec n. forma

cathedrae

cathedra n.g. pot esse sine aliquo stō, nisi n. stō
g currat ad potiam obedientialem ad talem for,
nam non pot natter loqto p dñi, qō forma arte,
ficialis educit de potia saltem artificialis stō.

Pbr idem rō. si forma artificiales non educerent
de potia, sequerent q crearent; ha a. e. aliquidum,
qō et id ex quo seqt. qōna pbr. qō ut supponi mag
talis forma fierent cum nullo q supposito stō. qō
crearent, q a. s. aliquidum pbr. nam alias creatu,
re artificis stō. posset vere creare q tu e. qōna cōm
doctorum opinio nem.

Conclusio Quarta

Formae acci dentales intuituales, supnates, et
violente et educunt de potia stō.

Pbr Certe que ad singulas partes, n. p. n. m. d. p. r.
mis, seu p. p. r. n. t. u. t. i. o. n. a. l. i. t. y. Illu. formae d. r. n.
p. e. n. d. e. n. t. n. i. e. p. e. , e. t. f. i. e. n. t. a. s. t. o. ; qō educunt de
potia illig. qōna patet pbr. aus. tales formae nulle
parte epe pnt fieri stō pbr. curtu nāc, cum
fuit acci dentia, nō et fieri cum aliqua transpū,
fuit stō. qō aus. reru.

Pbr Certe que ad formae supnates, supnatis ex
D. Th. q. q. unica de virtutib. a. 10. h. u. p. r. n. e. p. r. e.
docet. Pbr rō. nāc. nam qōna, charitas, aliq, h. u. l. i. t. y.

Supnates

Inq natus dependet in primis ab aia, vel s^{to} si pro
 spe, cum sint accidentia si inherencia, et q^o s^{to} de,
 pendunt et ab illa in fieri, q^o fieri ad nat^o ad spe.
 q^o tales formae dependunt ab aia, t^o p^o a caa moti
 generante q^o sua potentia abstrahit. q^o p^o h^o formae
 singulares educunt de potentia s^{to}; et non creantur sine
 generant. p^o s^{to} q^o s^{to}. q^o a creat aut conservat non p^o
 q^o s^{to} cum dependunt in fieri a s^{to}, ut patet;
 Contra p^o et quo ad visibiles formas, ut color
 r^o aquae, et met^o s^{to} r^o r^o: corpus gravis, q^o
 cum talis met^o sit accidens, non potest esse
 natura sine s^{to}, et q^o s^{to} nec sine illo fieri, deinde
 tales formae fiunt cum tran^o s^{to}, ut de se
 patet. q^o educunt de potentia s^{to}.

Obiciet q^o Contra dicta. q^o ex p^o s^{to} s^{to}
 generant vermes, aut ignis s^{to} in cen^o, s^{to}
 illa forma ignis vel vermis, est h^o aliq^o s^{to},
 s^{to} multu aliud s^{to} p^o assignari q^o n^o p^o n^o,
 s^{to}, q^o illa sola remanet post generat^o. q^o
 q^o veritas q^o accidens p^o mediale recipi formam
 substantiam, q^o q^o s^{to} s^{to}. **Confirmat.**
 A accidens p^o recipi in s^{to} substanti vel in p^o,
 ut patet. q^o et substantia p^o recipi in accidente. aut
 patet q^o s^{to} recte infert. ex p^o s^{to} s^{to}.

R.

R. Istas formas substantias non subsistunt in qua,
titule, sed a deo in ipso instructi generis pugnari
manu q sustinet formam substantiam, sine postea
ad fiat creandi generi manu, sine autem rep
duendo, sine tandem querendo quantitatem pre
in sanctorum in manu qua postea alia generis
tas dimittunt alij th: volunt. Ex hoc patet ad
argitur. Ad Conf: concepta ante, negabis generum,
et n. apta disparitas, accidens n. cum sitens in
alio, ex sua natura potest fieri, cum in hoc, ad for
ma substantia cum sitens q se, neq in hoc th: ac
cidentalibus.

Ostendit qd q non potest esse actio in alio,
qua terminata ad se, sed plane q accidens vel
que continet, non ad unum de partibus th, vel manu. In
formas artificiales non possunt q aliquid actio,
non terminata ad se, sed tunc resultantes q non
ex motibus instrumentality, locality, ut u. g. ex
solae, nisi in poliphone, q sunt motus locales,
q quos movent instrumenta. ex motione vero in
strumentum et appropinquat manu, q accidens resultat
forma d. eny, aut cathedra; qo formas artificia
les non educunt de natura manu. f.

R. Supponendo stum non hoc potius natur ad
formas artificiales, sed tunc obediencialem nam
natis

natus petra stricta legitur, et q̄ respicit potram natam
 agentis, ut petra p̄cipua ligni in recipiendū
 calorem, tr̄ natus, q̄ respicit potram natam agen-
 tis, q̄ quem natus intrahit, et calor. Potra a.
 Obvoluta tr̄ illa q̄ respicit mixturam sine actio-
 nem non agentis natus, et aq̄ dem ordinis, sed a
 gentis quasi superioris et alterius ordinis, cui a,
 gentis felix est et in ordine quasi superiori for-
 mam et alterius linea, qualis petra n. g. ce ligni in
 ordine ad forma stabiles, aut cathedra, Petra et area
 ad formam sup̄nates, huc q̄ q̄ suggestio ad q̄
 P. Negitō m. quid ista forma nati aut q̄ actio,
 nem aliquā distinctā à motu locali in st̄m,
 et a p̄ximā m̄e m̄e, non licet actio artificiosa
 p̄ q̄m sunt, talis forma, potat illis motu locales
 hinc d̄p̄tes, quas non fecit, s̄ aut generatō sub-
 stans p̄bit ap̄ximā agentis ad p̄m, et alto-
 ram q̄ q̄m p̄m d̄p̄tes, in actio distincta
 e, q̄ fecit natus talis motu localis, q̄m nati me q̄m
 dam nati, et ides talis forma educit de petra
 st̄ non alio modo, q̄m accidit nati, cum de,
 p̄ndent in spe et st̄m à st̄m.

Thias 30. P̄tes intentionales p̄m nati ab q̄,
 ulla transmutatō st̄. q̄ non d̄m nati de petra illi.
 q̄ q̄m

ignea patet, quia eductio est ex aethere transmutata,
 hinc sibi solum pre legit. autem non potest formae
 vitae in tantis oculis fuisse in in stantibus, et non potest
 propriam ab igne alterare. ergo per unum calorem
 nulla transmutatio fit. Conf. Pro forma abstracta
 de potentia materiae vel fit, potest conservari in illa ablati
 causa per ductum sui, sed spes in tantis oculis neque
 vult generari in aere, aut alio modo si aetherem
 obtinet, vel eam ex ductura. ergo non eductio de potentia
 fit in potest. nam ablati obo, u. g. colore, statim
 tollit spes insubstantialis nisi bilis in aere. m. et potest
 in ductura. in alio formis eductis de potentia fit
 vel materia.

R. Ductio autem non fuit cum transmutatio fit,
 illicita dicitur si non a deserat corruptione fit,
 quod autem non fuit cum transmutatio fit quod
 et meli apertius, nego autem, sed eductionem non ut
 fit, ^{non} quibus transmutatio phyca fit ita sumpta,
 quod cum in potest corruptione fit, sed proficit tunc
 per quod multum fit accidit ab eis, per quod
 onem, quod et forma per illi per se, licet non sit
 ignis ad corruptione quia forma educta non potest
 generari vel potest in potest in tantis oculis. Ad Conf.
 regalis ma. hoc in non potest non a ad eductionem
 quod forma educta non dependeat in quod conservari
 in causa

à caa sui punitina, Inmatis ta deprendeat in gferi
naui à pto. Ad platum m. dices, id qdem cong fieri
tu huc non pedit ad aduclioneu q se, q ghranj au,
Dum plantat.!

Obiciis qo. Ut aliqd educat de petra pti, At
gtineri in illig petra, hngm in caa mati, ut dicit
a, sed forma sup aules et uiolenta non gtinerit
sto ut in caa mati, go nec potuerunt educi de
petra illig. m. gstrat. pto m. nupri mis pto ad
formas pugnate, nam q gtinet in aliquo hngm
in caa, At qre eig abm ordinis unu illoz, fulfer,
nec pugnates non sunt aigclum ord mis unu
sto, nam stm a ordinis natis, forma nec ptes,
sunt ad hnea pugnatus. go non gtinebunt in
sto hngm in caa. Deinde caa dicit natum in,
chraam in suu gtm quem gtinet, sed stm non hnt
natum in clinaam in formis pugnate, neq mis,
lentat. go non gtinent in sto hngm in caa mati,
pto m. et pteclatitor qno ad formas uiolentas,
qa stm in ordie ad talis formas nullu hnt
conatu, sed potiy resistit aliter. go non educunt de
petra illig, qa nec gtinent in illoz, sed petiy eig
oppoitu. Censur. Motu fursu nupri. corpus
g raris, non educit nuprius de petra ab dialis

illig

Alig, qd a eis dicitur dicitur natus, et in ordina ad
agens natus, neq; de petra natus, qd ista non hnt
petram natam resp: talis motus, sed petra nati,
sentiam et in petram go.

¶. Noto in ad plura dies, nem esse qd
aliqui dicitur in aliquo tempore in ead mate non petra
natus, q; tunc debeat esse eis dem dicitur; saltem
a qd q; hnt in illo, non petra dicitur hntis,
non n. ad dicitur in eis petra q; in isto vel non
sed petra natus, sed sufficit aliqua petra, sine petra
sua sit natus, sine dicitur. Ex hoc et dicitur
q; dicitur ista non hnt natam inclinatam, nam
talis in dicitur hnt petram natam, unde cum
petra ista in dicitur ad formas sup nates, sit obe,
dicitur non hnt q; petra in dicitur natam, sed
talum, q; natus e petra. Ad hanc q; plura regularis
ans. nam corpus q; rane hnt aliqua con nate pass
sunt, non in ista corpus q; rane e, sed q; esse in
ista corpus, unde ad confirmatam et dicitur q; natus
sunt ad nate de petra nati corpus q; rane, non
in ista corpus q; rane e, qd sit e motus q; hnt eis
natum, sed in ista corpus, qd corpus, ut sit,
e indifferens ad motum sicut dicitur, ut
natus in igne corpus q; ex sua non sicut
dicitur, et hoc sufficit ad ista motus in confirmatam de petra ista
Obr:

Non quomodo in seculo an successione plures forme
substantes sunt informare eundem materiam; quia ex
entia quodammodo ista et glimma rem mutatio facta domum,
stat huc esse posse et de facto fieri. ut a. q. quomodo,
an simul, huc e, in eodem tempore, sunt se duas forme
substantes sine distinctione in eadem portione materiae grati?
Hic et quomodo an hoc sit posse fieri eodem tempore, non
si n. potest q. natter non simul duas formas sustine-
re existere in eadem materia. quod clare indicat con-
ruptio prius forme, quod aliter videtur in
ultimo instructo adest. Si n. natter plures forme
sunt compositibiles, non est ratio una una ex-
tinet aliam, et hoc latius in Conte su. patebit.
Quomodo ergo in seculo, an sup. natter, huc e, p. vici-
nam potest fieri, ut duas forme substantes in-
formant eandem portionem materiae? deinde scientia
hinc nec non leg. de vitis formis subit aliter q. tri. hi-
bunt materiae aliquam partem eandem, vel partem substantis,
nam, ut existimavit Scotus, q. perit in materia sua forma
corporalis; nec et hinc legimus, an in eodem tempore,
satis sunt plures forme substantes, sunt pluralitatem
quodammodo existimant, n. q. utrum in hunc alia sit forma
substantis, q. quomodo sit hinc; alia per quomodo sit eandem, et alia
q. quomodo sit corpus; et tandem alia q. quomodo sit substantia.
huc n. ad aliam locum spectat, et latius in lib. de deo examinetur.
Tandem

Tantum ergo quoniam, an duas formas substantias, quod tribuit
maae esse specifi cum, utrumque determinat ad certam
essentiam, u. g. utrum forma leonis et forma ligni sint
simul in formare eandem portionem materiae. In
haec diffinitio fit

Conclusio Prima.

Naturaliter loquendo impossibile est quod
duas formas substantias repeniamus in eadem nu-
mero materiae.

Conte eas esse inter autores, et pro brevitate.

Quilibet forma tribuit materiae esse completum
in determinata specie et individui dicitur; sed esse simul
in duplici specie et individui duo repugnans natura ergo
et natura repugnabit eandem portione materiae
simul in formare duplici forma substantia. In pa-
tet in forma leonis & quod materia tribuit certum et
completa prout in parte quod materia satis actuali et
unam forma. ergo sufflueret altera. Deinde

Diversae formae Diversas petunt dignitates et magnitudines
ex parte ympanis, nam alia dignitate petit forma
ignis; aliam forma leonis, aut ligni. Ita tales
dignitates contrarias non potest simul eadem materia gre-
cipere, quia se mutuo impediunt et expellunt a se, ut
quod, cum una alteri contraria. ergo nec potest una
numera materia duas distinctas formas substantias simul
recipere. pro ergo eadem materia. quia materia determinavit

quoniamlibet

quomlibet potestatem mater ad gestandum unum
nisi in una determinata spe. qd. sicut
ordinem naturae, quod nabit eandem numerum unam
plures formas putat simul recipere.

Conclusio Secunda

Impossibile est et supradictum quod una forma sub-
stantia in formetur simul eandem portionem naturae.
Hanc sententiam quodam aliquos modernos, et in D. Th.
1. p. 4. 76. a. 3. in corpore, ubi sic ait. Impossibile videtur
plures animas et in formam in uno corpore esse, et hoc
sicut dictum confirmat duplici ratione, quod quia in
deum non solum naturae, sed et supradictum hoc esse non
possibile. et postea sicut mentem D. Th. implicat quodam
divisionem. Et quoniam vis dicitur rationes in alio sensu
precedere in deum, tamen quia non ^{ad} posterum multum faci-
unt, ideo quam fallere et eis transcribere velimus
quod sic se habet. Si in uno corpore essent plures animae, vel
formas substantiales, sequeretur quod non esset simpliciter
unum quod, cuius essent plures animae; nihil nisi est forma,
plures unum nisi per unam formam, quod quia res habet esse,
ab eodem non habet res quod sit eius et quod sit una, et ideo
ea quod de nomine nant a diversis formis, non sunt unum
simpliciter unum, sed sicut quod, sicut hoc alibi. si ergo hoc ab
alia forma haberet quod sit unum, scilicet ab anima vegetabili;
et ab alia, quod sit unum, scilicet ab anima sensibili; et tandem
ab

ab aliis q' in ho, sc: ab aliis ratio; sequent y ho non
epet utu simpliciter sicut et hiles angh contra
Platonem 3. meta: phisica. 1.

Pro Caste ro rae. Si duo forma futiles pent simul
informare eandem numero matu n' feret q' nige,
dial' expulsiu' alioru' forma sed huc non pt m' pediri
et p' divina p'ra. go nec fieri pt q' duo forma futiles
simul informant eandem numero matu. y qua
patet. m. q' aduul' ceptu' nihil n. aliud dicit
finitate illam p'ra expulsiu' alioru' si n. una forma
non expulsiu' nro' altera non videt ulla nro' ob
qua' negat p'ra' divina q' n. ea' pt m' pediri. et
g'nter facere ut duo forma futiles sint simul in
eandem matu. m. in qua' a' distas, p'ra. Prop'ia n'ra
te causabilis alioru' ca'ca' ce'nis y resp'is ad actu
p'ra' p'ra' item. acty' causalitate' d'ey non pt m' pes
dere off'ra, sed expulsiu' alioru' forma' ce' off'ra' ca'ca'
finitu', go p'ra' n'ra' n'ra' causalitate' illiy' q' p'ra' n'ra'
actitas. item p'ra' n'ra' causalitate' q' a' actualis n'ra'
ma' n'ra' p'ra' n'ra' non f'ra' talis expulsiu' n'ra' d'ey
n'ra' p'ra' n'ra' illa' m' pediri. m. a' a' p'ra'. nam n'ra' p'ra' a'
y' d'ey ca'ca' actualis finit' n'ra' informans n'ra' ca'ca' off'ra'
n'ra' actu' n'ra' n'ra' d'ey n'ra' d'ey off'ra', quoniam d'ey
p'ra' n'ra' p'ra' n'ra' off'ra', g'nter p'ra' n'ra' ca'ca' n'ra' n'ra' n'ra'

causabilis

causabitis colorisq; reprobis ad illa, tu haec non
potest quod ponuntur res causabiles. R. A. Cond.
Hanc rem tuam quod non esse de effectu privationis non est
hinc non in quibus casibus deo nequeunt omni potest effectu
privatum potest tu secundum. cum ergo expulsi ab,
hinc formae potest effectu secundum hinc potest a deo non
dicit ut quod potest omni potest in quantitativa extensio,
nem in ordine ad locum, quia talis extensio trahit effectu
secundum quantitativa. Contra est. Nam hinc
hinc non potest in aliquibusdam effectu secundum
privatis, falsum tu in privatis, quia ea in
sua causa finalis operantur, ut in cadaveris formae
partes, quod hinc potest secundum privationem vita
orientem ex inmiscere illis non, ideoque a deo non,
potest non potest alias idem effectus in unum et privationem
vita quod plura in partibus. sed sic et sic hinc expulsi
ad formam partem actualiter in formam unum ergo
neque a deo non potest. neque contra in. dan,
tu differunt solum quia forma cadaveris et forma
vita hinc hinc operantur, et ita formae cadaveris
non in ultima et privationem formae in unum, non a ita
in ultima et expulsi alterius formae; Sed Contra.
Ideo sicut contraries expulsi formae in unum, sicut

indispensabiliter

117
nisi sensuabiliter forma carlaueris et non potest ad hoc,
si diuina potentia, quia si simul non sequuntur tunc
forma cadaveris non esset forma prima.
Sed si adueniente de nouo forma una potest,
non expelleret altera, tunc non potest dare uari-
um esse primam. ergo expulsio alterius forme
ita uti me quocumque unum. Sicut forma spiritus
aut forma in uentis forma cadaveris. M.
gestat. n. potest esse primam formam subiecti et nihil
in hoc, quod ut ait primam mater dicitur esse sim-
pliciter, sed hoc non potest dare, nisi expelleret alteram for-
ma. ergo. Item iterum n. potest. si non expelleret aliam for-
ma, tunc forma adueniens non potest primam alicuius
supponeret aliam. si autem mater supponeret aliam
certe non habet formam primam. ergo forma sup-
ponens aliam non habet et rationem primam alicuius.
Consequenter. forma spiritus ut habet rationem
auctoris informantis potest gestare unum quod se cum materia,
et ipsa dare esse primam simpliciter, sed nisi ex-
pelleret alteram formam non potest hoc esse. ergo
non potest diuina potentia potest duplicem formam unam
et eandem mater informans. cum potest forma spiritus
una forma potest expulsi si eandem alteram dicitur habet
rationem auctoris informantis. M. quo ad iam partem
gestat

quod forma n. factus anima materia non fuerunt
 eius q. se cum illa. q. no ad rem partem p. m. man
 recipiens aliqua forma factum est ope simpliciter
 alio. ulla ad d. o. recipiens. non forma accidens,
 sed de h. e. tale vel tale ope, non a. simpliciter, q. a
 h. e. d. h. e. n. l. e. forma accidens: et factum. q. o. forma
 factus d. ad ope simpliciter. Simile forma factus e
 simpliciter alio primo physico sita est p. h. e. q. o. d. ad
 ipso primo ope. q. o. g. n. a. g. r. a. t. e. n. a. m. e. t. o. p. e. t. a. b
 aliquo actu. q. o. a. p. r. i. m. o. u. b. i. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. i. t. e. r. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r.
 factus. m. u. e. r. o. p. t. e. r. q. u. o. a. d. i. m. u. l. t. u. m. a. d. u. e. n. i. t. e. n. t. i.
 in actu completo non fuit anima q. se cum illa, sed
 q. accidens, sed si non expellat q. c. e. l. e. n. s. f. o. r. m. a. t. u. m.
 sequens ad ueni ad actu in actu completo vel p. h. e.
 q. o. n. a. f. u. e. r. e. t. a. n. i. m. a. q. u. e. c. u. m. i. l. l. o. s. u. l. t. q. a. c. c. i. d. e. n. s.
 p. t. e. r. m. u. q. u. o. a. d. r. e. m. n. a. m. q. p. r. i. o. r. e. m. f. o. r. m. a. t. u. m. q. u. e.
 n. e. e. t. i. n. m. a. t. e. r. i. a. h. e. e. t. i. p. s. o. o. p. e. p. r. i. m. o. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. u. l. t.
 n. e. e. h. e. e. t. n. e. e. p. t. d. i. u. s. q. n. e. e. h. e. e. t. q. a. d. e. s. i. n. a. f. e. r.
 n. e. e. f. a. c. t. u. s. a. c. t. u. a. l. i. t. e. r. i. n. f. o. r. m. a. t. u. m. e. t. h. i. n. e. e. r. e.
 m. a. t. e. r. o. p. e. p. r. i. m. o. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. u. l. t. r. a. m. q. u. e. l. t. u. m. e. q. o. a. b
 illa h. e. e. t. o. p. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. u. l. t. q. o. n. e. e. r. i. p. i. e. t. i. l. l. u. d. i. n.
 f. o. r. m. a. d. e. n. e. e. i. n. u. e. n. i. e. n. t. e. e. t. n. i. p. i. q. o. e. x. p. e. l. l. a. t.
 q. u. e. l. e. n. s. f. o. r. m. a. n. e. e. p. t. f. o. r. m. a. f. a. c. t. u. s. d. a. r. e. o. p. e.
 s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. m. e. r. o.

Ex his rursus colliges q. h. e. e. t. e. x. p. e. l. l. a. t. i. o. n. e. m. i. n. t. e. n. t. i. o. n. e.

lionem sequat offer primam fema pectus, in
 in exsecutione neco pcedit. in pte n. in d. cany
 ppe nitro dui in meam formam pcedit, et abbe,
 ram non expelli. Quod si qd dicit expulso,
 non non spe necam ad pcedit formam
 saltam sup natter, non pte dreg una et eadem
 autone exare uno meam, cum duobz distine,
 tis femis simul ita informantibus hec n. non in,
 des repugnare, tunc vero nulla ipse expul,
 fro ut de se pcedit. qd expulso nit faul ad ppe,
 pte. Contra e. Quod hec in d. sit in pte,
 de q dei pte q pte ab roborat non cento.
 Implicat q una d eadem autitas p se qd sit in
 Dupliu pte, sed hoc fieri si duo fema pectus
 simul in forma aut eadem pte in meam
 qd et implicat alteru a pte relati. qd qua
 pcedit. in e. clare. si n. eadem meam hnt forma
 hntis d hnt opet utiq; hnt in pte leuis qm
 hntis qd forma dant pte. M. andeyra pte,
 pte in d. it q at pte in si in d. e a no,
 hnt pte qd in d. pte in pte. si: ces pte
 ita spe inter se comparatus ut semp se in d. eam
 excedant in pte in d. ita ut in d. pte in d. eam
 les

les, aliis non opus est de his de his, sed sicut una
 perfectio altera, et gratia et sicut una ad seipsum privationem
 alterius ut recte in firmamentis hinc dicitur, nisi in gratia
 repit omnem privationem. hoc supposito. p. m.
 Si opus est duas formas subter in eadem portione
 materiae sicut dicitur particula et non particula ali.
 qua perfectione hinc a. in p. l. cal. q. 10. p. et expli.
 cul. m. si eadem portio materiae habet formam leonis
 cum talis forma semper et quidem in triplice esse,
 vel privationem perfectionis respectu in forma hinc, et
 in privatione particula tali perfectione, et et non priv.
 recte cum habet formam hinc et gratia perfectionem
 illius. q. 10 eadem numero materia dicitur priv.
 nata et non privata resp. eorum dem perfectionis
 q. in nullis portione q. ced. i. Cons. Ideo et p. m.
 Contraries absolute dogma non pot. in eodem p. m.
 simul stare error et sic q. a. unum ad seipsum priv.
 actionem alterius, sed ut quibus eadem forma sicut
 semper in natura hinc privationem alterius formae. q. 10
 neq. negat et simul existit.

Conclusio Tertia

Implicet et quod unum et eadem numero forma pot.
 tis informet simul duas portiones materiae.

Haec Tercio gratia et abstruit ad supra dicta,

fin.

119
Si n. māa crept accipere Inae formas p. uttas si-
mul sic et neq. eadē forma poterit simul
informare duplicem et distinctā p. uttionem
māa, nam sicut māa dat se forma p. m. n.
in p. h. ita forma dat se māa p. m. d. v. a. i. g. q. o.
sicut requirit una māa dare se simul du-
ly formis p. m. d. v. p. h. ita et eadē forma
cōie se dualy formis.

Plr Conte. Cā q. natter neq. p. stantē ulis
quem offm nisi illi aliqd ad daf, non pot illud
p. stantē, sed forma p. uttis natter neq. simul
duplicem māam informare, et si hūc et p. t.
ipm addi, q. q. sed daf potens ad p. stantē
saltem offm. q. o. et sup natter oit hoc
impossibile. M. p. utet. si n. nihil ad daf,
manet sicut antea, et sicut antea erat
nō potens et sic et p. utta est m. p. t. q. uē
ad p. am partem, vel n. illud q. arbitrio Inex p. s. p. r. i.
et officio vel q. o. d. e. m. non pot illud arbitrio p. s. p. d. i.
nensae sp. i. et distinctae, q. a. alius non pot in uae forma
alterā in uae informari q. p. t. i. forma in format māam
q. suā nihimfca arbitratum se p. v. e. n. d. e. māa. q. o. si
aliqd ad daf distinctae sp. i. et officio illud non p. s. p. e. r. t.
falit

lib ad intrinsecā eig entitate cum sit qd distinctū ab ea
distinctū ab ea, ut supponit, et qdpter neg potest illam
invenire quo ad intrinsecā itaq; ut in informaliū.
neg et em pt dicit, qd si nisty sup addita e aig,
deni spū, cum ja tunc sicut nisty qd existens
in forma non potest extēdi ad actuandas si,
nisi plures māas, ita neg rā nisty qd e aigdem
spū et māa. pto n. 20. vel n. ex illis sup additis sit
una forma, vel non, si non, qd iam enumerat for,
mas et non una, et dicit forma emul in duplici
portione māa, qd ut patet, multa sūt qd hanc pā,
si vero sit una forma, tunc illud sup additū est
pars integralis forma. Sed ex hoc tū colligit
q potest maiorem portione māa informare, nō
a. duplicem et distinctū. Consi forma infor,
mat māam qd sūta sua totam entitatem māa,
sed non potest simul et semel duob; distinctis māa
et eandem entitatem qd sūta, qd neg potest et
simul et semel plures māas informare. pto n.
nam si hoc esset possibile, tunc sequeretur, qd aliquid dicit,
stringeretur realiter in sua propria entitate, hoc a.
e impossibile, alias esset idem et non esset idem,
sequetur pto. nam forma informans hanc portio
onem māa constituit distinctū realiter in distinctū
ab

120

ab altero q̄to informat aliam portionem materiae, sed
 in dicitur dicitur dicitur dicitur realiter ab altero adfect
 non tunc dicitur dicitur materia, sed et forma. Conf.
 20. Nam alias eadem forma constituit plures
 hinc et plures leones, et daret et alij unice fructu
 a parte rei, nempe aliquid eade plurius in dicitur dicitur
 q̄tu, ut loquor docent, et q̄ in parte fructuatur.
 Explicat q̄d dicitur dicitur. Nam una et eadem for,
 sua informat hanc portionem materiae constituit
 composita dicitur dicitur vel non. non potest habere q̄ non
 constituit, q̄ alias nihil faceret, neq̄ tunc suum
 offer fructum q̄ admitti non debet; id a. q̄c q̄stis
 hinc unum alij dicitur dicitur illij, neq̄ et
 dicitur q̄ dicitur composita dicitur realiter
 q̄ eadem tunc dicitur realiter a se ipso, q̄
 non potest manifeste.

Obi res 20. Dnas formas simul informae
 eandem numerus materiae, non repugnat ex parte
 materiae, neq̄ ex parte ipsarum formarum. q̄o hec bene
 potest fieri q̄ Dei potentiam. q̄ q̄na patet. p̄ter unum,
 quo ad partem. nam materia habens unam
 formam, adhuc retinet, et eadem naturam potentiam
 ad recipiendā aliam formam. q̄o non repugnet ex
 parte materiae. p̄ter unum. potentia materiae e ipsa orig
 ip̄na,

forma, sed forma materiae se movet, recipit & recipitur,
 enim formam destruit, sed potius efficitur. ergo licet
 habeat unam formam, tu se retinet potentiam suam,
 tunc ad aliam formam. Quo ad eam partem
 adem pot. Duae qualitates gradus n.g. calidus et
 frigus et in primo gradu & absoluta Dei potentiam
 pot esse simul in eodem sub. ergo et duae formae
 substantiae pot esse simul in eadem numero
 materiae. autem supponit ea deinde in fine in lib.
 de generatione et corruptione. quoniam vero pot. quae
 contrarietas quae inter duas qualitates materiae
 quae quae inter duas formas substantiae, quae illa
 et contrarietas stricta, haec vero tunc privativa.

R. Nego autem quo ad utramque partem ad
 habentem si hinc quae autem. Retinet potentiam ad habentem,
 tamen aliam formam in sensu composito, nego autem
 in sensu diviso, quod est autem, et tunc negatis
 quoniam. nam non est idem quod materiae hinc habet
 unam formam retinet potentiam ad habentem aliam,
 non quod tunc et simul et unum est, sed quod alio
 modo et necessario recipiendum, ita ut, si potens
 expulset, tunc pot aliam recipere. nego, materia pot
 habere ulla potentiam, nec naturam nec substantiam, ad
 recipiendum, duas formas simul, quae ut contrarietas,
 multiplicat

121

implicat duas formas in forma simul eandem
 materiam, et quod nulla potest esse signata in materia
 ad talem actum. Ad rationem quod dicitur in N. 70
 iuxta probabiliter sententiam infra in tit. de generis
 adducenda. duas qualitates gradus in gradu,
 et intensis et absolute deus potentiam non potest
 simul existere in eodem gradu, et sic respectu
 formas substantie potest simul et semel in forma
 et eandem numero materiam.

N. 70. Transit autem et nego quod sequitur, nam
 magna disparitas est, scilicet in factis supra non
 procedunt de formis accidentibus, sed tunc sunt
 quod formas accidentibus non sunt actus sui
 potestatem primi, et quod sequitur non est prout quod sequitur,
 prout aliter negat facit et non quod sequitur,
 sed tunc quod accidens, et quod sequitur nihil refert, an
 sit habeat rationem aliter actus, vel non. Ad hoc non
 accidentibus non dant esse simpliciter, sed tunc
 sunt quod, nihil a. sequitur, et habeat materiam duam
 quod sequitur sunt quod sequitur a. quod habeat duplex
 esse simpliciter.

Obicitur 70. Per potentiam dei potest habere corpus
 esse

opis in eodem loco. qd et p eandem pntiam, pot
Dna forma pntes esse in eadem numero man,
ans gitalit infra lib: q. pntem, et pnt ex illo qto
Chs nrauit p ianuas clausas, et qto exiuit ex
utero Virg inis ably, illa nigri satis lasione,
ut docent thedyl. pntia pnt a pari parte rari,
ficut n in uno loco remant capaxtus ad re ci.
pntem aliud corp, ita et in ma uua, rema,
net pntia ad recipienda alia forma. qd p Dei
pntiam absoluta potentur bene dno forma
pntes in forma eandem numero man.

Rx. Certe ans. regis pntem, et pntem e.
nam pntes Dna corp pnt p Dei pntiam esse
in uno loco, qd in uirtute localit pnt fieri
unum, et idem quatenus si: et si entitate manent
dno, tu unum penetray unum ratio, et ita in esse lo,
cabilis et cir cum scriptibili, ita se hnt, ac pntem
corp pnt. sed dno forma pntes n. g. hnt et q
in uirtute in formativa qd sunt dno, qd long
informat ut dicitur in spe et ides qd dno
fuit totis dno las pnt, et qd pntem regnum q
dno pntem esse firmat.

Alii..

Obi ues 30. forma e maius virtutis
 qua ma. 30. licet una ma. nequeat simul
 recipere plures formas, potest tamen una et eadem
 forma informare simul plures portiones ma.
 aut potest forma e. alij, ma. p. h. g. e. ma.
 nis virtutis

Obi ues 31. Nemo quoniam. licet n. forma in suo gene
 fit effectus virtutis, ma. tamen recipit duobus se
 ma. simul p. h. e. q. h. a. r. e. g. n. e. t.

Obi ues 32. Substantia forma h. t. p. p. h. o. r.
 nem cum qualibet ma. 30. pot. simul p. h. e. l. i.
 licet informare. aut potest p. h. e. q. h. a. r. e. g. n. e. t.
 la apparet r. e. g. n. e. t.

Obi ues 33. Ex dictis forma h. t. p. p. h. o. r. e. m. e. m.
 qualibet ma. sicut ma. h. t. cum qua libet
 forma. Et sicut ma. non pot. recipere simul plus
 res formas, sic recipit una forma pot. simul info.
 mare plures ma. s. Ad p. h. e. m. n. e. g. a. l. i. s. a. u. t.
 q. p. h. a. n. i. j. a. l. i. d. e. n. o. n. p. o. t. u. i. t. n. i. s. i. s. o. l. u. e. n. d. o. a. n. g. t. a.
 q. p. h. a. o. n. a. l. d. e. e. r. i. g. n. a. e. j. n. o. n. c. i. u. i. t. a. s. i. n. t. e. r. d. i. c. t. a. e. p. e. l. a. d. u.

20. Nouemb:

Dub:

Dubium Quintum

An et quid sit Privatio.

An sit principium per se generationis naturalis distinctum à materia et forma?

Post considerationem materiae formae et positionis principium eius
nate manentibus post generationem in componentibus restat ut
aliquid de privatione et hoc est nate principium ab eadem et
eius intelligitur sit

Conclusio Prima.

Necessario concedenda est in rebus naturalibus
Privatio tam formam substantivam quam accidentis.

Haec sententia est eorum videtur phisicis exceptis paucis antiquis

†

123
q dicit negabant contra Artem Jani in rem natura
privatam; sed plane sine fundamento huc affert.
manus quare Cautem nram non hinc phiti et sed
S.S.P.P. amplectuntur. ut S. Aug. lib: de 10. cat. c.
c. 18. Juyderg in lib: de fumo bene. Anselm de Dio
abbi casu; Jmo SSA litteram eam apte nisi meant in
supra Genesis cap: 1. ubi dicit, q antequam lux lucem
faveret, tenebrae erant super faciem abyssi. non
tenebram privatam lucis intelligimus.

Sed pto Cauto rae. Privata ut vel ex ipso natura
causata nihil aliud quam caecitas abstrusio
nisi connotandi aptitudinem sibi ad saltem for-
mae, sed in rem natura saepe multas tales caecitas.
qo dicitur repit necesse. M. e. cor. pto m.
nam natura pro saepe ead- eand huc vel illa forma
qua tu pt recipere ratur. Denique repit et
forma nisi caecitas, quam appetamus caecitatem,
repit quoq; caecitas se. fuditas. qo m. nera.
Nig. hilt Dittlem sibi restat explicare in quo gressat
sua privata q ut faciamus, sed,

Conclusio Secunda.

Privata nihil aliud quam negatio formae
in Subiecto apto; et non e primum nihil,
sed

De pto Privata.

sed est ^{in reale, re} *scdm se ens, per se motuum, non positum,*
scdm quod uero concipitur a nostro intel,
lectu p modum formae infermantis uel inhaerentis & ens rans
Hae latio e D. Thomae quast. 10. de malis a. 1. ad ult.
quem fecit Caritany cum aliis Disceptis D. Th.

Pto Conto quo ad singulas partes. Proprietas
dico d'cto p' ueritas q' d'at suo q're et d'ctio, nam p
h' negas, quoniam ^{in ueritas} negas uim d'cty negaty, et illis
q' nullu h'nt fundametu in rely q'by adhi tuncq,
ut q'to d'ctioy Chymara q' non asinu, et lapidum;
differt tu a falsity negaty q' ueritatem partem, forma,
p' q'nam d'at in d'ctioy aliq' fundametu. q'uenit
et uim d'ctis negaty q' h'nt aliq' fundametu in
re, quibus sunt negas uires q' non, q' h'nt funda
mentu in q'p'ia nra, ut non h'ntibile resp: hors,
uel non uisibile resp: leonis, q' oes negas fundaty
in q'p'is d'ctis de q'by exuadunt. Differt tu p' ueritas
ab istis negaty, p' q'by q'to apto ratis, q'ua apta h'nt
D'mm uim late s'clent aliq' explicas abentes ut
aliqu' d'ctio h'nt p' ueritatem aliq' uim forma, s'p'it' q'
h'nt aptitudinem ad illam in q'tu p' ueritatem
uim uel s'p'it' uim ueritas, et uim d'ctio h'nt
q'p'iem d'ctio ueritas, p' ueritas ueritas. q' licet non
sit apta h'nt uim ut e tale ens, quoniam tu p' ueritas
in q'tu

124
ni qtu ens. sed hanc acceptio pntia nimio lata et
multa foru fest incommoda, nam videtur alia sequenti
eos negans hie alig fundamentu, q tu centu non
ad mittend pnti. Alie etiam ut pntiam sufficere
aptitudinem in gre, hinc dicunt salpam esse et
pntiam nisi, non in qtu et salis pnti, sed in qtu
et ait. hanc acceptio licet proximis accedat ad nam
pntiam, stricta et pntia tu loqto nunc dicenda pntiam,
hinc non pntia et pntiam qtu negans ubi cuiq
formae in aliquo pto, q pntia pntia pntia et aptu
ad habendam talem formam quibus a pntiam usq
in hinc. Est go legitime pntiam et pntia ut sic q sit
negans formae in pto aptu, qd alii q tradicant,
nam licet pntia et aptitudis non sint intrinseca pntiam
ordo ta ad talem pntia aptu et pntia intrinseca et pntia.
Ut a. eorum partes centu in pntiam et simul pntiam,
Scientia et, aliquis dicere pntiam esse pntiam nihil,
alios esse ens rati, et alios esse ontidatem pntiam,
sed hanc oia sunt pntiam. Pntiam in pntiam q pntiam
non sit pntiam nihil, q a pntiam et pntiam generatio nati,
et ex illa sunt entia nati, sed generatio nati, sine
ens nati non sit ex nihilo, salis et pntiam. go
pntiam non et pntiam nihil. M. et om pntiam pntiam
Inventu pntiam q pntiam pntiam vntiam nati in fieri
m.

m. et p. d. r. in ha. m. diff. generat. et creat.
P. r. altem r. p. r. n. n. h. i. e. p. r. n. a. r. e. g. a. t. o. n. t. i. s. , s. u. l.
p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. r. e. g. a. t. o. n. t. i. s. . s. e. d. c. o. n. n. e. c. t. a. t. a. p. r. o. p. t. i. e.
h. u. i. n. e. r. e. s. p. e. c. i. e. p. l. a. t. u. s. e. , p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. n. o. n. e. s. t. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e.
n. u. m. n. i. h. i. l. . q. u. i. d. a. n. e. g. s. i. t. o. n. t. i. s. r. e. a. l. i. s. p. o. s. i. t. i. s. ,
n. a. p. t. r. . S. i. o. p. e. l. t. a. l. i. s. o. n. t. i. s. , s. u. a. e. n. e. l. e. p. e. l. f. o. r. m. a. n. e. l. m. a. t. e. n. e. l. a. p. t. i. t. u. d. o. , n. e. l. r. e. l. a. t. i. o. n. e. r. e. a. l. i. s. i. n. t. e. r.
m. a. t. e. m. e. t. f. o. r. m. a. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. i. s. , s. e. d. n. i. h. i. l. h. e. m. p. o. s. i. t. i. s.
p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. r. e. a. l. i. s. p. o. s. i. t. i. a. . m. p. a. r. t. i. d. . p. t. r. m.
i. n. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. m. a. t. e. , q. u. a. u. t. p. r. o. b. a. t. i. n. e. q. u. i. d. i. s. t. i. n. g. u. i. t.
r. e. a. l. i. t. e. r. u. t. i. l. l. a. . N. e. g. a. t. i. o. n. e. f. o. r. m. a. . e. u. m. i. l. l. i. m. a. t. e.
o. p. p. o. s. i. t. i. o. n. e. e. t. g. e. n. e. r. a. t. i. o. n. e. . q. u. i. d. a. n. e. g. s. i. t. o. n. t. i. s. p. t. r. .
P. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. o. p. p. o. s. i. t. i. o. n. e. e. t. g. e. n. e. r. a. t. i. o. n. e. f. o. r. m. a. , a. p. t. i. t. u. d. o. n. o. n.
n. a. s. s. e. d. p. e. t. i. t. i. o. n. e. m. a. t. e. a. d. f. o. r. m. a. h. i. p. e. a. d. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. m.
n. a. t. u. r. a. m. . q. u. i. d. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. n. o. n. e. s. t. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. . p. t. r. r. o.
i. l. l. u. m. . i. n. d. e. n. i. e. n. t. e. f. o. r. m. a. d. e. s. t. r. u. i. t. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. , a. p. t. i. t. u. d. o.
n. e. r. e. m. a. n. d. a. t. i. o. n. e. m. a. d. m. a. g. i. s. p. r. o. p. t. i. e. p. r. a. e. n. e. n. t. i. s. f. o. r. m. a. ,
m. a. t. e. . q. u. i. d. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. n. o. n. e. s. t. a. p. t. i. t. u. d. o. . q. u. i. d. n. o. n.
s. i. t. r. e. l. a. t. i. o. n. e. r. e. a. l. i. s. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. m. i. n. t. e. r. u. d. i. t. i. n. t. e. r.
m. a. t. e. m. n. e. l. f. o. r. m. a. e. t. f. o. r. m. a. , p. t. r. . i. n. d. e. n. i. e. n. t. e. f. o. r. m. a. ,
n. e. d. e. f. i. n. i. t. e. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. , s. e. d. r. e. l. a. t. i. o. n. e. r. e. a. l. i. s. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. m.
o. n. i. s. n. o. n. d. e. s. i. n. i. t. a. p. e. a. d. p. r. e. s. e. n. t. i. a. f. o. r. m. a. q. u. i. n. o. n. e.
r. e. l. a. t. i. o. n. e. r. e. a. l. i. s. . m. g. e. n. e. r. a. t. i. o. n. e. p. t. r. m. n. a. m. m. a. t. e. h. e. a. t. h. e. a. t.
h. e. a. t. f. o. r. m. a. t. e. a. d. h. e. a. t. d. i. s. t. i. n. g. u. i. t. r. e. a. l. i. t. e. r. u. t. i. l. l. a. ,
q. u. i. d.

go manet adhuc in materia velut distinctio si quis realem
 a forma et fonte. Quod vero privatio sit ens reale
 remotum per distinctio aut reale quod dicitur ante omnem
 in se quodam, sed privatio dicitur ante in se actu. go
 aut ens reale. M. patet ex logica. M. per. ante omnem
 in se quodam dicitur generatio natus, go et illi dicitur
 proprio sig. q. per hunc est ad illam. Tunc videtur, sed
 inter propria generatio natus est dicitur respectu, nunc,
 quod quod privatio, go dicitur a parte rei. non dicitur
 positive sicut materia et forma, sed remotive.
 hec, q. a parte rei remota cogitatur dicitur in materia
 remota huius et illius formae. et haec doctrina
 modo est in libro si sicut de th. Ex his patet et vlti.
 ma parte lentes. Quod privatio sit. sicut q. q. p. p.
 a in materia q. materia formae in huius vel informae,
 his sit ens reale, q. privatio ut a natus sicut q. p. p.
 huius aliquid esse positivum, sed haec in privatio non dicitur a
 parte rei, neg. dicitur q. a haec et negativum privatio,
 go privatio sicut non materia q. p. p. aut ens
 reale.

Conclusio Tertia.

Privatio a prima intrinsecum, et per se ge-
 neratio natus, sicut ens natus in fieri, non tu
 in facto esse.

Hac

Hanc Causam ogra dicentes per naturam esse hunc
causam non prohibita ad generationem naturam, et
yngitur qd acci dicit se huc ad illam. Sed contra hoc
Pto Causa. Illudque pnce et intrinse in propriam ge-
neratis naturis qd intrat estem sig dorem, sed pncipue
intrat estem dorem generatis goe pncipue p se
illig et intrinseum. ma. pndet qd nil. Sed in se
fiter miss qd ea qd pnce et in intrinse pndet ad
illud ad pndet in estem dore hanc. m. pto. estem
dore generatis a illa, qd si: sit mutuo sine hanc,
fiter sit a non esse ad esse. per hunc non esse, nihil
aliud intelligi qd pncipue fiter mutuo in
intrinse hanc. go pncipue in gndit estem
generatis dorem. et go pndet qd se et intrinse
ad illam. Conf. hanc nre. Illud qd se pndet
ad aliqd, sine quo nre qd sit, sed sine pncipue
non sit qd sit generatis hanc nre, go pndet qd se
ad illam hanc pncipue sig in intrinseum. M. pndet.
pto m. ex dore estem generatis qd sine non esse,
sine sine pncipue intelligi nre. gnce ipse
generatis sine illa qd sit potest. Pto Causa ro.
Res nre nre pndet qd se, a non esse, go non esse
sine pncipue, p se pndet ad nre nre in fieri
q d qna.

gignat patet. ex illud a proprio qd ab uno a quo
 res nisi sit pte. aut pte. si res natis qd accidens
 nati pte a pte, tunc gignatur pte dicitur gignat
 gno illo. huc e. pte. go. gignat qd pte. pte m.
 si res nate finit et limitati pte huc epe absq;
 eo qd pte pte illi non epe, gignatur qd semp
 habuit pte epe. et gignatur a pte infinita et ab eo,
 nati qd tunc implicat. go ad hoc ut alii res nate
 finit nati pte pte huc pte non epe, go
 pte qd se pte ad gignatur entis natis.
 Ex huc tunc non licet inferre qd pte pte pte qd se pte m.
 tunc sed tunc gignatur tunc terminus a quo,
 Altera pars tunc si. qd pte non sit pte entis
 natis in facto epe pte. Illud a proprio entis natis
 in facto epe qd manet post gignatur, sed pte
 non manet post gignatur. go non est pte
 entis natis in facto epe.

Conclusio Quarta.

Pte e proprio distincta realiter a materia
 et forma, non distinctione reali positiva, sed
 negativa.

Hoc tunc gignatur qd sicut res nate in facta
 sui latitudo dicitur in positivum et negativum
 seu remotionem, sit et distinctio realis ubi e
 positivum, n.g. qd gignatur inter Amundum et Hildulphu
 alia

aliam vero negationem quae versatur inter substantiam positivam,
nam et aliqua privationem suam negationem, ignavis
distinctio est inter ens et non ens, inter virtutem et
causitatem. huc Sappereito,

Petrus Cantus quae ad primum se: quae privatio distinguitur
realiter a materia. Illa distinguitur realiter quae sunt
entia realia et unum potest esse et generari in rem naturam
aliquam alteram, sed materia potest esse sine privatione, et generari,
nam sine illa, in rem naturam, quae haec duo distinguitur
realiter inter se. m. c. c. c. Petr. m. nam quae adventum
formae tollit privationem, materia vero manet, quae poterit
materia generari sine privatione. Petr. idem id. Privatio
dicitur fructus remotionem formae, materia vero recipit
formam et suam opinionem substantiam. quae haec duo distinguitur
et realiter. f.

Petrus Cantus quae ad rationem partem se quae distinguitur et
realiter a forma. Oppositio realis vero versatur in
ter extrema realiter distincta, sed oppositio realis est
oppositio privativa quae membra eius sunt realiter
distincta. m. quod nihil est potest fieri ipsa realiter
opponi. m. potest. quae ante omnem naturam privationem
opponit formae quae oppositio privativa est realis. Deinde
petrus eadem m. ex Arte, quae oppositio privativa numerum
numeravit inter 7. genera oppositio realis.

Obiicies

Obi autem pro contra hoc. Primus nec est
 realis nec realis. ergo non potest nihil. quia patet
 pro eis quod ad id. Omne ens reale est tale
 aliqua forma, sed privatio tollit eam formam. ergo
 non est ens reale. m. pro. quia si est esse, habet illud
 et formam, quia privatio formam est, dicit esse. ergo
 excludit eam formam, nullam habet esse, et igitur
 non est ens reale. Quod et non sit ens reale. pro.
 quia ut supra diximus privatio non habet esse
 in actu, sed dicitur in re non nemine
 cogitante. ergo privatio, non est ens reale.

Conf. Augustinus ex libro huius. lib. 1. tom. 75. Vbi ait,
 privationem esse non ens simpliciter, sed quod non
 est ens simpliciter a primo nihil. ergo privatio non
 est ens simpliciter.

R. Negat autem quod ad idem probem. Ad hoc autem,
 dicitur quod m. de ente privatio realis, vera est
 non vero de ente reali, remotione, cum ergo privatio
 non sit ens reale negativum, non est tale quod alia
 quia forma. Ad Conf. R. Quod Aristoteles loquitur
 ibi de non ente, potest dici negationem entis realis
 privationem, quod intelligitur cum dicitur esse non ens
 simpliciter, etc., esse non ens simpliciter et
 ente simpliciter, quod est ens privationem reale,
 et hoc

et hoc quidem verum est nihil minus stare potest et non ens
reale minus proprie sumptis ante reatum in unum versum,
hinc una quadam ratio. |.

Obiicies 20. Ad quod prius dicitur esse quod positum
num. Nam prius dicitur in Cantico triu. Puerum
inuitant ad laudes dicitur, cum de bonis et
lux et tenebra dicitur. 30. prius dicitur aliquid positi-
uum. autem est contra factum fidem quodammodo potest. quod
quod non est positum quod, non potest inuitari ad positum,
dum aliquid est positum, sed laudare deum
est positum; 30. et prius dicitur aliquid positum.
Confirmat arguitur. Artes hinc dicitur prius
machinari aliquid malum, 30. est aliquid positum.

R. Ad locum facit se prius ex d. August. Jen.
sum illis esse quod ex consuetudine rem positi-
uam et prius dicitur, resultat spiritus quodam
pulchritudo quod deum mirabili quodammodo
et al. Ad Conf. R. Quod prius dicitur malum
dicitur malum, eo quod per ista mala appetunt alias
formas quod prius dicitur. et per hoc tunc ad ultimum
revertitur presentem quod positi dicitur. |.

Obiicies 30. Prius dicitur ens ratio. 30. negl esse proprium
se et intrinsece compositi natus in fieri. per quod
ens nate sine in fieri, sine in facto esse dicitur ens nate
reale

reale. go oia propria illig intrinseca erunt propria re,
 alia. go si primat e ens raris negl ope propriu gene,
 raris. ja g qna pto. reale propriu dependet a suo pro,
 pio; Sed nulla ens reale dependet ab ente raris. go
 neq; ens nate in fieri, cum sit uen ens in fieri de-
 pendet ab ente raris, quale e primat.

Hinc oratio respondere solum alig nito pigo, qual
 dupliciter ptt aliqd ope propriu alteri. go in qtu e
 pars intrinseca alicuiq componens et pstituens illud,
 et sic tm ma e forma suab propria entis natis.
 et tale propriu hie ope reale, sicut ipm compositum e
 ens reale. to. ptt aliqd ope propriu alteri, non in qtu
 componit illud, sed qd e il a quo alicuiq rei nra
 et spia de sumitq; vel in ordine ad quod daf aliq;
 onto. intrinsecq; in re, et tale propriu bene ptt ope
 ens raris, quia d an ptt go in creat e dicit intrinsecu
 ordinem ad id q e, vel temp ad terminu a quo.
 creatio n. e pductio entis ex nihilo patet idem in scia
 logica et abis q dicunt spitem et intrinsecu ordinem
 ad suu otm in qtu e subite, et tu raris pttit scilicet
 ho in ipso otm non e qd reale, sed aliqd raris ut
 videmq; in logica. Nam ex hoc y scia aliqd de deo
 et q ipse scilicet pttit qto non dependit ipse aliqd
 ope

reale, alias plane mutaretur in finem. et idem dicen-
dum de aliis rebus et entibus quae fructus hinc rationem finis
habent. Haec doctrina concedit ans et negat quodammodo.
Ad probationem concedit ans et distinguit quodammodo.
propria intrinsece constituta et hinc partes
componentes aliud sunt entia realia, quibus quod
propria in ordine ad quem sumitur non est
essentia alicuius rei vel propria quae principiant
per medium termini in quo, nego. Haec non ratio
ens ratio potest bene esse propria alicuius entis realis.
Ad id vero quod dicebatur in aristotele sequi, quod
ens reale dependeret ab ente ratio et sequens,
ter perfectum ab imperfecto. Quod Eodem modo
sequeretur quod dependeret ab ente rationis
hinc parte componente, negant; quia hoc
esset inconveniens hinc a termini in quo,
concedo. haec non enim est inconveniens plerumque
quod perfectum bene potest dependere ab imperfecto
hinc a parte componente ut patet in toto
composito physico, quod ens perfectum in linea
physica

phica et tñ dependit à maa hujus parte componere
te quae tñ e ens imperfectissimū.

Respondet tñ 20. negoto ens se: quid privatio sit ens
ratis et non reale negativum et quærenter bene pot esse
primū entis naturalis in fieri.

Quod si dicas. Ens reale positivum non potest
dependere à negativo.

R: Hoc bene potest fieri si dependeat à non ente

hujus à termino à quo; quale primū e privatio.

Et hæc 22. Novemb:
dum adfuerat P. N. Cellarig.

*

QVAESTIO QVINTA.
DE COMPOSITO
NATVRALI.

Dubium Primum

Vtrum Compositum na-
turale constituatur est ter-
tam ex māa quam forma;
uel utrum sola forma sit tota
quidditas illig. Et utrum ex
māa et forma fiat unū ens p se?

Post

Post considerationem propriam entis nativae, videtur apertum,
 quod de ipso principiis quod ex eis resultat scilicet de ipso
 composito nativae scilicet, de quo variis variis sententiis
 quidam non dicunt constitutionem esse compositi nativae de
 solam materiam. Alii dicunt solam formam spiritus,
 facturam et quodlibet illius. Alii autem apertum tantum
 materiam quae formam spiritus ad se ipsam erigitur ut
 nec sola materia nec sola forma sit totum quodlibet compositi
 nativae, sed quod utriusque. Et haec ultimum
 opinio tenenda est. Unde fit

Conclusio Prima.

Composita nativae spiritus constituitur ex materia et
 forma huius ex partibus spiritus, ita si una
 ex eis auferatur, statim tollatur et totum
 compositum.

Haec sententia contra Averroem 7. metaph. secundum
 idem. et Thomam 2. de anima. Qui autem dicit
 tantum sola forma quodlibet esse totum entis nativae,
 ac proinde materiam nullo modo spectare ad eius spiritum.

Docet hoc sententiam nostram apud S. Thomas 1. 2. q. 75.
 a. 4. in corpore. S. Augustinus lib. 19. de civitate dei c. 3.
 ubi ait. hoc nec est anima solum, nec solum corpus,
 sed ex utroque compositum. Libentius quae Boetius. Cael.

Ph

Pro a. rae d. S. quam adducit loco dicto. Per illa
gibitum est tota compressa nate, qd in linea p. hysca
est tota definit. In compressa nate definit est tota p.
materia et forma, et non solum forma. qd g. d. i.
hinc est tota p. materia et forma. m. g. d. i. ex logica
pro in d. d. i. est tota physica n. g. h. a. s. e. i. s. t. a. Homo
constat corpore et anima vel g. d. i. a. s. t. a. m. a. a. e. f. f. o. r. m. a.
q. u. i. a. u. f. f. e. r. a. t. a. l. t. e. r. a. p. a. r. t. e. d. i. c. e. n. d. a. h. o. c. e. s. t. a.
o. i. a. n. o. n. e. s. t. o. t. a. e. s. t. o. t. a. p. h. y. s. i. c. a. s. i. c. u. t. s. i. h. u. d. i. c. e. r. e. t.
h. o. c. e. r. a. t. o. n. o. n. d. e. f. i. n. i. t. u. r. h. o. e. s. t. o. t. a. n. e. c. e. s. s. a. r. i. e.
et idem de aliis compressis nate, qd compressi,
in nate, est tota definit q. materia et forma, et qd
materia spectat in materia ad materiam qd in re
nate et non in materia in re vel qd an. g. d. i. a. s. t. a. m. a. a. e. f. f. o. r. m. a.
quos nate in re vel d. Th. loco dicto. P. a.
Cenbrano d. d. i. a. s. t. a. m. a. a. e. f. f. o. r. m. a. n. u. l. a. t. i. o. n. e. m.
positi nate, qd f. r. i. s. p. m. a. t. e. r. i. a. e. t. f. o. r. m. a. p. f. o. r. m. a.
m. a. s. e. l. e. m. h. y. p. o. t. e. s. i. s. t. a. q. u. i. d. e. b. i. t. a. l. e. m. p. m. a. t. e. r. i. a. h. y. p. o. t. e. s. i. s. t. a.
q. u. i. d. e. b. i. t. a. m. e. n. t. e. s. i. c. u. t. n. e. i. d. e. n. t. i. a. d. e. f. i. n. i. t. u. r. s. e. l. e. m.
q. u. i. d. e. b. i. t. a. m. e. n. t. e. s. n. o. n. h. y. p. o. t. e. s. i. s. t. a. p. p. a. r. t. e. m. s. u. b. s. t. a. n. t. i. a. m. s. u. b.
s. u. m. p. a. d. d. i. t. a. m. e. n. t. e. s. h. i. c. e. s. t. h. y. p. o. t. e. s. i. s. t. a. p. q. u. i. d. e. b. i. t. a. m. e. n. t. e. s.
s. u. m. a. c. c. i. d. e. n. t. e. s. q. u. i. a. c. c. i. d. e. n. t. e. s. e. s. u. s. i. n. a. l. i. o. q. u. i. d. e. b. i. t. a. m. e. n. t. e. s.
h. a. n. c. e. q. u. i. d. e. b. i. t. a. m. e. n. t. e. s. s. u. m. a. c. c. i. d. e. n. t. e. s. e. s. u. s. i. n. a. l. i. o. q. u. i. d. e. b. i. t. a. m. e. n. t. e. s.
e. s. t. a. m. a. c. c. i. d. e. n. t. e. s. e. s. u. s. i. n. a. l. i. o. q. u. i. d. e. b. i. t. a. m. e. n. t. e. s. e. s. u. s. i. n. a. l. i. o. q. u. i. d. e. b. i. t. a. m. e. n. t. e. s.
e. s. t. a. m. a. c. c. i. d. e. n. t. e. s. e. s. u. s. i. n. a. l. i. o. q. u. i. d. e. b. i. t. a. m. e. n. t. e. s. e. s. u. s. i. n. a. l. i. o. q. u. i. d. e. b. i. t. a. m. e. n. t. e. s.

per abb.

& addi samentu qd prout in desce aliqd qe extra
 geny desinibi. sed maā non e extra geny con,
 positi natis, sicut n. illud e futu ita et maā,
 si et non ita effeta. qo compositu orate, non des,
 nif q maā hūm q addi samentu. m. of qy nā
 pabent. pte m. rōtes n. accidētia tū desinif
 futu hūm q addi samentu q futu e extra
 geny desinibi, qe: accidētia. hanc n. e rō frates
 vity docti nō. qo m. vera. **CONFIRMAT.**

In quā opinie compositu accidētia q abis des
 e nō q nēre futu, sed desinif q aliqd hūm
 q addi samentu e opinie accidētia ut accidētia.
 qo hū non quēnt maā q pter futu.
 Bnt, falsa m. qa rōtes desinif accidētia q
 futu hūm q addi samentu, q futu est extra
 geny accidētia. cum qo maā sit extra geny
 compositu natis abis, desinif q illa hūm q ad,
 ditamentu. Hanc Bezoniā pōit pūm, d'ideo
 qra eam sū auctu qo. maā e ole q nā compo,
 sibi natis q solūo nulla. pte aut. Illud e de
 q nā aliqis sūe quo nec q nā nec q nā pt. sed
 sūe maā nec q nā nec q nā pt hō n. q. ut aliud
 compositu natis. qo maā est de q nā illig. m.
 natis. pte m. intellecta solo forma. nō. d'ia rōtes
 non

non intelligit composita nata. go ut intelligit
est et intelligit quoniam, quia patet. pro aut. sola
forma non est composita, sed pars compositi, vel
partis pars componens. go intelligit sola forma,
non quod sit composita. pro idem 20. si
sola forma facultas mea go quod tota quodlibet
composita natus, sequens quod patet ipsa sola vere p[ro]p[ri]a,
cani de illo et in rebus ydoneis, haec a. et falsum. go et
id ex quo sequitur. sequens patet. quia sola forma fit
gravis, ad hoc totam sp[irit]ualem regem in p[ro]p[ri]a, con-
posito scilicet natus. go vere patet quod dicitur de illo. m.
pro. se: quod haec sit falsum. quia certum ab omni p[ro]p[ri]a
requiritur falsum quod dicitur sequens, haec a. mea,
haec a. forma, quia nihil ex his solitariis acceptis y[es]t,
vel tota quodlibet composita natus. pro idem 20.
si mea non est pars quod dicitur in composito
natus sequens quod quod plane in h[ab]it. quod sequens est
aliquid. go et aut. pro sequens. nam m. y[es]t
quod dicitur composita natus quod plane ex nihilo.
Ois entitas realis p[ro]p[ri]a deum, et in aliquo g[ra]t[ia]
aut p[ro]p[ri]a, sed si mea non est pars quod dicitur in
composito natus, non est in rebus g[ra]t[ia]. go omni ois in
h[ab]it. m. patet ex dicitur entis in re. p[ro]p[ri]a. pro m.

77

qd spiritus in alio quoque, aut e geny aut e spūs,
 aut pars spūs, aut in hinc hinc, sed manū pte
 non e geny neq. spūs, neq. in hinc hinc, neq. et pars
 spūs. qd nihil erit. Pto. Canto qd. Si sola forma
 e additua sola compositi natus, sequitur qd forma
 sit ens completa. haec a. e. factum. qd et id ec. m.
 pto. qd sola additua compositi natus e in se
 completa, ut sola spūs hanc e in se completa
 illi, qd si sola forma e sola qui dicitur, erit ens
 completa. pto. m. si qd sit ens completa, non pot. fa.
 cere unū qd se unū manū, haec a. idem e factum.
 qd. pto. sequenda. qd qd ad unū ensi completo
 facit unū qd acci deus in illi. qd ex manū et
 forma non fuerit unū ens qd se. qd tu qd barony
 in qd sequenti. Pto. Canto ultimo ex simbolo
 Athanasij in quo fit dicitur, sicut era verus et caro
 unū e hinc, ita deus et hinc e hinc unū. ex quibus
 apte colligitur sam manū quā formā spectare ad
 spūm compositi natus, hinc se: sicut dicitur verus
 et humanitas spectat opter ad compositū qd
 e hinc.

Quare tu hinc an manū et forma nuda sunt,
 haec spectant ad spūm compositi natus. P.
 Negative, sed spectant ad spūm illi involuē,
 do

do unionem q̄a m̄a ut unita forma, constituit
est̄a composita, et r̄a huius q̄a composita no-
ti quoniam q̄dam proprietates n.g. corruptibilitas
et generalitas. q̄a saluari non potest si m̄a et
forma separantur nuda absq̄ aliqua unione. q̄
p̄t̄. Nam h̄o corruptibilis et generalis ut d̄o
se potest. non a. a corruptibilis r̄a m̄a p̄t̄
se acceptas. neq̄ et r̄a formae p̄t̄ se. q̄o r̄a
formae et m̄a in q̄ta sunt in se unita. q̄o
a. m̄a vel corruptibilis h̄o. tunc non corruptibilis
oia nec esset nil op̄, ut ubi latius p̄batur.
neq̄ et corruptibilis m̄a illis in ip̄a p̄t̄ in cor-
ruptibilis p̄t̄ de h̄o r̄a m̄a q̄o in se unita
inter m̄a et forma.

CONCLUSIO SECUNDA.

Est m̄a et forma p̄t̄a sicut unum ens p̄ se
et non p̄ acc̄ dens.

Hanc sententiam videtur Arist. et p̄t̄o 2o.

Omnes p̄t̄a ordinantur ad actum. q̄o p̄t̄a p̄t̄a
p̄ se ordinantur ad actum p̄t̄um. tunc ultra.
p̄t̄a m̄a a p̄t̄a p̄t̄a. q̄o p̄ se respiciunt
actum p̄t̄um, forma se. p̄t̄um. tunc ultra
actum. p̄t̄a respiciunt ultra p̄ se huius p̄t̄a arg.

q̄o

go per se et illam recipit et per actualiter
 ad illam. sed talis receptio et actualis dicitur
 se unione. go per se unione, et per gregorius et
 tali unione resultat unum per se. propter unum
 manum sitas in completa, et forma alij in comple-
 ty. ex dudo a-entily in completis futurum est
 per se. go. **Conspir:** Prandando per duper
 aliqd dicit unum. go unum per se. et unum per acci,
 dicit unum per se et illud qd hnt naturam unig etre,
 vel unig pstruti, qd unica estem depreu oculi,
 cabitem, vel ut dicit si unum unum per se et per eam,
 prout ex rebz pstrutibz ad unum pstruti. Unum
 unum per acci dicit et qd non hnt naturam et pram, sed
 componit ex rebz pstrutibz ad unum pstruti,
 ut hnt alij, hnt musty. **Conspir** nup go Canto
 et gorty qd certis pstrutibz ad haec ut aliqd dicit
 unum ex per. Ja gorty et ut extrema componenda
 vel pstruti pstruti ad idem pstruti, quibus
 pstruti sunt man et forma, qd pstruti vel
 idem pstruti pstruti. se unum gorty et extrema
 hnt sunt oigdem pstruti unum unum inter se qd unum.
 Unum alij dicit, unde acceruy lupstru, dicit.
 non sunt unum per se sed per acci dicit qd non

unum

univertur per modum potentiae et actus.
3^a g^o g^o e. q. sunt entia incompleta, et unum
compleat alterum, unde petra intellectiva et g^o g^o
et g^o g^o intellectiva vice spectant ad idem potentiam
et unum autem videtur se per modum potentiae et actus, tu
non faciunt unum per se sed accidens, quia sunt
entia completa. q. d. vice spectant ad destructionem
qualitatis. atq. v^o v^o 3. g^o g^o v^o v^o in materia
et forma. q. d. ex illis fieri unum ens per se. m. p^o
quo ad singulas partes. in primis spectant
ad idem potentiam potentiam q. d. deinde unum unum in
ter se per modum potentiae et actus, et tandem sunt
entia incompleta, et formae completae materiae per
ex illis fieri unum ens per se. q. d. e. compositum unum

¶ Si dicitur q. d. Illud est aliquid g^o g^o h^o
quod est ab aliis rebus distinctum, sed sola forma distinctum
quod compositum unum ab aliis et non materia, u. g. h^o h^o
a leone. q. d. sola forma est tota distinctas compositum
natus. m. p^o ex Arte 7. metaph. lex. 41. ubi dicitur
idem est constitutum et distinctum alicuius
rei. minor vero probatur. homo non distinctum
quod a leone per materiam, immo
immo per h^o

immo potius dicunt quod concurrat, cum illo,
 et materia quod modo se sub forma hanc succupolis sit
 spe sub forma leonis. 2o m. vera. Conf. argum
 ex ipso Arte q lib: 2. huius epist cap: 3. textu 20. necul
 forma subtem ipm quod q de rei, suis q d ditationem
 rei natus. 2o idem q antea.

R. 2o. 2o. nota. ad plures vires illam maximam
 hanc spe intelligenda de exhibitione q modo acty
 non vero de illo q exhibuit q tunc sit car aut
 potius, aut in comparato metaphysica qdud q d pter
 comparat ex gre et dista, et tamen geny non e il
 q q ab aliis dista q nat. sed potius e il in quo
 cum aliis gnerit, qo a d e q d ditionem hanc q moda
 potius aut grady effecti labis. imo et hoc patet in
 d iuris, nam q d ditionem hanc e pte q d ditionem
 gneram hanc nam cum q d ditionem de illis q d ditionem
 et tu q d ditionem non distinguit gneras inter se, sed tu
 relati faciunt distinctione in hanc nis pte illud
 axioma thel: in hanc nis nulla d ditionem ubi no
 d ditionem relati q d ditionem.

R. 2o. 2o. nota. ad nota m. nam materia et
 gnerit ad distinctione specificam hanc i leone,
 non

non sicut se, sed in qtu a forma hll unisalem
specificam penhiam et hec sufficit q dicitur in
hinc illig. Ad Conf. R. forma hll ab arte
q qd a rei, non q ipsa sola sicut tota q dicitur com,
positi sed q a pars nobilior illig, quare forma
nre merito hinc q quendam hinc nomina
nomen q dicitur, q a q radia et origo specificas
et actualitatis qd in composito nati, et q ha
R. et ad illud argtu q ceteris fieri solet hoc mult.
forma dat esse rei, qd ipsa sola erit q dicitur
illig. ans patet ex eis hinc pthm, q qd pth.
qa si man daret esse composito et ofed de ofuo
illig, non distingueret a forma q tr salu e.
Ad hec R. Illud dictu pthm qd in hinc erit
q forma dicitur specificam penhiam composito, et
et q dicitur esse actua, qa forma dat esse in qto co
fatis qe q pnc dare; pnc vero et dicit q man dicit
esse composito in qtu a pthm existit, et ex hec
fatis clare patet forma non esse tota q dicitur,
sed compositi nati.

O hinc erit qd. Ita se hll forma pthm a
nati ad ens nati sicut se hll forma erit qd,
et dicitur ad compositu artificiale, sed forma
arte

artificialis e tota & forma compositi artificialis.
 po d forma futuris vid tota qd situs compositi
 natus. Conf: Epe e pp operari, sed sola forma
 dat temporis nati vim operari. go et sola
 valid epe. mte cas. pte m. illud dat vim operari,
 si qe in actu, nam pnt aliqd agit in ytu e
 in actu. ita e alteri rto agentis in ytu e acty.
 Sed sola forma e acty, man a pura pntia, go
 sola forma tribuit vim operari.

Q. go cum aliqby negto ma. diffinitas e.
 qa in artificis forma inferit in arte, sicut a.
 tu in obliquo, cuius rto e, qa forma artificia
 alio qd completu et et ipse sicut, dyster arte,
 factum non pt aequaliter in partem forma
 ostent, et hinc non m m q forma artificialis
 pnt ope sola gtra artificis, non vero forma
 futuris, qa cum pnt in completu pte et man
 non pt ope sola gtra compositi natus et
 hec et patet in aliis subly p acci dno, alle
 u. g. q solam albedinem in partem in arte,
 sicut vero in obliquo.

R. go. Negto m. nam forma artificialis
 non e tota & situs artificis, sicut n. futuris

negreunt

negueat generari in terra accidentis huius generis
illis nihil tu debet quod minus potest generari in
terra illis, quae composita ex accidentibus et factis
quale composita et artefacta. et est facile probat
ex eo, quod omnis nomen alii cuius artefacti
n. g. domus, hinc non magis generatur formam
quam materiam, et certe figuram et, utrumque factum.
et ad essentiam artefacti. Ad Conf: R. de diffinito
m. specia per operari primam parte vel totale, quod
mai: minus primam parte vel parte, quale et materiam
negotio ma. ad tale n. esse non potest, et tunc illis
totum compositum sit operari. Sed ad primum factum,
fuit quod sit per rationem rei primam aliquid.

Principio 30. Si materia est de terra et
nata in terra, sequens quod est factum de terra
entis alii cuius nata in parte vulvari, n. g. petri.
et haec est factum. et est ex quo: per sequens
illud quod de terra hinc in terra, et de terra
illis in parte, n. g. petri. materia hinc in parte vulvari
et calorem naturam de terra, et alia aequa et
nutritionem. Sed quod de terra alii cuius non de,
per se, n. g. de novo aequa, cum terra per materiam
at eadem. et materia n. g. de terra hinc in
parte vulvari n. g. petri. Conf: aristoteles 30.

ex

ex una sententia sequeret eandem manum pertinere
ad universam personam, huc a. a. almidu. jo. petro
sequela. q. to. mori. h. manet eadem man. ut
supponimus. q. vero antea spectabat ad personam
has partes spectat ad personam eadem. q. to. sa,
dem man. spectaret ad universam personam.

Cent. 20. Sequeret ex una doctrina q. in res
furrectione mortuorum non resurgunt idem
ho. ab. huc a. q. tra. fidem, ut patet ex Job,
c. 19. quem visum sum ego ipse et non
ab. q. sequela petro. nam q. trinit. q. d. no. h. no.
eandem habuerunt manum universis h. no. q.
patet in eis q. no. sunt carnis humanis. q. to.
non resurgunt idem in mens. h. no. nam cum
eadem numero man. non pot. q. cul. utriq.
sunt q. alia. utriq. q. h. no. man. no. h. no.
ut non sit idem numero resurrexerunt.

R. Cento. say: et rego m. ad quem dicitur.
gras m. man. h. no. in particulari dicitur q. d.
de novo aq. vis, fructus, nego. ma. matth. q. d. d.
m. nam fructus manet eadem man. petri
plene in variis et h. no. illa man. q. d. aq. ut
petro q. substitutione sit matth. universa ab ea
q. d. antea h. no. h. no. h. no. fructus universa.

idem

Ad eam Conf. H. regto sequere. ad p[ro]batam
 H. Eccl. s. August. lib. 22. de civi[ta]te dei
 q[ue] si eadem man[us] fuerit in sin[is]tris heredit[aria]
 hunc in resurrectione metum reddet
 illi in quo prius cepit esse, nam ab illo nec
 lub[er] aliis, neciv[us] accepit t[er]ra a. fupple.
 bit in altero vel aliunde, vel ex partib[us] illig
 p[er] nutritionem defluxerunt. Deinde, ut
 idem numero ho[m]i[n]es sicat[ur] resurgere, nec e[st] ne
 cept[ur] ut in q[ui] in ea man[us] fuit o[mn]es partes
 resurgat corp[us], sicut nunc resur[re]xit ut sicat[ur]
 idem numero secretis in n[ost]ra, q[ue] ex iisdem par
 tib[us] nulla nutrie[n]tia novit[ur] g[er]it, alias certe
 non esset idem numer[us] ho[m]i[n]um secretis p[er]ner et
 fonea, q[ue] tu nulli g[er]it et.../.

Oblucies q[uo]d si man[us] est de sp[iritu] compositi
 natus sequeret q[uo]dlibet pars man[us] est de sp[iritu] totius
 compositi. q[ue] sequens est falsu[m] q[uo]d et au[tem] p[ro]p[ter] sequela.
 nam man[us] singularis nihil aliud dicit q[uam] suas par
 tes. m[an]u. pars man[us] q[ue] in manu non e[st] de sp[iritu] ho[m]i[n]is
 in particulari, cum q[ui]sa manu leta sp[iritu] n[on]t salua
 g[er]it[ur]e. q[uo]d m[an]u vera.

H. Distincto sequere: est de sp[iritu] totius compositi loq[ui]to
 de toto sp[iritu] et integrali q[ue]do sequeta, est de sp[iritu]
 Corp[us]

loqto de toto estu loqto tu, nego seyn: nam pars materiae
q̄e u.g. in pede vel manu licet spectet ad totu inte-
grale, non tu ad totu estu. Unde distinguenda ē in,
plex totum, aliud estu, aliud integrale. eodem modo
distinguitur duplex materia, alia estu, alia integralis. estu
ē sine qua neq̄ observari. materia integralis, q̄ tu spectat
ad integritatem compositi, ut materia manus, pedis.
Demde item q̄. Distinguitur seyn si materia singularis sit in eo
suas partes estu de estu compositi, sum q̄libet pars
estu de estu illius, credo seyn, sed sic se non habet materia
singularis, ita q̄ eas partes repta in aliquo composito
sunt de estu illius, nam hoc apte ē falsu. Dices hanc
responsionem petere potest, nam materia nihil ē aliud
qua suas partes. go si visa ē de estu compositi, et par-
tes erunt. q̄. falsu ē se q̄ materia q̄ spectat ad estu
compositi nihil sit aliud qua partes illius integrales,
materia ab illis ceteris distinguuntur cum pot̄ ab eis separari
ut pedes in abscissione manus, ubi manet materia estu
hanc et tu tollit pars integralis.

Dubium Secundum.

An materia et forma uni-
antur

antur immediate per proprias
entitates; an uero per modum
unionis aliquem superadditum
ab eis realiter distinctum; et
an duplici unione uniantur
an una tantum?

Diximus in precedenti Dubio, Compositum nature
esse constitui ex materia et forma non per se acci-
ptis, sed quatenus inter se uniantur. nam com-
positum non potest ex illis constare nisi unitis,
et ut coniunctis. Restat ergo Dubium, an uni-
antur se ipsis absque unione superaddita, reali-
terque ab eis distincta, an uero indigeant ali-
quo nexu seu vinculo. In qua difficultate
sunt duae sententiae plane contrariae. Prima quae
materia et forma unire immediate absque aliquo modo
unicuius superaddito, et per hanc sententiam citari solet Caieta-
nus. 3. p. q. 2. c. 7. Et Alvarez.

Altera

Altera sententia affirmat. materiam et formam uniri
inter se in unum unione ab aliis realiter distincte,
quae sententia verior et probabilior videtur, unde fit

Conclusio Prima.

Materia et forma ununtur inter se ad
constituendum compositum non immediate
per suas proprias entitates, sed medio aliquo
modo unionis substantialis, seu aliquo nexu re,
aliter ab eis distincto.

Hoc Contro^o e^o modo tam inter Thomam, quam
Dolgiolum, et ideo non e^o voluntur. Aliques autem
auctores. Ob^o t^o rae.

1°. Nulla forma substantialis habet suam essentiam et
proprietatem entitatem quod sit actu unita; sed t^o q^o
sit uniri, q^o ut sit actu et fortiter unita debet aliq^o
jugandi per quod fortiter sit et sicatur unita.
Ans^o patet. p^o. Nam quodlibet forma substantialis salu^o
tem sup^o naturae pot^o separari a materia, et conservari
absq^o actuali unione, sed tunc sic separata h^o
proprietatem essentiam et entitatem absq^o actuali unio,
ne. q^o nulla forma substantialis h^o suam proprietatem essentiam
et

entitatem q̄ sit actu unita, alias semp̄ & p̄et unita
 cum semp̄ habeat suam essentiam et entitatem.
 quia p̄tr. Id enim essentia t̄m consistit in potentia ad
 actum non pot̄ esse in actu nisi aliquid ei addas.
 sed ut probatum & essentia cuiusvis forme t̄m dicit
 ad actualem unionem. q̄o. non pot̄ actu esse unita
 nisi aliquid addas. M. p̄tr. si n. nihil aliud addas,
 manet sicut prius, et sicut antea erat in potentia
 ad actum, ita et postea erit. Confirmatur.
 Mater et forma p̄tr. suas entitates licet p̄int, no
 t̄m actu causant absq̄ aliquo supradelito. sed
 actualis causalitas mat̄e et forme consistit in
 actuali unionem uniḡ ad alterum. q̄o. talis unio
 nen̄ est pura entitas sed aliquid ab eis distinctum.
 p̄tr. m. Nam per hoc quod forma unita mat̄e
 actu dat illi suum effectum fructum q̄: esse
 specifiuum. Et ò contra per hoc quod mat̄a sit
 unita forme, dat se p̄ medium p̄tr. M. p̄tr.
 Si entitas et essentia mat̄e et forme carerent actu
 p̄tr. se, sequeretur q̄ semp̄ actu causarent.

huc

falsum igitur est id. propter sequentia: nam cum entitas sit
essentia materiae u.g. Socratis maneat semper eadem
et actu causaret, quia non est ratio quare aliquis causet,
sed, aliquis non, cum ut contrarij fatentur, causet
per se ipsum. materia uero generat. Nam forma Socratis
ante multos annos actu causauerat; modo
uero non causat actu ut de se patet. igitur.

2a pars lentius propter, quod se: materia et forma
uniuntur, per aliquod distinctum realiter
ab illis. Illa quoniam una potest sine altero generari
distinguentur realiter, sed forma potest generari
sine actuati unione ad materiam ut patet in
omni ratio, et in aliis formis substantiis, et factum
ignatiter potest esse sine unione ad materiam,
quamuis unio cum sit unio modo nequeat
esse in rem materia sine partibus unitis. igitur
distinguentur modaliter realiter ab illis.

Conclusio Secunda.

Materia et forma non ununtur duplici
 unione realiter distincta quarum una
 se teneat ex parte materiae, et altera ex parte
 se forma; sed ununtur simplici uni-
 one qua realiter eadem est fructer tamen
 distincta.

Hoc tenet et contra aliquos modernos se tenet
 etiam inter discipulos d. Thoma. P. r. r. r. r. r.

Frustra sunt per plura quae potest fieri per pauciora
 etiam, sed per unicum modum unionis realiter
 potest materia uniri forma, et forma materiae, per
 se et complete; quod superfluum est ceteri modi
 partiales. m. constat. per m. Unio partium in
 genere est factio et vinculum et nexu plurimum quod
 ad uniendo duas partes sufficit unum nexu
 et

et vinculum. Explicatur hac Cento magis,
ex ipsa natura unionis. Unio ex propria natura
nexus et vinculum plurimum. Quod licet una
sit, attingit in suo extrema. Quod per duobus
extremis sufficit unica unio.

Conclusio tertia

Unio quae intercedit inter materiam et for-
mam est modus quidam substantialis
quo forma actu est in materia huiusmodi in
subiecto informans, et materia habet actu
formam.

Hoc Cento huiusmodi indiget explicatio. Unde
sciendum sicut unio accidentalis cum
subiecto nihil est aliud quam modus quidam acci-
dentalis, quo accidens inhaeret actu
subiecto

Subiecto, et ut unio q̄e inter maam et for-
 mam quam modus q̄dam subiecto in hinc
 aliud quo actu forma e in maam hinc in
 hinc informatio. Dicitur unio in primis mo-
 dum q̄dam per quam partem conuenit
 cum existentia, subsistentia, et aliis modis
 accidentalibus. Dicitur vero et modus sub-
 stantialis, quia e q̄d completus maam et
 formam in linea subiecto, sicut subsistentia
 e q̄dam modus subiecto q̄a completus rem in
 linea subiecto. Per reliquas partes in eloge
 proprietas differt unio ab aliis modis. Quod
 autem unio sit modus. p̄ter breuiter. Modus
 e qui nec sup̄natur p̄t existere sine re
 modificata, nec sine illo cuius e modus, sed
 non sup̄natur p̄t esse unio in rebus naa
 sine rebus unio. q̄o erit modus. M. constat
 ox

Certe magis
 ppria naa
 to lect una
 to q̄ duobus
 rti
 am et
 subiecto
 hinc in
 hinc actu
 cat. Vnde
 talis cum
 q̄dam
 erit actu
 hinc

et communi Phisicorum consensu. p[ro]p[ter] m. Unire
res inter se se effectus unionis vel potius r[ati]o
fructus illig. q[uo]d non potest sup[er]n[ati]v[er] et esse
in remm n[atu]ra sine rebus unitis et sup[er]n[ati]v[er].
gregna p[ro]bat. p[ro]p[ter] om[n]ia. si non e[st] p[ro]p[ter] de e[ss]e[n]tia,
e[ss]e actualiter unire, op[er]et accidens aliquod
sup[er]n[ati]v[er] sup[er]additum. Sed hoc s[er]v[er] negat.
sequela p[ro]bat. p[ro]p[ter] m. in p[ri]mo sequeretur
quod unio s[er]v[er] se non e[st] p[ro]p[ter] fructus r[ati]o in
linea unionis cum per aliq[ui]d aliud s[er]v[er]
superadditum uniretur, sicut si actio per
aliquod aliud et non per se ipsa g[er]itur,
vel eam agentem actu influentem
non e[st] p[ro]p[ter] r[ati]o fructus agentis. Demum illo
de sup[er]additum accidente quoniam an de ip[s]o
e[ss]e[n]tia sit actualiter unire, vel non, si dicas
primum, nos idem dicemus. de unione s[er]v[er]
se

Se cum non sit materia ratio unius quam alterius
 si vero licet sit, tunc sequitur illud acci,
 deus causas unius actu per aliud accidens,
 et sic in infinitum, quod tu non concedis
 ergo alterum concedi debet.

Obicitur pro si materia et forma actu unius
 per aliquem modum supradictum, sequeretur
 quod aliquod aliud proter materiam et formam
 constitueret essentia compositum. hoc a se extra
 dicta supradicta; nam dicta materia et forma
 constituere essentia compositum. Confirmatur
 arguitur. Materia et forma ablata et alio potest essentia
 inter se uniri, ergo suffluit modus supradictus
 congrua potest. pro autem materia materiam in anima
 ad formam, hanc potentia in suum actum. ergo abla-
 to omni alio poterant inter se essentia uniri.

R. Distinguitur sequendum. sequeretur quod aliquod aliud
 constitueret essentia compositum hanc pars illius
 reye.

negō sequulam. Inq̄m nexy partim. conuol.
q̄a. supra diximꝫ māam et formā ḡstare
compesitum, locuti sumꝫ de constitutione q̄
modum partis, licet q̄o unio constituat compesitū,
hūc hoc tū non facit ut pars, sed ut nexy
partium. quōd non ē contra supra dicta.
Deinde q̄to statimꝫ supra māam et formā
constituere est et compesitū, non sumptimꝫ
māam et formā separatiuā, sed quatenꝫ inter
se uniuꝫ quōd satis indicat illa parōta con,
iunctura, et; sc: ex māa et forma. Ad Confir:
Rx. negō autē ad ḡtūem dices, transeat q̄ ha,
scat natem inclinātem māa ad formam,
tū hōc inclināto quantumuis magna sit,
non efficit ut uniuꝫ inter se, actu, et p̄ter
absq̄ aliquo modo substantiati sup̄addito.
Alia arḡta contra hęc dubium posita uide in
aliis libris et codicibꝫ, sed hęc nūc q̄ hęc
p̄ntio sufficiunt, et hęc dūm fueram apud
S. Petrum in ipso festo S. Conradi Ep̄i.

Dub:

Dubium Tertium.

Vtrum totum compositū
distinguat̄ur realiter à
suis partibus simul
sumptis et unitis. *¶*

Triplice e in hac re sentia. 1^a affirmat totum
distingui realiter à suis partibus et ut unitis,
ita Scotus sentit 3. met. q. 7. et in 3^{is} sententia ubi
ait totū esse tertiam quandā entitatem distinc-
tā ab entitatibus materiae et formae et ut unitis,
pro hac sentia sunt Senenmas Herbag, et alij
ex Thomis. 2^a sentia. dicit totū non dicere
aliquā entitatem realem distinctā à partibus
unitis, sed hūc per partes et unionem includere
aliquē modū distinctū realiter ab illis et ita
sentit hanc sententiam totū quidem non distinguit

Sentia triplex.

1^a

2^a

realiter

3a

realiter hinc res à se à suis partibz ut unitis
ut videbat ja sentia. sed tñ realiter modaliter.
hanc sentiam refert Suarez. Thoma 2. met. disti.
36. lect. 3. 3a vero sentia statuit totu compo-
situ nec aliqua entitatem realem absolutam,
nec aliquæ modu sup addere suis partibz ut uni,
hò et gyster nec realiter strictè, nec realiter mo-
daliter distri quel ab illis ut unitis, sed totu disti
feret ab eis rãe ratiocinata. Hoc sentia e D. Th.
q. qra genub cap: 8) et ja p. q. 77. a. j. qua sequunt
oës grai Insuper tes, Philoponay Simpliciay, Alia,
anday, et ni del nolio q baliter q uniy intelligentiã.

Totum duplex

Totum per se

Totum p accidens

Totum p se duplex

Totum Potentiale

Totum Actuale

Nō tam nominas spe accepti ones et divites totiy. nam
aliud e totu p se, et aliud totu p accidens. Totu
per se e illud q resultat ex actu et potentia p se, ut
hò ex materia et forma, sicut totiy supra dictu e.
Totu p accidens a. e illud q gñinet multa p acci-
dens genis rãtia ut hò albug, item acerug lupitru,
q totu p aggregatõem eoz gñinet multa capu q.
currentia absq ulla tñ unione, totu q se item
e duplex, aliud e potite, aliud actuale. Totu po-
tente e illud q gñat multis partibz potestativis,
quale totu e genis rãpi: form et distri, quas ut
in legia dicitur tñ in potentia gñinet. Totu actuale
tr

hoc illud quod est pars actus illud componit
 ut in g. lignum, lapis, & c. et sic ipse totus actus,
 ha. Totum actuale dividit rursus in phycum
 metaphycum et integrale. Totum actuale phycum
 est illud quod actu generatur ex partibus phycis scilicet ex materia
 et forma in g. ha. et totum actuale phycum in ista
 componitur ex corpore et anima. Totum actuale meta-
 phycum est illud quod componitur ex genere et differentia,
 ut ha. ex ratione et anima. aut ex vivente et sensu-
 bili. Totum integrale est quod est ex multis par-
 tibus integrantesque substantiam ut linea, ha.
 in ista est capite, manu, pede, & ceterae partes
 integrantes quae non spectant ad unum, sed tamen ad
 integritatem rei. Totum integrale rursus dividit
 in homogenium et heterogenium, Totum homogenium
 est illud cuius partes sunt eiusdem rationis,
 ut aqua, ignis, & c. Totum vero heterogenium est quod est
 partibus diversae rationis, ut ha., leo, est autem capite, pes,
 de et alio quod ut patet, sunt plane diversae rationis. his
 acceptis omnibus totis quibus sit.

Totum actuale duplex.

Totum Act. Phycum.

To. Act. metaphycum.

Tot. Act. integrale.

Tot. Integ. duplex.

Totum Homogenium.

Tot. Heterogenium.

Conclusio Prima.

Totum potentiale et totum actuale meta-
 phycum, item totum per aggregationem non
 frangunt realiter stricte neque realiter modaliter

a suis

à suis partibus sed tunc ratione ratione nata.
In hac generalitate est aut. et quo vel dicitur
generis partes. Per conto ex his qd dicitur in
logica de unitate, ubi p[ro]batum gradus metaphisicos
non distinguuntur realiter inter se; alias non potest
verae de se in unum qd dicitur. Ego autem totum p[ro]p[ri]e,
tate non distinguuntur realiter à partibus vel diffinis.
quas in sua p[ar]te g[er]it. Item de toto actu
metaphisico est et certa, qd compositum metaphisicum
non fit p[er] partes realiter distinctas, sed tunc p[ro]p[ri]e dicitur
nexus q[ui]bus obiectis, ut tate p[ro]bat logica h[ab]et
tatu de q[ui]e. De toto aggregatum p[ro]p[ri]e conto.
Quia hic totum non dicitur una aliqua natura re,
sunt autem ex partibus, imo neg. aliquam unionem
ut patet in aceruo lapideu, sed totum dicitur partes
simul q[ui]bus realiter. Ego tale totum non g[er]it aliquam
entitatem realem p[er] exhibitionem partium. et ego
non distinguuntur realiter ab illis. Hic tunc notandum,
quod totum p[er] aggregatum differt à toto p[er] accidens
in hoc, qd totum p[er] accidens n[on] g[er]it. tunc alio dicitur aliq[ui]d
quod unionem saltem accidentalem ut patet in
hoc alio. Totum n[on] p[er] aggregatum non dicitur
huiusmodi unionem et ratio dicitur totum p[er] accidens,
dicitur si forte à suis partibus ut unitis tunc ratione ratione
ordinata, realiter uno modaliter si partes sig

Sum aut

Summus sine unione, et hec dicta magis pa-
 letur infra. Restat ergo distingas de toto a tra-
 ti physico et integrali utrum distingas realiter a
 suis partibus quibus resolvitur sit

Conclusio Secunda.

Totum physicum distinguitur realiter a qua-
 libet parte seorsim, et simul se sumpta,
 uno et ab omni parte simul sumptis, sine
 unione tra.

ja Contes pars pte rae jo. Si una pars reali-
 ter identificatur cum toto. ergo qualibet identi-
 ficatur realiter cum illo, ergo non eadem
 rae de una parte quam altera. ergo partes et
 identificantur realiter in se. hoc ultima
 propo pte. ex illo axioma quibus, sed ea-
 dem unione sunt eadem in se. ergo
 si est partes identificantur realiter cum toto, et
 identificantur realiter in se. hoc a. meum,
 facta factum e. ergo. Pro eo eadem pars. illa
 quoniam unum potest manere per se altero distin-
 guntur realiter, sed magis manet toto composita
 per se, uno et forma hanc manet per se hanc
 et hec et saltem sup nullo fieri potest in omni forma

eductis

etiam de parte materiae. ego composita distinguuntur
realiter a qualitate parte materiae de Jungtibus de,
sicut de me reali nichil entis et nichil nisi quia pler
quantitas partem totam nichil aliam partem,
tunc quia in cetera pars non includit.

2a Certis pars supponit quod omnes partes totius
sunt simul summi et tunc quod non sunt unitae, quod
certe bene fieri potest, quia certum est quod res ex se
etiam ratione intra corpus, tunc autem in illo primo
aria et corpus sunt simul et tunc non sunt unitae,
nempe, alias generatio sequens nichil habet quod agere,
vel, haec supposito pro 2a pars certis.

Illud distinguuntur realiter ab altero quod in se,
dicit aliquam entitatem realem quia illud non
includit sed si totum includit aliquam entitatem
realem quia partes simul acceptae non includit
ego distinguuntur realiter ab illis. m. 9. sed
pro m. totum compositum includit unitatem realem,
tunc sed hanc partes omnes simul non includit
vel quod ex facta supponit, ego m. vera. et haec est
a distinctio realis in chel entis et in chel.

Pro idem 2o. materia et forma sunt manere simul
distincte toto composito ego distinguuntur realiter,

for

For ab eis. qtr aut. Si Deq destrueret unione
inter animi et corpis et generet hanc duo in eor
dem loco (q. q. scilicet ut) Inne hic destrueret et
mane real partibz oig simul ubi de facto ma
nent post mortem non u. corrumptus et
statute supra qo totu physicum distinguit
realiter a partibz suis simul sumptis absq
unione tu.

Primum 3o ma et forma educunt differe
ta actione ab ea qua educit totu corpus tu.
qo totu distinguit realiter ab eis. si n. spec
idem realiter non potit inuicem terminare
actiones productivas alias naa ha locet absq
propria cum q. una q. ductioe bene potit una
entitas realis educi et q. q. tr. prop. fluere
alia actio productiva. et in hac sententia que
nunt modernis auctores.

Conclusio Tertia.

Totum physicum non distinguit realiter a suis
partibz simul sumptis et unis, sed tu rae
ratiocinata.

Hoc sententia e qtra multos antiquos Auctores et Thom:
et tu eor niter modernos et in def. expre. Di. Thomae

4. qtra

q. gra gentiles. De humanitate non e intelligenti
q. sit qdam forma gurgens ex giratione forma
ad maam quasi realiter sit alia ab utraq, q
verba satis n. firmant. Sententiam meam q. et p. r.
Jo. Si totum distinguereq. realiter a suis partibz
simul sumptis huc max. e. p. r. q. a. adderet aliqd
reale supra r. r. r. ut unitas, sed nihil reale sup.
addit. Jo. non dist. g. r. realiter ab illis ut r. r.
his. M. p. r. e. x. fundamento g. r. r. r. r. r. r. r. r.
n. ad r.
t. r.
m. r.
tate sunt aliqd p. se r.
Jo. r.
totum r.
p. r.
p. r.
p. r.
collechi illa max. et forma unita g. r. r. r. r. r.
p. r.
aliqd p. r.
dixit quod h. r.
p. r.
f. r.
Confir. mat. huc r. r.

tertia

tertia entitas qua totum dicitur supra partes
 unitas advenit enti in actu. go necesse facere
 non e se cum partibus unitis. go sola partes
 ut unitas erunt qd non per se; vel illa entitas
 supra dicta erit totum compositum qd tunc dici no
 pot, qa compositum includit partes. ja supra
 patet. qa q advenit enti in actu completo fa-
 cit unum q accidens hoc cum illo. ans pto.

illa entitas advenit forma et materia iam unitis.
 go ibi includit actus substantie, q compleat pro-
 priam materiam in certa pte substantie.

Pro Cento 20. Si totum esset tertia entitas
 distincta a partibus unitis, sequeretur non esse
 totum. supra e falsum go et ans. m. patet. pto se
 quela. qa ea q distinguuntur aliqua distinctione
 non includunt se pto istam, ut qd dicitur in illis
 q distinguuntur pto q se non includunt falsis-
 ter, go ea q distinguuntur realiter non pnt se re-
 aliter includere. Sane ultra qd totum realiter di-
 stinguuntur unitis, ut notatur contrarij. go reali-
 ter illas non includit, et go sic distincta non
 erit totum. pto ultima supra, qa totum per
 compositionem non pot esse sine partibus.

Confirmat hunc rati. Totum non distinguuntur
 realiter

realiter hinc res à re, nec modaliter à
partibus unitis ego non distinguere realiter ab
eis. patet contra. pro omni quo ad p. q. q. disti-
guere ab aliis realiter hinc res à re non in,
dicit illud realiter, sed totum in dicit realiter
partes, ego non distinguere realiter ab illis hinc
res à re. m. et contra patet. pro ma. in hoc n.
differt distinctio realis rei à re à distinctione
in dicitur et in clausi et cum ista patet stare
in dicitur realis non vero cum altera ut ex
dicitur patet. q. q. Quid a. nec realiter
modaliter, hoc e. hinc modus à re distinguere
à suis partibus unitis, pro. modus est in parte,
hoc re modificata et dependet ab illa hinc
à suo p. q. q. sed totum non a q. q. in parte, sed
partibus sed partes sunt autem nec dependet ab
illis ut à p. q. q. non distinguere realiter mo-
daliter. m. et contra patet. pro m. in substantia
unione resp. compositi substantia, et et in facto,
citare resp. ens. q. q.
Pro contra q. q. Illa entitas in adhibito partibus
unitis, vel p. q. q. in partibus partibus et totum,
vel non. q. q. dicitur enim q. q. admodum q. q.
pro m.

pte in quo ad priorem, in priore non potest dici
 quod illa entitas supradicta sit se sit totum
 quia nisi ad finem partes non est totum. Deinde totum
 est ens completum subiecto, haec a. 2^a entitas non
 est ens completum subiecto, sed forma accidentis
 talis ut patet ex S. Th. loco citato, quia cum per for-
 mam meam fiat hoc aliquid actu, illa for-
 ma forma quaeque non est subiecto, sed
 accidentalis, faceret, huius unum per acci-
 dens ut supra tetigimus. ex hoc a. 2^a si
 non sit totum quod faciat totum simul cum
 materia forma et unione, et ergo est pars totius
 haec ultima quaeque partes, quae de illa una
 cum alio facit totum, et pars totius, hinc ultra
 seipsum ergo totum adhuc nihil est quae partes
 ut unum, cum tale compositum non sit aliud
 situm contrarium quae materia, forma, unio et
 illa entitas quae supradicta huius pars totius.
 Confirmat haec ratio. non sunt multipli-
 candae entitates sine necessitate quod nulla
 est ratio multiplicandi vel addendi. Quia
 entitatem supra partes unum. ergo patet in
 quod distinctio ratio ratiocinatio sufficit ad veri-
 ficanda ea omnia quae ibi de toto, et non de parti-

bus

ly in semper fructu. go. Et ex his p[ro]p[ri]et[ati]bus 2a pars
C[on]tra se: q[ue] t[ame]n intercedat distinctio r[ati]o n[on]
h[ab]et in se cum ad sit alij fundamentu[m] in re
ad formandas plures q[ue]stio[n]es p[er] se explicita
et implicita. Distinctio a r[ati]o q[ue] intercedit
inter totu[m] et partes eij unitas non e[st] similis
illi q[ue] versat[ur] inter aut et r[ati]o, quasi respondet
aut distinctio q[ue]stio[n]is obiectivi, sed e[st] similis illi
distinctio[n]i r[ati]o q[ue] inter se fructu[m] obiectivi
n. g. inter h[om]inem et aut r[ati]o, q[ue]a in p[ri]mo q[ue]o
q[ue]o respondet p[ri]mo q[ue]stio[n]i respondet et p[er]
et t[ame]n d[omi]n[us] s[im]il[iter] t[ame]n, p[er] se implicitam
et explicita et correspondentia t[ame]n q[ue]a et
partes ut unitas plures et quasi in ad[ver]sua,
his q[ue]stio[n]ibus concipiunt, eo q[ue] collectio partiu[m]
et unitatis p[er] se q[ue] p[er] modu[m] pluru[m], ip[s]e
sum vero totu[m] q[ue] modu[m] unij sicut q[ue]stio[n]is in
defini to et de se.

Obicies 10. Totum phyicum vel distinguit
realiter a ma[n]u r[ati]o totij entitatis p[ri]o, vel r[ati]o
alterij partis forme se: neutru[m] p[ot]est dici. go.
p[ro]p[ri]et[ati]bus n. in p[ri]mo non p[ot]est dici q[ue] distinguit ab illa
r[ati]o totij entitatis, q[ue]a totu[m] phyicum in ad[ver]sua
identificat

identificat eam cum toto sicut non distinguit
 quod realiter ab illa. neque potest dici eam esse
 figuratam ab illa parte. quia forma distinguitur
 a materia realiter huiusmodi ut a re, ergo totum phyceum
 non distinguitur a materia distinctione reali in
 cludens et includens. cum patet per se quod forma
 realis rei a se distat est et a distinctione reali
 includens et includens. ergo si per unam distinctionem
 totum a materia, non distinguitur ab illa per alteram per
 distinctionem. pro ultima quod, alias idem est
 sicut habere per formas sicut distinctas. Consequenter
 materia identificat realiter cum toto sicut generum
 materiam, ergo non distinguitur realiter ab illa. pro
 quod. distinctio realis debet considerari inter
 extrema realiter distincta, sed materia realiter
 identificat eam totum. ergo non distinguitur realiter
 ab illa.

R. Ergo totum phyceum denominari distinctum
 a materia distinctione reali includens et includens
 vae totum entitatis, ad huiusmodi puritatem sicut
 quod licet totum sicut sua entitatem in adsequa,
 se identificat eam materia, tamen adhuc distinguitur
 ab illa distinctione reali includens et includens

ga hanc distinctionem hanc hinc sibi peculiaris quae
realis distinctionem dicitur identitati, idem n. de
distinctione realis in dicitur et in dicitur.

P. 20. Quod si recte velimus inspicere eam
ob quam distinguatur totum realiter a materia facta
legitur, tunc alterius partis in dicitur quae materia
non includit; unde ad huius in dicitur
quod licet altera pars sit forma distincta realiter
a materia tunc res a re, ex hoc tunc non sequitur quod
ipsum totum componitur hoc modo distinguatur
ab illa, quae componitur per dicitur quae solo forma.
Ita P. 20. quod dicitur ad se in tunc ad dicitur di-
stinctionis in dicitur et in dicitur quae bene
potest admitti quod totum distinguatur a materia facta
totam entitatem, licet factis tunc distinctionis
non sit identitas, sed potest altera pars. Ad
Confirmationem P. Centis tunc, et dicitur quod sequitur.
quod non distinguatur ab illo in dicitur tunc
mendo totum, quod dicitur quod sequitur. ad dicitur
negotio quod sequitur; nam si aut materia identitatem
totum facta una partem materiam et dicitur in dicitur
quod tunc; ita et in dicitur non distinguatur ab
illo

illo et à gbra si aut non identifi-
 et adagnata sua exhibitum, ita neq. identifi-
 cas adagnate cum illo. -

Obiicies 20. Si totu distingueret realiter
 à partibz seorsim, vel et simul sumptis sine
 unione tu, quod ideo qd totum clauderet aliquam
 entitatem quæ partes sic accepta non clauder-
 ent, atq. hæc factu. gō. M. patet. p. m.
 qd nulla apparet talis entitas in duca in toto;

R. Ex dictis totu præter partes seorsim ino
 et simul sumptas absq. unione tu dicere unio-
 nem realem, vel modu substantem, quæ tu par-
 tes ut sic, non dicunt; et rone huius entitatis
 totu distinguit realiter à suis par-
 tibz.

Obiicies 30. Ad p. totu distingui realiter
 à partibz et unio. Vis eam disti. quæ rea-
 liter à suis est, sed partes ut unio causat
 totu compositu. gō distinguit realiter ab illo
 et non rone ratiocinata. M. p. qd nihil pot
 se ipm realiter causare neq. à se ipso de-
 pendere, q. tu dependentia respici. in est
 resp:

resp: suo casu. n. p. q. ut dicemus infra
unio e causalitas materia et forma et nisi unio,
aut requirit causare compositum. q. ut unio
causatur totum. Conf: ex Arte q. 5. metu.
cap. 14. dicitur sex non sunt his tria, sed semel
sex. Et et alibi totum aliqd ppter partes. q. ex
mente Artis totum distitit quid realiter a partibus
unio. Conf: 20. Unio partium ordinat ad
totum. q. et partes unio ordinat tunc ad illud
q. partes unio ad nihil aliud tenent quam
ut constituant totum compositum. q. totum distitit,
quod realiter ab illis et unio ppter q. q.
quod ad quod aliud ordinat realiter, distitit
quod realiter ab eo q. ordinat. q.

R. Conito m. et distitit m. partes et unio
causatur totum compositum dicitur in accepto,
collective vel coquectum sumptu. nego m.
Pro hac solutio mixta. Notum tunc quia
partes sunt dicitur in q. una sunt in
ordine ad altera, vel q. in recto altera in
obliquo sunt vel si dicas forma et unio
materia, vel a q. materia et unio forma.

tunc

hunc vero summum collectivum vel conjunctivum
 quod non tunc accipitur sub unione, sed et
 sub una et eadem collectione ita quod utrumque,
 in recto nuncupatur, ut si dicas forma et materia
 unita, hec modo non distinguitur a toto realiter
 nec; causatur illud; causatur tamen illud in modo,
 sed acceptum. Ad 7am Conf. Q. Artem lex de
 numeris fructus conjunctis ita quod sensus sit,
 numerum servare, non componi ex duobus lex,
 namque fructus conjunctis in ipso fructu fructus
 alterius fructus, sed tamen mater, ut dicitur supra.
 Et per hoc Q. et ad aliam locum dicitur, scilicet: Sensus illius
 esse quod totum non sit tamen partes simul acceptas
 et coarctatum, sed per eas includit et unione,
 Ad 8am Conf. Q. Eodem modo que ad artem
 supra. scilicet: quod partes ut unita, divisim acceptas
 ordinem ad totum, non vero collectivum conjunctum,
 sed non fructus ipsa totum. Vel dices partes ut uni-
 tas quasi in fine ordinari ad totum et causare
 illud, non vero in facto esse, et sic in fine dicitur.
 Distinguentur ab illo realiter non a. in facto
 esse.

Obiicies

Obiicies q̄. Nulla p̄ta d̄t de toto q̄ non
dicunt de partib; et ut unitis. q̄o tota d̄t hinc
distinguit realiter ab illis et unitis. q̄m̄ p̄tel
p̄ta d̄t. in p̄mis de toto d̄t q̄ general, et non
de partib; unitis, q̄a partes non general;
item de toto affirmat q̄ ab illis p̄fluat p̄p̄os
nes sine p̄mitatis q̄ t̄a à partib; ut unitis p̄flu
ere nequeunt cum sint entia incompleta.
Conf: si tota p̄t̄m̄ non d̄t̄t̄ q̄m̄ d̄t
suis partib; nulla ē p̄d̄ d̄t̄ta d̄t̄r̄ p̄m̄ et
s̄tam q̄ aggregem, h̄c a. factum ē p̄tel. q̄o.
R. Omnia illa p̄dicata realiter loq̄to gene
rale partib; ut unitis, licet non finit̄ p̄m̄
q̄cepta finit̄m̄ explicit̄, nam generalis termi
nat̄ ad partes unitas realiter, cum tota real
t̄a alia d̄t̄at exhibitam p̄tel partes et unit̄m̄.
si vero finit̄m̄ loq̄ uel̄ m̄y, tunc generalis n̄
terminat̄ ad partes unitas, q̄a partes unit̄
s̄tam q̄ q̄m̄ p̄m̄ d̄m̄ p̄p̄os p̄p̄os in aut̄ equalis
q̄ mod̄ plurim̄, non h̄nt̄ mod̄ unit̄m̄ entis
completi terminatis generalis, hoc t̄m

non

non potest distinctione realem sed tunc rati
 ocinata per dices in modo capiendi, qd di
 stinctione omnia et sufficiat ut a toto de causis pe
 fluere rationes et non a partibus; licet haec
 et vera sint de partibus ut unitis realiter et in
 dentia legito. Ad Conf. P. n. q. m. q. a
 cum partes totius physici sint actus et totius partem
 partes, ideo eo ipso qd unum aut alter se respicit,
 sed et unum vns esse qd tunc non fit qd tota ag
 yron, n. p. m. q. a. nate ali qd tota et ali
 partes, deinde nate unio qd simpliciter talis
 fit sed qd qd e. in tota p. a. nate p. a. ali qd in
 brationis extrinseca, vel alterius similes: Et
 haec de 10 libro phisica dicta sufficiunt.
 Absoluta sunt haec die 4. Decemb: in festo s. Barbara. anno 1629.

LIBER